

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 noiembrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
182. — Lege pentru ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994).....	1	Aranjamentul privind coletele poștale și protocolul final al acesteia.....	30—40
Regulamentul general al Uniunii Poștale Universale.....	2—9	Aranjamentul privind mandatele poștale.....	40—43
Regulamentul interior al congreselor.....	10—15	Aranjamentul privind cecurile poștale.....	43—46
Convenția poștală universală și protocolul final al acesteia	15—30	Aranjamentul privind trimerile contra ramburs.....	46—48
		582. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratifica- rea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994).....	48

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică actele adoptate de Congresul
Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994):

- Regulamentul general al Uniunii Poștale Universale;
- Regulamentul interior al congreselor;
- Convenția poștală universală și protocolul final;

— Aranjamentul privind coletele poștale și protocolul
final;

- Aranjamentul privind mandatele poștale;
- Aranjamentul privind cecurile poștale;
- Aranjamentul privind trimerile contra ramburs.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 12 noiembrie 1997.
Nr. 182.

REGULAMENTUL GENERAL al Uniunii Poștale Universale*)

Subsemnații, plenipotențieri ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii Poștale Universale, în baza prevederilor art. 22 paragraful 2 din Constituția Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, au hotărât de comun acord și sub rezerva prevederilor art. 25 paragraful 4 din sus-numita constituție, în prezentul regulament general, următoarele dispoziții care asigură aplicarea constituției și funcționarea Uniunii Poștale Universale.

CAPITOLUL I Funcționarea și organele Uniunii

ARTICOLUL 101

Organizarea și reuniunea congreselor și congreselor extraordinare

1. Reprezentanții țărilor membre se reunesc în congres cel mai târziu la 5 ani de la data punerii în aplicare a actelor congresului precedent.

2. Fiecare țară membră se face reprezentată la congres de către unul sau mai mulți plenipotențieri împuterniciți de către guvernul lor cu puterile necesare. Ea poate, la nevoie, să se facă reprezentată de către delegația unei alte țări membre. Totuși se înțelege că o delegație nu poate reprezenta decât o singură țară membră, alta decât a sa.

3. În deliberări fiecare țară membră dispune de un vot.

4. În principiu, fiecare congres desemnează țara în care va avea loc congresul următor. Dacă această desemnare este inaplicabilă, Consiliul de administrație este autorizat să desemneze țara în care va avea loc congresul, după o înțelegere cu această ultimă țară.

5. După o înțelegere cu Biroul internațional, guvernul care invită fixează data definitivă și locul exact ale congresului. În principiu, cu un an înaintea acestei date, guvernul care invită trimite o invitație guvernului fiecărei țări membre. Această invitație poate fi adresată fie direct, fie prin intermediul unui alt guvern, ori prin intermediul directorului general al Biroului internațional. Guvernul care invită este însărcinat cu notificarea către toate guvernele țărilor membre a deciziilor luate de către congres.

6. Când un congres trebuie să fie reunit fără să existe un guvern care să invite, Biroul internațional, cu acordul Consiliului de administrație și după o înțelegere cu Guvernul Confederației Elvețiene, ia măsurile necesare pentru a convoca și a organiza congresul în țara în care își are sediul Uniunea. În acest caz, Biroul internațional exercită funcțiile guvernului care invită.

7. Locul reuniunii unui congres extraordinar este fixat, după o înțelegere cu Biroul internațional, de către țările membre care au luat inițiativa acestui congres.

8. Paragrafele 2 și 6 sunt aplicabile prin analogie congreselor extraordinare.

ARTICOLUL 102

Compoziția, funcționarea și reuniunile Consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație se compune din 41 (patruzeci și unu) de membri, care își exercită funcțiile în timpul perioadei care separă două congrese succesive.

2. Președinția este acordată de drept țării gazdă a congresului. Dacă această țară nu acceptă, ea devine membru de drept și, datorită acestui fapt, grupul geografic căruia îi aparține dispune de un loc suplimentar, pentru care nu sunt aplicabile restricțiile din paragraful 3. În acest caz, Consiliul de administrație alege la președinție pe unul dintre membrii grupului geografic din care face parte țara gazdă.

3. Cei 40 de membri ai Consiliului de administrație sunt aleși de către congres pe baza unei repartii geografice echitabile. Cel puțin jumătate din numărul membrilor este reînnoită cu ocazia fiecărui congres; nici o țară membră nu poate fi aleasă succesiv de către trei congrese.

4. Fiecare membru al Consiliului de administrație își desemnează reprezentantul, care trebuie să fie competent în domeniul poștal.

5. Funcțiile de membru al Consiliului de administrație sunt gratuite. Cheltuielile de funcționare a acestui consiliu sunt în sarcina Uniunii.

6. Consiliul de administrație are următoarele atribuții:

6.1. — să supravegheze toate activitățile Uniunii în intervalul dintre congrese, ținând seama de deciziile congresului, studiind problemele referitoare la politicile guvernamentale în materie poștală și ținând seama de politicile reglementare internaționale, cum ar fi cele referitoare la comerțul serviciilor și la concurență;

6.2. — să examineze și să aprobe, în cadrul competențelor sale, orice acțiune considerată ca necesară pentru salvarea și întărirea calității serviciului poștal internațional și pentru modernizarea lui;

6.3. — să favorizeze, să coordoneze și să supravegheze toate formele de asistență tehnică poștală în cadrul cooperării tehnice, internaționale;

6.4. — să examineze și să aprobe bugetul și conturile anuale ale Uniunii;

6.5. — să autorizeze, dacă împrejurările o solicită, depășirea plafonului de cheltuieli, conform art. 125 paragrafele 2 bis, 3, 4 și 5;

6.6. — să stabilească regulamentul financiar al Uniunii;

6.7. — să stabilească regulile care guvernează Fondul de rezervă;

6.8. — să stabilească regulile care guvernează Fondul special;

6.9. — să stabilească regulile care guvernează Fondul activităților speciale;

6.10. — să stabilească regulile care guvernează Fondul voluntar;

6.11. — să asigure controlul activității Biroului internațional;

6.12. — să autorizeze, dacă se solicită, alegerea unei clase de contribuție inferioare, conform condițiilor prevăzute la art. 126 paragraful 6;

6.13. — să hotărască statutul personalului și condițiile de desfășurare a serviciului funcționarilor aleși;

6.14. — să creeze sau să suprimă posturi în cadrul Biroului internațional, ținând seama de restricțiile legate de plafonul de cheltuieli fixate;

6.15. — să numească sau să promoveze funcționari la gradul de subdirector general (D2);

6.16. — să stabilească regulamentul Fondului social;

6.17. — să aprobe raportul anual, stabilit de către Biroul internațional asupra activităților Uniunii, și să prezinte, dacă este cazul, comentarii asupra acestui subiect;

6.18. — să hotărască contactele de stabilit cu administrațiile poștale pentru îndeplinirea funcțiilor sale;

6.19. — după consultarea cu Consiliul de exploatare poștală, să decidă asupra contactelor ce trebuie realizate

*) Traducere.

cu organismele care nu sunt observatori de drept, să examineze și să aprobe rapoartele Biroului internațional asupra relațiilor Uniunii cu celelalte organisme internaționale, să ia deciziile pe care le consideră oportune în conduita ce trebuie acordată față de aceste relații și de urmările ce decurg din aceasta, să desemneze, în timp util, organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale care trebuie să fie invitate, pentru a fi reprezentate la un congres, și să însărcineze pe directorul general al Biroului internațional să trimită invitațiile necesare;

6.20. — să hotărască, în cazul în care consideră util, principiile de care Consiliul de exploatare poștală trebuie să țină seama când va studia problemele care au repercusiuni financiare importante (taxe, cheltuieli terminale, cheltuieli de tranzit, taxa de bază pentru transportul aerian al curierului și pentru prezentarea în străinătate a trimitărilor de corespondență), să urmărească îndeaproape studiul acestor probleme, să le examineze și să le aprobe, pentru a le asigura conformitatea cu principiile sus-citate, cu propunerile Consiliului de exploatare poștală referitoare la aceste subiecte;

6.21. — să studieze, la cererea congresului, a Consiliului de exploatare poștală sau a administrațiilor poștale, problemele de ordin administrativ, legislativ și juridic, care interesează Uniunea sau serviciul poștal internațional. Consiliului de administrație îi aparține decizia în domeniile sus-menționate privind oportunitatea întreprinderii de studii solicitate de către administrațiile poștale în intervalul dintre congrese;

6.22. — să aprobe recomandările Consiliului de exploatare poștală privind modificarea, în intervalul dintre două congrese și conform procedurii prescrise în Convenția poștală universală, a taxelor de francare a trimitărilor poștei de scrisori;

6.23. — să formuleze propuneri care să fie supuse aprobării fie congresului, fie administrațiilor poștale, conform art. 122;

6.24. — să aprobe, în cadrul competențelor sale, recomandările Consiliului de exploatare poștală privind adoptarea, dacă este necesar, a unei reglementări sau a unei practici așteptând ca în această materie să decidă congresul;

6.25. — să examineze raportul anual stabilit de către Consiliul de exploatare poștală și, eventual, propunerile supuse de către acesta din urmă;

6.26. — să supună examinării, Consiliului de exploatare poștală, subiecte de studiu, conform art. 104 paragraful 9.17.;

6.27. — să desemneze țara gazdă a viitorului congres, în cazul prevăzut de art. 101 paragraful 4;

6.28. — să determine, în timp util și după consultarea Consiliului de exploatare poștală, numărul de comisii necesare pentru buna conducere a lucrărilor congresului și să le fixeze atribuțiile;

6.29. — să desemneze, după consultarea Consiliului de exploatare poștală și sub rezerva aprobării congresului, țările membre susceptibile:

— să își asume vicepreședinția congresului, precum și președințiile și vicepreședințiile comisiilor, ținând seama, pe cât este posibil, de repartitia geografică echitabilă a țărilor membre;

— să facă parte din comisiile restrânse ale congresului;

6.30. — să decidă dacă este cazul sau nu să se înlocuiască procesele-verbale ale ședințelor unei comisii a congresului cu rapoarte;

6.31. — să examineze și să aprobe proiectul planului strategic ce urmează să fie prezentat în congres și elaborat de către Consiliul de exploatare poștală cu ajutorul Biroului internațional, să examineze și să aprobe revizuirile anuale ale planului hotărât de către congres pe baza recomandărilor Consiliului de exploatare poștală și să lucreze

împreună cu Consiliul de exploatare poștală la elaborarea și actualizarea anuală a planului.

7. Pentru numirea funcționarilor de gradul SD, Consiliul de administrație examinează titlurile de competență profesională ale candidaților recomandați de către administrațiile poștale ale țărilor membre ai căror naționali sunt, având grijă ca posturile de subdirector general să fie, în măsura posibilului, ocupate de către candidați provenind din regiuni diferite și, respectiv, din alte regiuni decât cele din care sunt originari directorul general și vicedirectorul general, având în vedere considerentul dominant al eficacității Biroului internațional și respectând regimul interior de promovare din cadrul biroului.

8. La prima sa reuniune, care este convocată de către președintele congresului, Consiliul de administrație alege, dintre membrii săi, patru vicepreședinți și își hotărăște regulamentul interior.

9. La convocarea președintelui său, Consiliul de administrație se reunește, în principiu, o dată pe an, la sediul Uniunii.

10. Președintele, vicepreședinții, președinții comisiilor și președintele Grupului de planificare al Consiliului de administrație formează comitetul de gestiune. Acest comitet pregătește și conduce lucrările fiecărei sesiuni a Consiliului de administrație și își asumă toate sarcinile pe care acesta din urmă hotărăște să i le încredințeze sau a căror necesitate apare în timpul procesului de planificare strategică.

11. Reprezentantul fiecăruia dintre membrii Consiliului de administrație, care participă la sesiunile acestui organ, cu excepția reuniunilor care au loc în timpul congresului, are dreptul la rambursarea fie a prețului unui bilet de avion dus-întors, clasa economică, ori a unui bilet de cale ferată, clasa I, fie a costului călătoriei prin orice alt mijloc de transport, cu condiția ca această valoare să nu depășească prețul biletului de avion dus-întors, clasa economică. Același drept este acordat reprezentantului fiecărui membru al comisiilor sale, al grupelor sale de lucru sau al altor organe ale sale, atunci când acestea se reunesc în afara congresului și sesiunilor consiliului.

12. Președintele Consiliului de exploatare poștală prezintă acest consiliu la ședințele Consiliului de administrație, pe a căror ordine de zi figurează probleme legate de organul pe care îl conduce.

13. Pentru a asigura o legătură eficace între lucrările celor două organe, Consiliul de exploatare poștală poate desemna reprezentanți pentru a asista, la reuniunile Consiliului de administrație, în calitate de observatori.

14. Administrația poștală a țării în care se reunește consiliul de administrație este invitată să participe la reuniuni, în calitate de observator, dacă această țară nu este membră a consiliului de administrație.

15. Consiliul de administrație poate să invite la reuniunile sale, fără drept de vot, orice organism internațional, orice reprezentant de asociație ori de întreprindere sau orice persoană calificată care dorește să se asocieze lucrărilor sale. De asemenea, el poate să invite în aceleași condiții una sau mai multe administrații poștale ale țărilor interesate în problemele prevăzute pe ordinea sa de zi.

16. Membrii Consiliului de administrație participă efectiv la activitățile sale. Țările membre care nu aparțin Consiliului de administrație pot, la cererea lor, să colaboreze la studiile întreprinse, respectând condițiile pe care consiliul poate să le stabilească pentru a asigura randamentul și eficacitatea muncii sale. De asemenea, ele pot fi solicitate pentru a prezida grupe de lucru, atunci când cunoștințele sau experiența lor justifică acest lucru. Participarea țărilor membre care nu aparțin Consiliului de administrație se efectuează fără cheltuieli suplimentare pentru Uniune.

ARTICOLUL 103

Documentația asupra activităților Consiliului de administrație

1. După fiecare sesiune, Consiliul de administrație informează țările membre ale Uniunii și uniunile restrânse asupra activităților sale, adresându-le în special o dare de seamă analitică, precum și rezoluțiile și deciziile sale.

2. Consiliul de administrație întocmește un raport congresului asupra ansamblului activității sale și îl transmite administrațiilor poștale cu cel puțin două luni înainte de deschiderea congresului.

ARTICOLUL 104

Compoziția, funcționarea și reuniunile Consiliului de exploatare poștală

1. Consiliul de exploatare poștală se compune din patruzeci de membri, care își exercită funcțiile pe timpul perioadei care separă două congrese succesive.

2. Membrii Consiliului de exploatare poștală sunt aleși de către congres, în funcție de o repartitie geografică specifică. Douăzeci și patru de locuri sunt rezervate țărilor în curs de dezvoltare și șaisprezece, țărilor dezvoltate. Cel puțin jumătate din numărul membrilor este reînnoită cu ocazia fiecărui congres.

3. Reprezentantul fiecăruia dintre membrii Consiliului de exploatare poștală este desemnat de către administrația poștală a țării sale. Acest reprezentant trebuie să fie un funcționar calificat al administrației poștale.

4. Cheltuielile de funcționare ale Consiliului de exploatare sunt în sarcina Uniunii. Membrii săi nu primesc nici o remunerație. Cheltuielile de voiaj și de sejur ale reprezentanților administrațiilor care participă la Consiliul de exploatare poștală sunt în sarcina acestora. Toți reprezentanții fiecăruia dintre țările considerate ca defavorizate, conform listelor stabilite de Organizația Națiunilor Unite, are dreptul, în afara reuniunilor care au loc în timpul congresului, la rambursarea fie a prețului unui bilet de avion dus-întors, clasa economică, sau al unui bilet de cale ferată, clasa I, fie a costului călătoriei prin orice alt mijloc de transport, cu condiția ca această valoare să nu depășească prețul unui bilet de avion dus-întors, clasa economică.

5. În prima sa reuniune, care este convocată și deschisă de către președintele congresului, Consiliul de exploatare poștală alege, dintre membrii săi, un președinte, un vicepreședinte, președinții comisiilor și pe președintele Grupului de planificare strategică.

6. Consiliul de exploatare poștală își stabilește regulamentul său interior.

7. În principiu, Consiliul de exploatare poștală se reunește în toți anii la sediul Uniunii. Data și locul reuniunii sunt fixate de către președintele sau după un acord cu președintele Consiliului de administrație și directorul general al Biroului internațional.

8. Președintele, vicepreședintele, președinții comisiilor și președintele Grupului de planificare strategică al Consiliului de exploatare poștală formează Comitetul de gestiune. Acest comitet pregătește și conduce lucrările fiecărei sesiuni a Consiliului de exploatare poștală și își asumă toate sarcinile pe care acesta din urmă hotărăște să i le încredințeze sau a căror necesitate apare în timpul procesului de planificare strategică.

9. Atribuțiile Consiliului de exploatare poștală sunt următoarele:

9.1. — să conducă studiul celor mai importante probleme de exploatare, comerciale, tehnice, economice și de cooperare tehnică, care reprezintă interes pentru administrațiile poștale ale tuturor țărilor membre ale Uniunii, în special al problemelor care au repercusiuni financiare importante (taxe, cheltuieli terminale, cheltuieli de tranzit, taxa de bază pentru transportul aerian al curierului,

cote-părți ale coletelor poștale și prezentarea în străinătate a trimerilor de corespondență), să elaboreze informații și avize asupra lor și să recomande măsurile de luat în privința lor;

9.2. — să procedeze la revizuirea regulamentelor de aplicare ale Uniunii în următoarele 6 luni după închiderea congresului, cel puțin dacă acesta nu hotărăște altfel. În caz de urgență necesitate, Consiliul de exploatare poștală poate să modifice respectivele regulamente și în alte sesiuni. În ambele cazuri, Consiliul de exploatare rămâne subordonat directivelor Consiliului de administrație în ceea ce privește politicile și principiile fundamentale;

9.3. — să coordoneze măsurile practice pentru dezvoltarea și ameliorarea serviciilor poștale internaționale;

9.4. — să întreprindă, sub rezerva aprobării Consiliului de administrație, în cadrul competențelor acestuia din urmă, orice acțiune considerată necesară pentru salvarea și întărirea calității serviciului poștal internațional și pentru modernizarea lui;

9.5. — să revizuiască și să modifice, în intervalul dintre două congrese și conform procedurii prevăzute în Convenția poștală universală, sub rezerva aprobării Consiliului de administrație, taxele de francare a trimerilor poștei de scrisori;

9.6. — să formuleze propuneri, care vor fi supuse spre aprobare fie congresului, fie administrațiilor poștale, conform art. 122; aprobarea Consiliului de administrație este solicitată atunci când propunerile se referă la probleme aflate în competența acestuia din urmă;

9.7. — să examineze, la cererea administrației poștale a unei țări membre, orice propunere pe care această administrație o transmite Biroului internațional, conform art. 121, să pregătească comentariile aferente și să însărcineze Biroul internațional să le anexeze la respectiva propunere, înainte de a o supune aprobării administrațiilor poștale ale țărilor membre;

9.8. — să recomande, dacă este necesar, și, eventual, după aprobarea de către Consiliul de administrație și după consultarea ansamblului administrațiilor poștale, adoptarea unei reglementări sau a unei noi practici, așteptând ca în această materie să decidă congresul;

9.9. — să elaboreze și să prezinte, sub formă de recomandări, administrațiilor poștale, norme în materie tehnică, de exploatare și în alte domenii de competență sa, în care o practică uniformă este indispensabilă. La fel procedează, în caz de nevoie, și pentru normele pe care deja le-a stabilit;

9.10. — să elaboreze, cu ajutorul Biroului internațional, precum și în consultare cu Consiliul de administrație și cu aprobarea acestuia, proiectul de plan strategic, care urmează să fie supus congresului; să revizuiască planul aprobat de către congres, în fiecare an, de asemenea cu ajutorul Biroului internațional și cu aprobarea Consiliului de administrație;

9.11. — să aprobe raportul anual, stabilit de Biroul internațional asupra activităților Uniunii, în părțile sale care au tratat responsabilitățile și funcțiile Consiliului de exploatare poștală;

9.12. — să decidă asupra contactelor ce urmează a fi luate cu administrațiile poștale, în vederea îndeplinirii funcțiilor sale;

9.13. — să procedeze la studierea problemelor de învățământ și de formare profesională, care interesează țările noi și țările în curs de dezvoltare;

9.14. — să ia măsurile necesare în vederea studierii și difuzării experiențelor și progreselor realizate de anumite țări în domeniul tehnicii, exploatarei, economiei și formării profesionale, care interesează serviciile poștale;

9.15. — să studieze situația actuală și necesitățile serviciilor poștale în țările noi și în țările în curs de dezvoltare și să elaboreze recomandările convenabile asupra căilor și mijloacelor de ameliorare a serviciilor poștale în aceste țări;

9.16. — să ia, după înțelegerea cu Consiliul de administrație, măsurile corespunzătoare în domeniul cooperării tehnice cu toate țările membre ale Uniunii, în special cu țările noi și cu țările în curs de dezvoltare;

9.17. — să examineze toate celelalte probleme care îi sunt supuse de către un membru al Consiliului de exploatare poștală, de către Consiliul de administrație sau de către oricare administrație a unei țări membre.

10. Membrii Consiliului de exploatare poștală participă efectiv la activitățile acestuia. Administrațiile poștale ale țărilor membre, care nu aparțin Consiliului de exploatare poștală, pot, la cererea lor, să colaboreze la studiile întreprinse, respectând condițiile pe care acesta le poate stabili pentru a asigura randamentul și eficacitatea muncii sale. Ele pot fi, de asemenea, solicitate pentru a prezida grupuri de lucru, atunci când cunoștințele sau experiența lor justifică acest lucru.

11. Consiliul de exploatare poștală stabilește, în sesiunea sa, care precede congresul, proiectul de program de lucru de bază al viitorului consiliu, ce urmează a fi supus congresului, ținând seama de proiectul planului strategic, precum și de solicitările țărilor membre ale Uniunii, ale Consiliului de administrație și ale Biroului internațional. Acest program de bază, cuprinzând un număr limitat de studii asupra subiectelor de actualitate și de interes comun, este revizibil în fiecare an, în funcție de noile realități și de priorități.

12. Pentru a asigura o legătură eficace între lucrările celor două organe, Consiliul de administrație poate desemna reprezentanți pentru a asista în calitate de observatori la reuniunile Consiliului de exploatare poștală.

13. Consiliul de exploatare poștală poate invita la reuniunile sale, fără drept de vot:

13.1. — orice organism internațional sau orice persoană calificată, pe care el dorește să o asocieze la lucrările sale;

13.2. — administrațiile poștale ale țărilor membre care nu aparțin Consiliului de exploatare poștală;

13.3. — orice asociație sau întreprindere, pe care el dorește să o consulte asupra problemelor privind activitățile sale.

ARTICOLUL 105

Documentația asupra activităților Consiliului de exploatare poștală

1. După fiecare sesiune, Consiliul de exploatare poștală informează administrațiile poștale ale țărilor membre și uniunile restrânse asupra activităților sale, prezentându-le o dare de seamă analitică, precum și rezoluțiile și hotărârile sale.

2. Consiliul de exploatare poștală întocmește, pentru Consiliul de administrație, un raport anual asupra activităților sale.

3. Consiliul de exploatare întocmește, în atenția congresului, un raport asupra ansamblului activității sale și îl transmite administrațiilor poștale ale țărilor membre, cu cel puțin două luni înainte de deschiderea congresului.

ARTICOLUL 106

Regulamentul interior al congreselor

1. Pentru organizarea lucrărilor sale și a conducerii deliberărilor sale, congresul aplică regulamentul interior al congreselor, care este anexat prezentului regulament general.

2. Fiecare congres poate modifica acest regulament în condițiile fixate în regulamentul său interior.

ARTICOLUL 107

Limbile de lucru ale Biroului internațional

Limbile de lucru ale Biroului internațional sunt limbile franceză și engleză.

ARTICOLUL 108

Limbile utilizate pentru documentația, deliberările și corespondența de serviciu

1. Pentru documentația Uniunii sunt utilizate limbile franceză, engleză, arabă și spaniolă. Sunt, de asemenea, utilizate limbile germană, chineză, portugheză și rusă, cu condiția ca utilizarea acestor ultime limbi să se limiteze la documentația de bază cea mai importantă.

Sunt utilizate, de asemenea, și alte limbi, cu condiția ca țările membre care solicită acest lucru să suporte toate costurile aferente.

2. Țara sau țările membre care solicită utilizarea unei alte limbi decât limba oficială constituie un grup lingvistic. Țările membre care utilizează limba oficială constituie grupul lingvistic francez.

3. Documentația este publicată de către Biroul internațional în limba oficială și în limbile celorlalte grupuri lingvistice constituite, fie direct, fie prin intermediul birourilor regionale ale acestor grupuri, conform modalităților convenite cu Biroul internațional. Publicarea în diferite limbi este realizată conform aceluiași model.

4. Documentația publicată direct de către Biroul internațional este, în măsura posibilului, distribuită simultan în diferitele limbi solicitate.

5. Corespondența dintre administrațiile poștale și Biroul internațional și dintre acesta din urmă și terți poate fi schimbată în oricare limbă pentru care Biroul internațional dispune de un serviciu de traduceri.

6. Cheltuielile de traducere într-o limbă, indiferent care ar fi ea, inclusiv cele care rezultă din aplicarea paragrafului 5, sunt suportate de către grupul lingvistic care a solicitat această limbă. Sunt suportate de către grupul lingvistic francez cheltuielile de traducere în limba oficială a documentelor și corespondenței primite în limbile engleză, arabă și spaniolă.

Toate celelalte cheltuieli aferente furnizării documentelor sunt suportate de către Uniune. Plafonul cheltuielilor de suportat de către Uniune pentru producerea documentelor în germană, chineză, portugheză și rusă este fixat printr-o rezoluție a congresului.

7. Cheltuielile de suportat de către un grup lingvistic sunt repartizate între membrii acestui grup în mod proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii. Aceste cheltuieli pot fi repartizate între membrii grupului lingvistic, conform unei chei de repartiție, cu condiția ca cei interesați să se înțeleagă asupra acestui subiect și să își notifice hotărârea lor către Biroul internațional prin intermediul unui purtător de cuvânt al grupului.

8. Biroul internațional dă curs oricărei schimbări în alegerea limbii solicitate de către o țară membră, după o perioadă care nu trebuie să depășească 2 ani.

9. Pentru deliberările reuniunilor organelor Uniunii, limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă sunt admise prin intermediul unui sistem de interpretare — cu sau fără echipament electronic —, a căror alegere este lăsată la aprecierea organizatorilor reuniunii, după consultarea directorului general al Biroului internațional și a țărilor membre interesate.

10. Celelalte limbi sunt în general autorizate pentru deliberările și reuniunile indicate la paragraful 9.

11. Delegațiile care utilizează alte limbi își asigură interpretarea simultană într-una dintre limbile menționate la paragraful 9 fie prin sistemul indicat în același paragraf, când modificări de ordin tehnic necesar pot fi aduse, fie prin interpreți particulari.

12. Cheltuielile pentru serviciile de interpretare sunt repartizate între țările membre care utilizează aceeași limbă, proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii. Totuși cheltuielile de instalare și întreținere a echipamentului tehnic sunt suportate de către Uniune.

13. Administrațiile poștale pot să se înțeleagă asupra limbii care se utilizează în corespondența de serviciu în relațiile lor reciproce. În lipsa unei asemenea înțelegeri, limba care se utilizează este limba franceză.

CAPITOLUL II Biroul internațional

ARTICOLUL 109

Alegerea directorului general și a vicedirectorului general al Biroului internațional

1. Directorul general și vicedirectorul general al Biroului internațional sunt aleși de către congres pentru perioada care separă două congrese succesive, durata minimă a mandatului lor fiind de 5 ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o singură dată. Cu excepția unei decizii contrare a congresului, data intrării lor în funcții este fixată pentru 1 ianuarie a anului care urmează congresului.

2. Cu cel puțin 7 luni înainte de deschiderea congresului, directorul general al Biroului internațional adresează o notă guvernelor țărilor membre, invitându-le să prezinte eventuale candidaturi pentru posturile de director general și vicedirector general și să indice, în același timp, dacă directorul general sau vicedirectorul general în funcții sunt interesați într-o eventuală reînnoire a mandatului lor inițial. Candidaturile, însoțite de un *curriculum vitae*, trebuie să ajungă la Biroul internațional cu cel puțin două luni înainte de deschiderea congresului. Candidații trebuie să aparțină țărilor membre care îi prezintă. Biroul internațional elaborează documentația necesară pentru congres. Alegerea directorului general și aceea a vicedirectorului general au loc pe bază de scrutin secret, prima alegere fiind realizată pentru postul de director general.

3. În caz de eliberare a postului de director general, vicedirectorul general își asumă funcțiile directorului general până la sfârșitul mandatului prevăzut pentru acesta; el este ales în acest post și admis din oficiu drept candidat, sub rezerva ca mandatul său inițial ca vicedirector general să nu fi fost deja reînnoit o dată de către congresul precedent și ca el să își manifeste interesul de a fi considerat drept candidat la postul de director general.

4. În caz de eliberare simultană a posturilor de director general și de vicedirector general, Consiliul de administrație alege, dintre candidații acceptați în urma unui concurs, un vicedirector general pentru perioada care urmează până la viitorul congres. Pentru prezentarea candidaturilor, se aplică, prin analogie, paragraful 2.

5. În cazul eliberării postului de vicedirector general, Consiliul de administrație însărcinează, la propunerea directorului general, pe unul dintre subdirectorii generali ai Biroului internațional să își asume, până la viitorul congres, funcțiile vicedirectorului general.

ARTICOLUL 110

Funcțiile directorului general

1. Directorul general organizează, administrează și conduce Biroul internațional, al cărui reprezentant legal este. El este competent pentru a clasa posturile de gradele G1 la D1 și pentru a anumi și promova funcționari în aceste

grade. Pentru numirile în gradele P1 la D1, el trebuie să ia în considerare calificările profesionale ale candidaților recomandați de către administrațiile poștale din țările membre, de a căror naționalitate sunt sau în care, își exercită activitatea lor profesională, ținând seama de o echitabilă repartitie geografică continentală, de limbile utilizate, precum și de toate celelalte considerente aferente, respectând în întregime regimul interior de promovare al Biroului internațional.

Totuși, în cazul posturilor care solicită calificări speciale, directorul general poate să se adreseze în exterior. El ține, de asemenea, seama, cu ocazia numirii unui nou funcționar, de faptul că, în principiu, persoanele care ocupă posturile gradelor D2, D1 și P5 trebuie să provină din diferite țări membre ale Uniunii. Cu ocazia promovării unui funcționar al Biroului internațional în gradele D1 și P5, nu este obligatoriu să se aplice același principiu. În plus, exigențele unei repartitii geografice echitabile și de limbă trec, după merit, în procesul de recrutare. Directorul general informează Consiliul de administrație o dată pe an, în raportul asupra activităților Uniunii, despre numirile și promovările în gradele P4 la D1.

2. Directorul general are următoarele atribuții:

2.1. — să asigure funcțiile de depozitar al actelor Uniunii Poștale Universale și de intermediar în procedura de adeziune de admitere în Uniune, precum și de ieșire din aceasta;

2.2. — să notifice ansamblului administrațiilor regulamentele de aplicare hotărâte sau revizuite de către Consiliul de exploatare poștală;

2.3. — să pregătească proiectul bugetului anual al Uniunii la un nivel cât mai scăzut posibil, compatibil cu nevoile Uniunii, și să îl supună, în timp oportun, examinării Consiliului de administrație; să comunice bugetul țărilor membre ale Uniunii, după aprobarea acestuia de către Consiliul de administrație, și să îl execute;

2.4. — să execute activitățile specifice solicitate de către organele Uniunii și pe cele care îi sunt atribuite prin acte;

2.5. — să ia inițiative care să vizeze realizarea obiectivelor fixate de către organele Uniunii, în cadrul politicii stabilite și al fondurilor disponibile;

2.6. — să supună sugestii și propuneri Consiliului de administrație sau Consiliului de exploatare poștală;

2.7. — să pregătească, pentru Consiliul de exploatare poștală și pe baza directivelor date de către acesta din urmă, proiectul planului strategic de supus congresului și proiectul de revizuire anuală a planului;

2.8. — să asigure reprezentarea Uniunii;

2.9. — să servească drept intermediar în relațiile dintre:
— Uniunea Poștală Universală și uniunile restrânse;
— Uniunea Poștală Universală și Organizația Națiunilor Unite;

— Uniunea Poștală Universală și organizațiile internaționale a căror activitate prezintă un interes pentru Uniune;

— Uniunea Poștală Universală și organismele internaționale, asociațiile sau întreprinderile pe care organele Uniunii doresc să le consulte sau să le asocieze la lucrările lor;

2.10. — să își asume funcția de secretar general al organelor Uniunii și să supravegheze, cu acest titlu, ținând seama de dispozițiile speciale ale prezentului regulament, în special:

— pregătirea și organizarea lucrărilor organelor Uniunii;
— elaborarea, producerea și distribuirea documentelor, rapoartelor și proceselor-verbale;

— funcționarea secretariatului în timpul reuniunilor organelor Uniunii;

2.11. — să asiste la ședințele organelor Uniunii și să ia parte la deliberări, fără drept de vot, cu posibilitatea de a se face reprezentat.

ARTICOLUL 111

Funcțiile vicedirectorului general

1. Vicedirectorul general asistă pe directorul general și este responsabil față de el.

2. În caz de absență sau indisponibilitate a directorului general, vicedirectorul general exercită puterile acestuia. Același lucru se întâmplă și în caz de eliberare a postului de director general prevăzut în art. 109 paragraful 3.

ARTICOLUL 112

Secretariatul organelor Uniunii Poștale Universale

Secretariatul organelor Uniunii este asigurat de către Biroul internațional, sub responsabilitatea directorului general. El adresează toate documentele publicate cu ocazia fiecărei sesiuni administrațiilor poștale membre ale organului, administrațiilor poștale ale țărilor care, fără să fie membre ale organului, colaborează la studiile întreprinse, uniunilor restrânse, precum și celorlalte administrații poștale ale țărilor membre care le-au solicitat.

ARTICOLUL 113

Lista țărilor membre

Biroul internațional stabilește și ține la zi lista țărilor membre ale Uniunii, indicând în ea clasa lor de contribuție, grupul lor geografic și situația lor în raport cu actele Uniunii.

ARTICOLUL 114

Informații, avize, cereri de interpretare și modificare a actelor. Anchete. Intervenție în lichidarea conturilor

1. Biroul internațional este tot timpul la dispoziția Consiliului de administrație, a Consiliului de exploatare poștală și a administrațiilor poștale, pentru a le furniza toate informațiile utile asupra problemelor referitoare la serviciu.

2. El este însărcinat, în special, să reunească, să coordoneze, să publice și să distribuie informații de orice natură, care interesează serviciul poștal internațional; să emită, la cererea părților în cauză, un aviz asupra problemelor litigioase; să dea urmare cererilor de interpretare și de modificare a actelor Uniunii și, în general, să realizeze studii și lucrări de redactare sau de documentare pe care respectivele acte i le atribuie sau care ar fi în interesul Uniunii.

3. El realizează și anchetele care sunt solicitate de către administrațiile poștale, în vederea cunoașterii opiniei celorlalte administrații asupra unei probleme determinate. Rezultatul unei anchete nu reprezintă caracterul unui vot și nu se leagă formal de aceasta.

4. El intervine, cu titlul de oficiu de compensare, în lichidarea conturilor de orice natură, referitoare la serviciul poștal internațional, între administrațiile poștale care solicită această intervenție.

ARTICOLUL 115

Cooperare tehnică

Biroul internațional este însărcinat, în cadrul cooperării tehnice internaționale, să dezvolte asistență tehnică poștală sub toate formele ei.

ARTICOLUL 116

Formulare furnizate de către Biroul internațional

Biroul internațional este însărcinat să facă și să confecționeze cupoanele-răspuns internaționale și să aprovizioneze cu ele, la prețul de revenire, administrațiile poștale care solicită acest lucru.

ARTICOLUL 117

Actele uniunilor restrânse și aranjamentele speciale

1. Două exemplare din actele uniunilor restrânse și din aranjamentele speciale încheiate prin aplicarea art. 8 din Constituția Uniunii Poștale Universale trebuie să fie transmise Biroului internațional de către lucrările acestor uniuni sau, în lipsă, de către una dintre părțile contractante.

2. Biroul internațional are grijă ca actele uniunilor restrânse și aranjamentele speciale să nu prevadă condiții mai puțin favorabile pentru public decât cele care sunt prevăzute în actele Uniunii și să informeze administrațiile poștale de existența uniunilor și a aranjamentelor sus-menționate. El semnalează Consiliului de administrație orice neregulă constatată în virtutea prezentei dispoziții.

ARTICOLUL 118

Revista Uniunii Poștale Universale

Biroul internațional redactează, cu ajutorul documentelor care îi sunt puse la dispoziție, o revistă în limbile germană, engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă.

ARTICOLUL 119

Raportul anual asupra activităților Uniunii Poștale Universale

Biroul internațional întocmește, asupra activităților Uniunii, un raport anual, care este comunicat, după aprobarea lui de către Consiliul de administrație, administrațiilor poștale, uniunilor restrânse și Organizației Națiunilor Unite.

CAPITOLUL III

Procedura de introducere și examinare a propunerilor

ARTICOLUL 120

Procedura de prezentare a propunerilor în congres

1. Sub rezerva excepțiilor prevăzute la paragrafele 2 și 5, procedura următoare reglează introducerea propunerilor, de orice natură, ce urmează a fi supuse congresului de către administrațiile poștale ale țărilor membre:

a) sunt admise propunerile care parvin Biroului internațional cu cel puțin 6 luni înainte de data fixată pentru congres;

b) nici o propunere de ordin redacțional nu este admisă în timpul perioadei de 6 luni care precede data fixată pentru congres;

c) propunerile de fond, care parvin Biroului internațional în intervalul cuprins între 6 și 4 luni înainte de data fixată pentru congres, nu sunt admise decât dacă ele sunt sprijinite de cel puțin două administrații;

d) propunerile de fond, care parvin Biroului internațional în intervalul cuprins între 4 și 2 luni, care precede data fixată pentru congres, nu sunt admise decât dacă ele sunt sprijinite de cel puțin opt administrații. Propunerile care parvin ulterior nu sunt admise;

e) declarațiile de sprijin trebuie să parvină Biroului internațional în același timp cu propunerile la care se referă.

2. Propunerile privind Constituția Uniunii Poștale Universale sau regulamentul general trebuie să parvină Biroului internațional cu cel puțin 6 luni înainte de deschiderea congresului; acelea care parvin ulterior acestei date, dar înainte de deschiderea congresului, nu pot fi luate în considerare decât dacă congresul decide astfel cu majoritate de două treimi din numărul țărilor reprezentate în congres și dacă sunt respectate condițiile prevăzute la paragraful 1.

3. Fiecare propunere nu trebuie să aibă, în principiu, decât un obiectiv și să nu conțină decât modificări referitoare la acest obiectiv.

4. Propunerile de ordin redacțional sunt prevăzute, în antet, de către administrațiile care le prezintă, cu mențiunea „Propunere de ordin redacțional” și publicate de către Biroul internațional sub un număr urmat de litera „R”. Propunerile neprevăzute cu această mențiune, dar care,

după părerea Biroului internațional, nu sunt decât redacționale, sunt publicate cu o mențiune corespunzătoare; Biroul internațional întocmește pentru congres o listă a acestor propuneri.

5. Procedura descrisă la paragrafele 1 și 4 nu se aplică nici propunerilor privind regulamentul interior al congreselor și nici amendamentelor la propunerile deja făcute.

ARTICOLUL 121

Procedura de prezentare a propunerilor între două congrese

1. Pentru a fi luate în considerare, fiecare propunere privind convenția sau aranjamentele și introduse de către o administrație poștală între două congrese trebuie să fie sprijinită de către cel puțin alte două administrații. Aceste propuneri rămân fără urmă atunci când Biroul internațional nu primește, în același timp, declarațiile de sprijin necesare.

2. Aceste propuneri sunt adresate celorlalte administrații poștale prin intermediul Biroului internațional.

3. Propunerile privind regulamentele de aplicare nu au nevoie de sprijin, dar nu sunt luate în considerare de către Consiliul de exploatare poștală, decât dacă acesta le aprobă în regim de urgență necesitate.

ARTICOLUL 122

Examinarea propunerilor între două congrese

1. Orice propunere referitoare la convenție, aranjamente și protocoalele lor finale este supusă următoarei proceduri: un termen de două luni este lăsat administrațiilor poștale ale țărilor membre pentru examinarea propunerii notificate prin circulară de către Biroul internațional și, eventual, pentru a face să parvină Biroului internațional observațiile lor. Nu sunt admise amendamente. Răspunsurile sunt reunite prin grija Biroului internațional și comunicate administrațiilor poștale, cu invitația de a se pronunța „pro” sau „contra” propunerii. Acelea care nu au făcut să parvină votul lor în termen de două luni sunt considerate ca absente. Termenul citat începe de la data circularilor Biroului internațional.

2. Propunerile de modificare a regulamentelor de aplicare sunt tratate de către Consiliul de exploatare poștală.

3. Dacă propunerea privește un aranjament sau protocolul său final, numai administrațiile poștale ale țărilor membre care sunt parte la acest aranjament pot lua parte la operațiunile descrise în paragraful 1.

ARTICOLUL 123

Notificarea deciziilor adoptate între două congrese

1. Modificările aduse convenției, aranjamentelor și protocoalelor finale la aceste acte sunt consacrate printr-o notificare a directorului general al Biroului internațional către guvernele țărilor membre.

2. Modificările aduse de către Consiliul de exploatare poștală regulamentelor de aplicare și protocoalelor lor finale sunt notificate administrațiilor poștale de către Biroul internațional. Același lucru este valabil pentru interpretările vizate la art. 59.3.3.2. al convenției și ale dispozițiilor corespunzătoare din aranjamente.

ARTICOLUL 124

Punerea în vigoare a regulamentelor de aplicare și a celorlalte decizii adoptate între două congrese

1. Regulamentele de aplicare intră în vigoare la aceeași dată și au aceeași durată ca și actele provenite de la congres.

2. Sub rezerva paragrafului 1, deciziile de modificare a actelor Uniunii, care sunt adoptate între două congrese, nu sunt executorii decât la cel puțin 3 luni după notificarea lor.

CAPITOLUL IV

Finanțe

ARTICOLUL 125

Fixarea și reglarea cheltuielilor Uniunii Poștale Universale

1. Sub rezerva paragrafelor 2 și 6, cheltuielile anuale aferente activităților organelor Uniunii nu trebuie să depășească sumele de mai jos, pentru anii 1996 și următorii:

- 35.278.600 franci elvețieni, pentru anul 1996;
- 35.126.900 franci elvețieni, pentru anul 1997;
- 35.242.900 franci elvețieni, pentru anul 1998;
- 35.451.300 franci elvețieni, pentru anul 1999;
- 35.640.700 franci elvețieni, pentru anul 2000.

Limita de bază pentru anul 2000 se aplică și anilor ulteriori, în caz de amânare a congresului prevăzut pentru anul 1999.

2. Cheltuielile aferente reuniunilor viitorului congres (deplasarea secretariatului, cheltuieli de transport, cheltuieli de instalare tehnică a interpretării simultane, cheltuieli de reproducere a documentelor în timpul congresului etc.) nu trebuie să depășească limita de 3.599.300 franci elvețieni.

2 bis. Consiliul de administrație este autorizat să depășească limitele fixate la paragraful 1 pentru a ține seama de reeditarea Nomenclaturii internaționale a birourilor de poștă. Valoarea totală a depășirii autorizate în acest scop nu trebuie să depășească 900.000 franci elvețieni.

3. Consiliul de administrație este autorizat să depășească limitele fixate la paragrafele 1 și 2 pentru a ține seama de majorările treptelor de prelucrare, de contribuții cu titlul de pensii sau indemnizații, inclusiv de indemnizații de post, admise de Organizația Națiunilor Unite pentru a fi aplicate personalului lor în funcție la Geneva.

4. Consiliul de administrație este, de asemenea, autorizat să ajusteze, în fiecare an, valoarea cheltuielilor, altele decât cele referitoare la personal, în funcție de indicele elvețian al prețului de consum.

5. Prin derogare de la paragraful 1, consiliul de administrație sau, în caz de extremă urgență, directorul general poate autoriza depășirea limitelor fixate pentru a face față reparațiilor importante și neprevăzute ale clădirii Biroului internațional, fără ca valoarea acestora să depășească 125.000 de franci elvețieni pe an.

6. Dacă apar ca insuficiente creditele prevăzute la paragrafele 1 și 2, pentru a asigura buna funcționare a Uniunii, aceste limite nu pot fi depășite decât cu aprobarea majorității țărilor membre ale acesteia. Orice consultație trebuie să comporte o expunere completă a faptelor care justifică o asemenea cerere.

7. Țările care aderă la Uniune sau care sunt admise în calitate de membre ale acesteia, precum și cele care ies din Uniune trebuie să-și achite cotizația pentru întregul an în cursul căruia admiterea sau ieșirea lor trebuie efectuată.

8. Țările membre plătesc în avans partea lor de contribuție la cheltuielile anuale ale Uniunii, pe baza bugetului stabilit de către Consiliul de administrație. Aceste părți de contribuție trebuie să fie plătite cel mai târziu în prima zi a exercițiului financiar la care se raportează bugetul. Dacă acest termen este depășit, sumele datorate sunt producătoare de dobânzi în profitul Uniunii, respectiv 3% pe an, în timpul primelor șase luni, și 6% pe an începând cu a șaptea lună.

9. În împrejurări excepționale, Consiliul de administrație poate absolvi o țară membră de toate dobânzile datorate sau de o parte din ele, dacă aceasta s-a achitat, în capital, de toate datoriile restante.

10. O țară membră poate, de asemenea, să fie absolută, în cadrul unui plan de amortizare a conturilor sale întârziate, aprobat de către Consiliul de administrație, de

toate dobânzile acumulate sau de o parte dintre ele ori invers; absolvirea este totuși condiționată de executarea completă și punctuală a planului de amortizare, într-un termen convenit la maximum 5 ani.

11. Pentru a acoperi insuficiențele de trezorerie ale Uniunii, s-a constituit un fond de rezervă, a cărui valoare este fixată de către Consiliul de administrație. Acest fond este alimentat în primul rând prin excedente bugetare. El poate servi și pentru echilibrarea bugetului sau pentru reducerea valorii contribuțiilor țărilor membre.

12. În ceea ce privește insuficiențele trecătoare ale trezoreriei, Guvernul Confederației Elvețiene face, pe termen scurt, avansurile necesare, conform condițiilor care sunt fixate de comun acord. Acest guvern supraveghează fără remunerație ținerea conturilor financiare, precum și contabilitatea Biroului internațional, în limitele condițiilor fixate de către congres.

ARTICOLUL 126

Clasele de contribuție

1. Țările membre contribuie la acoperirea cheltuielilor Uniunii conform clasei de contribuție la care aparțin. Aceste clase sunt următoarele:

- clasa de 50 de unități;
- clasa de 40 de unități;
- clasa de 35 de unități;
- clasa de 25 de unități;
- clasa de 20 de unități;
- clasa de 15 unități;
- clasa de 10 unități;
- clasa de 5 unități;
- clasa de 3 unități;
- clasa de 1 unități.

Clasa de 0,5 unități este rezervată țărilor mai puțin avansate, enumerate de către Organizația Națiunilor Unite, și altor țări desemnate de către Consiliul de administrație.

2. În afara claselor de contribuție enumerate la paragraful 1, orice țară membră poate să aleagă plata unui număr de unități de contribuție mai mari de 50 de unități.

3. Țările membre sunt înscrise într-una dintre clasele de contribuție de mai sus, în momentul aditerii lor sau al aderării lor la Uniune, conform procedurii vizate la art. 21 paragraful 4 din Constituția Uniunii Poștale Universale.

4. Țările membre pot schimba ulterior clasa de contribuție, cu condiția ca această schimbare să fie notificată Biroului internațional înainte de deschiderea congresului. Această notificare, care este adusă la cunoștință congresului, are efect la data intrării în vigoare a dispozițiilor financiare, hotărâtă de către congres.

5. Țările membre nu pot să solicite a fi declassate mai mult cu o clasă în același timp. Țările membre care nu își fac cunoscută dorința de a schimba clasa de contribuție înainte de deschiderea congresului sunt menținute în clasa la care au aparținut până atunci.

6. Totuși, în împrejurări excepționale, cum ar fi catastrofe naturale care necesită programe de ajutor internațional, Consiliul de administrație poate autoriza declassarea cu o clasă de contribuție, la cererea unei țări membre, dacă aceasta dovedește că nu își mai poate menține contribuția conform clasei alese inițial.

7. Prin derogarea de la paragrafele 4 și 5, surclasările nu sunt supuse nici unei restricții.

ARTICOLUL 127

Plata furniturilor Biroului internațional

Furniturile pe care Biroul internațional le oferă contra plată administrațiilor poștale trebuie să fie plătite în cel mai scurt timp posibil și cel mai târziu în termen de 6 luni, începând din prima zi care urmează celei de transmitere a

contului de către acesta. Dacă acest termen este depășit, sumele datorate sunt producătoare de dobânzi în folosul Uniunii, respectiv 5% pe an, începând din ziua expirării termenului sus-menționat.

CAPITOLUL V

Arbitraje

ARTICOLUL 128

Procedura de arbitraj

1. În caz de diferend de reglat prin arbitraj, fiecare dintre administrațiile poștale în cauză alege o administrație poștală a unei țări membre, care nu este direct interesată în litigiu. Când mai multe administrații fac cauză comună, ele nu contează, pentru aplicarea acestor dispoziții, decât ca o singură administrație.

2. În cazul în care una dintre administrațiile în cauză nu dă urmare unei propuneri de arbitraj în termen de 6 luni, Biroul internațional, dacă cererea i-a fost adresată lui, provoacă la rândul său desemnarea unui arbitru prin administrația absentă sau îi desemnează el însuși unul din oficiu.

3. Părțile în cauză pot conveni, de comun acord, desemnarea unui arbitru unic, care poate fi Biroul internațional.

4. Deciziile arbitrilor sunt luate cu majoritate de voturi.

5. În cazul unor păreri împărțite, arbitrii aleg, pentru a tranșa diferendul, o altă administrație poștală, și ea dezinteresată în litigiu. În lipsa unei înțelegeri asupra alegerii, această administrație este desemnată de către Biroul internațional dintre administrațiile nepropuse de către arbitri.

6. Dacă este vorba de un diferend privind unul dintre aranjamente, arbitrii nu pot fi desemnați în afara administrațiilor care participă la acest aranjament.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

ARTICOLUL 129

Condiții de aprobare a propunerilor privind regulamentul general

Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezentul regulament general trebuie să fie aprobate de majoritatea țărilor membre reprezentate la congres. Cel puțin două treimi din numărul țărilor membre trebuie să fie prezente în momentul votului.

ARTICOLUL 130

Propuneri privind acordurile cu Organizația Națiunilor Unite

Condițiile de aprobare vizate la art. 129 se aplică și propunerilor de modificare a acordurilor încheiate între Uniunea Poștală Universală și Organizația Națiunilor Unite, în măsura în care aceste acorduri nu prevăd condițiile de modificare a dispozițiilor pe care le conțin.

ARTICOLUL 131

Punerea în aplicare și durata regulamentului general

Prezentul regulament general va fi pus în aplicare la data de 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor viitorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarul guvernelor țărilor membre au semnat prezentul regulament general într-un exemplar, care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi remisă fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 13 septembrie 1994.

REGULAMENTUL INTERIOR al congreselor*)

ARTICOLUL 1 Dispoziții generale

Prezentul regulament interior, denumit în continuare *regulament*, este stabilit prin aplicarea actelor Uniunii și le este subordonat. În caz de divergențe între una dintre dispozițiile sale și o dispoziție a actelor, aceasta din urmă are autoritate.

ARTICOLUL 2 Delegații

1. Prin termenul *delegație* se înțelege persoana sau ansamblul de persoane desemnate de către o țară membră pentru a participa la congres. Delegația este compusă dintr-un șef de delegație, precum și, eventual, dintr-un supleant al șefului de delegație, dintr-unul sau mai mulți delegați și, eventual, dintr-unul sau mai mulți funcționari detașați (inclusiv experți, secretari etc.).

2. Șefii de delegație, adjuncții lor, precum și delegații sunt reprezentanți ai țărilor membre în sensul art. 14 paragraful 2 din Constituția Uniunii Poștale Universale, dacă ei sunt pevăzuți cu puteri care să răspundă condițiilor stabilite la art. 3 din prezentul regulament.

3. Funcționarii atașați sunt admiși la ședințe și au dreptul de a participa la deliberări, dar ei nu au, în principiu, drept de vot. Totuși ei pot să fie autorizați de către șeful lor de delegație să voteze în numele țării lor în ședințele comisiilor. Asemenea autorizații trebuie să fie remise, în scris, înainte de începerea ședinței, președintelui comisiei interesate.

ARTICOLUL 3 Puterile delegaților

1. Puterile delegaților trebuie să fie semnate de către șeful statului sau de către șeful guvernului sau de ministrul afacerilor externe din țara interesată. Ele trebuie să fie redactate în formă corectă. Puterile delegaților abilitați să semneze actele (plenipotențiarii) trebuie să indice forța acestei semnături (semnătura sub rezerva ratificării sau aprobării, semnătura *ad referendum*, semnătura definitivă). În absența unei astfel de precizări, semnătura este considerată ca fiind supusă ratificării sau aprobării. Puterile care autorizează semnarea actelor cuprind implicit dreptul de deliberare și vot. Delegații cărora autoritățile competente le-au încredințat deplinele puteri, fără să precizeze forța acestor puteri, sunt autorizați să delibereze, să voteze și să semneze acte, cu condiția de a nu reieși, în mod explicit, ceva contrar din textul puterilor.

2. Puterile trebuie să fie depuse de la deschiderea congresului pe lângă autoritatea desemnată în acest scop.

3. Delegații neprevăzuți cu puteri sau care nu vor fi depus puterile lor pot, dacă ei au fost anunțați de către guvernul lor guvernului țării gazdă, să ia parte la deliberări și să voteze în momentul în care încep să participe la lucrările congresului. Același lucru este valabil pentru cei ale căror puteri sunt recunoscute ca prezentând nereguli. Acești delegați nu vor mai fi autorizați să voteze începând din momentul în care congresul a aprobat ultimul raport al comisiei de verificare a puterilor, care constată că puterile lor sunt greșite sau prezintă nereguli, și atât timp cât situația nu este regularizată. Ultimul raport trebuie să fie aprobat de către congres înainte de alegeri, altele decât cea a președintelui congresului și înainte de aprobarea proiectelor de acte.

4. Puterile unei țări membre, care este reprezentată la congres de către delegația unei alte țări membre (procură), trebuie să comporte aceeași formă cu cele menționate în paragraful 1.

5. Puterile și procurile adresate prin telegramă nu sunt admise. În schimb sunt acceptate telegramele care răspund unei cereri de informare referitoare la o problemă de puteri.

6. O delegație care, după ce și-a depus puterile, este împiedicată să asiste la una sau mai multe ședințe are posibilitatea să fie reprezentată de către delegația unei alte țări, cu condiția să informeze în scris pe președintele reuniunii interesate. Totuși o delegație poate reprezenta o singură țară, alta decât a sa.

7. Delegații țărilor membre care nu fac parte la un aranjament pot lua parte, fără drept de vot, la deliberările congresului referitoare la acel aranjament.

ARTICOLUL 4 Ordinea locurilor

1. La ședințele congresului și ale comisiilor, delegațiile sunt aranjate în ordinea alfabetică franceză a țărilor membre reprezentate.

2. Președintele Consiliului de administrație trage la sorți, la momentul oportun, numele țării care va ocupa primul loc în fața tribunei prezidențiale, cu ocazia ședințelor congresului și ale comisiilor.

ARTICOLUL 5 Observatori

1. Reprezentanți ai Organizației Națiunilor Unite pot să participe la deliberările congresului.

2. Observatorii organizațiilor interguvernamentale sunt admiși la ședințele congresului și ale comisiilor sale atunci când sunt discutate probleme care interesează aceste organizații. În aceleași scopuri observatorii organizațiilor internaționale neguvernamentale pot fi admiși la ședințele comisiilor, dacă comisia respectivă consimte acest lucru.

3. Sunt admiși ca observatori și reprezentanții calificați ai uniunilor restrânse stabilite conform art. 8 paragraful 1 din Constituția Uniunii Poștale Universale, atunci când ele își exprimă dorința.

4. Observatorii menționați în paragrafele 1—3 iau parte la deliberări fără drept de vot.

ARTICOLUL 6 Decanul congresului

1. Administrația poștală a țării gazdă a congresului propune desemnarea decanului congresului în acord cu biroul internațional. Consiliul de administrație procedează, în timp oportun, la adoptarea acestei desemnări.

2. La deschiderea primei ședințe plenare a fiecărui congres, decanul își asumă președinția congresului până când acesta își alege președintele. În plus, el exercită funcțiile care îi sunt atribuite de prezentul regulament.

ARTICOLUL 7 Președinții și vicepreședinții congresului și ai comisiilor

1. În prima sa adunare plenară, congresul alege, la propunerea decanului, pe președintele congresului, apoi aprobă, la propunerea Consiliului de administrație, desemnarea țărilor membre care își vor asuma vicepreședinția congresului, precum și președinția și vicepreședinția

*)Traducere.

comisiilor. Aceste funcții sunt atribuite, ținându-se seama, pe cât este posibil, de repartitia geografică, echitabilă a țărilor membre.

2. Președinții deschid și închid ședințele pe care le prezidează, conduc discuțiile, dau cuvântul oratorilor, supun la vot propunerile și indică majoritatea necesară votării, proclamă deciziile și, sub rezerva aprobării congresului, dau, eventual, o interpretare a acestor decizii.

3. Președinții veghează la respectarea prezentului regulament și la menținerea ordinii în timpul ședințelor.

4. Orice delegație poate să amintească, în fața congresului sau a comisiei, despre o decizie luată de către președintele acestora pe baza unei dispoziții din regulament sau a unei interpretări a acestuia; decizia președintelui rămâne totuși valabilă, dacă ea nu este anulată de majoritatea membrilor prezenți și care votează.

5. Dacă o țară membră, însărcinată cu președinția, nu mai este în măsură să își asume această funcție, unul dintre vicepreședinți este desemnat, de către congres sau de către comisie, să îl înlocuiască.

ARTICOLUL 8 Biroul congresului

1. Biroul este organul central însărcinat să conducă lucrările congresului. El este compus din președintele și vicepreședinții congresului, precum și din președinții comisiilor. El se reunește, periodic, pentru a examina derularea lucrărilor congresului și a comisiilor acestuia și pentru a formula recomandări care să favorizeze această derulare. El ajută pe președinte să elaboreze ordinea de zi a fiecărei ședințe plenare și să coordoneze lucrările comisiilor. El face recomandări referitoare la închiderea congresului.

2. Secretarul general al congresului și secretarul general adjunct, menționați la art. 11 paragraful 1 asistă la reuniunile biroului.

ARTICOLUL 9 Membrii comisiilor

1. Țările membre reprezentate în congres sunt de drept membre în comisiile însărcinate cu examinarea propunerilor referitoare la Constituția Uniunii Poștale Universale, la regulamentul general, la convenție și la regulamentul de aplicare a acesteia.

2. Țările membre reprezentate în congres, care sunt parte la unul sau la mai multe aranjamente facultative, sunt de drept membre ale comisiei sau ale comisiilor însărcinate cu revizuirea acestor aranjamente. Dreptul de vot al membrilor acestor comisii este limitat la aranjamentul sau la aranjamentele la care sunt parte.

3. Delegațiile care nu sunt membre ale comisiilor care tratează aranjamentele și regulamentele lor de aplicare au posibilitatea să asiste la ședințele acestora și să ia parte la deliberări, fără drept de vot.

ARTICOLUL 10 Grupele de lucru

Congresul și fiecare comisie pot constitui grupe de lucru pentru studiul problemelor speciale.

ARTICOLUL 11 Secretariatul congresului și al comisiilor

1. Directorul general și vicedirectorul general al Biroului internațional își asumă funcțiile de secretar general și, respectiv, de secretar general adjunct ai congresului.

2. Secretarul general și secretarul general adjunct asistă la ședințele congresului și ale biroului congresului, luând parte la deliberări, fără drept de vot. De asemenea, ei pot, în aceleași condiții, să asiste la ședințele comisiilor sau să

fie reprezentați la ele de către un funcționar superior al Biroului internațional.

3. Lucrările secretariatului congresului, ale biroului congresului și ale comisiilor sunt asigurate de către personalul Biroului internațional, în colaborare cu administrația țării gazdă.

4. Funcționarii superiori ai Biroului internațional își asumă funcțiile de secretari ai congresului, ai biroului congresului și ai comisiilor. Ei asistă pe președinte în timpul ședințelor și sunt responsabili cu redactarea proceselor-verbale sau a rapoartelor.

5. Secretarii congresului și ai comisiilor sunt asistați de către secretari adjuncți.

6. Raportorii care cunosc limba franceză sunt însărcinați cu redactarea proceselor-verbale ale congresului și ale comisiilor.

ARTICOLUL 12 Limbi de deliberare

1. Sub rezerva paragrafului 2, limbile franceză, engleză, spaniolă și rusă sunt admise pentru deliberări, prin intermediul unui sistem de interpretare simultană sau consecutivă.

2. Deliberările comisiei de redactare se desfășoară în limba franceză.

3. Sunt autorizate și celelalte limbi pentru deliberările indicate în paragraful 1. Limba țării gazdă se bucură în această privință de un drept de prioritate. Delegațiile care utilizează alte limbi asigură interpretarea simultană în una dintre limbile menționate în paragraful 1 fie prin sistemul de interpretare simultană, când pot fi aduse modificări de ordin tehnic, fie prin interpreți particulari.

4. Cheltuielile de instalare și de întreținere a echipamentului tehnic sunt în sarcina uniunii.

5. Cheltuielile serviciilor de interpretare sunt repartizate între țările membre care utilizează aceeași limbă, proporțional cu contribuția lor la cheltuielile Uniunii.

ARTICOLUL 13 Limbile de redactare a documentelor congresului

1. Documentele elaborate în timpul congresului, inclusiv proiectele de hotărâri supuse aprobării congresului sunt publicate în limba franceză de către secretariatul congresului.

2. În acest scop, documentele care provin de la delegațiile țărilor membre trebuie să fie prezentate în această limbă fie direct, fie prin intermediul serviciilor de traducere anexate secretariatului congresului.

3. Aceste servicii, organizate pe cheltuiala lor de către grupurile lingvistice, constituite conform dispozițiilor corespunzătoare din regulamentul general, pot, de asemenea, să traducă documente ale congresului în limbile lor respective.

ARTICOLUL 14 Propuneri

1. Toate problemele aduse în fața congresului fac obiectul unor propuneri.

2. Toate propunerile publicate de către Biroul internațional, înainte de deschiderea congresului, sunt considerate ca fiind supuse congresului.

3. Cu două luni înainte de deschiderea congresului, nici o propunere nu va fi luată în considerare, în afara acelor care sunt amendamente ale propunerilor anterioare.

4. Se consideră amendament orice propunere de modificare, care, fără să altereze fondul propunerii, comportă o suprimare, o adăugare la o parte a propunerii originale sau revizuirea unei părți a acestei propuneri. Nici o propunere de modificare nu va fi considerată ca amendament, dacă ea este incompatibilă cu sensul sau intenția propunerii originale. În cazuri îndoielnice, tranșarea problemei îi revine congresului sau comisiei.

5. Amendamentele prezentate în congres, referitoare la propuneri deja făcute, trebuie să fie remise în scris, în limba franceză, la secretariat, înainte de ora 12,00 a zilei anterioare celei de punere a lor în discuție, pentru a fi distribuite în aceeași zi delegaților. Acest termen nu se aplică amendamentelor care rezultă direct din discuții în congres sau în comisie. În acest ultim caz, dacă se solicită, autorul amendamentului trebuie să prezinte textul în scris, în limba franceză sau, dacă nu se poate, în orice limbă în care se desfășoară dezbaterile. Președintele interesat va citi sau va face să fie citit textul.

6. Procedura prevăzută în paragraful 5 se aplică și în prezentarea propunerilor care nu vizează modificarea textului actelor (proiecte de rezoluție, de recomandări etc.).

7. Orice propunere sau amendament trebuie să primească forma definitivă a textului de introdus în actele Uniunii, sub rezerva, bineînțeles, a punerii la punct de către comisia de redactare.

ARTICOLUL 15

Examinarea propunerilor în congres și în comisii

1. Propunerile de ordin redacțional (al căror număr este urmat de litera R) sunt atribuite comisiei de redactare fie direct, dacă din partea Biroului internațional nu există nici o îndoială privind natura lor (o listă a lor este redactată de Biroul internațional în atenția comisiei de redactare), fie dacă, conform avizului Biroului internațional, există îndoieli privind natura lor după ce celelalte comisii au confirmat natura lor pur redacțională (o listă a lor este, de asemenea, redactată în atenția comisiilor interesate). Totuși, dacă asemenea propuneri sunt legate de alte propuneri de fond ce urmează a fi tratate de către congres sau de către celelalte comisii, comisia de redactare nu le abordează studiarea decât după ce congresul sau celelalte comisii s-au pronunțat față de propunerile de fond corespunzătoare. Propunerile al căror număr nu este urmat de litera R, dar care, după părerea Biroului internațional, sunt propuneri de ordin redacțional, sunt repartizate direct comisiilor care se ocupă de propunerile de fond corespunzătoare. Aceste comisii decid, încă de la începerea lucrărilor lor, care dintre aceste propuneri vor fi atribuite direct comisiei de redactare. O listă a acestor propuneri este redactată de către Biroul internațional în atenția comisiilor în cauză.

2. În principiu, propunerile de modificare a regulamentelor de aplicare, care sunt considerate propuneri de modificare a convenției și aranjamentelor, sunt tratate de către comisia respectivă, cu condiția ca aceasta să nu decidă returnarea lor către Consiliul de exploatare poștală, la propunerea președintelui ei sau a unei delegații. Dacă această returare ridică obiecții, președintele supune imediat problema unui vot de procedură.

3. În schimb, propunerile de modificare a regulamentelor de aplicare, care nu sunt consecința propunerilor de modificare a convenției și a aranjamentelor, sunt returnate Consiliului de exploatare poștală, cu condiția să nu fie propuse de către comisie pentru tratarea lor în congres, ca urmare a propunerii președintelui ei sau a unei delegații. Dacă o asemenea propunere face obiectul unei obiecții, președintele supune imediat problema unui vot de procedură.

4. Dacă o aceeași problemă face obiectul mai multor propuneri, președintele hotărăște ordinea lor în discuție, începând, în principiu, cu propunerea care se îndepărtează cel mai mult de textul de bază și care comportă schimbarea cea mai profundă față de *statu quo*.

5. Dacă o propunere poate fi subdivizată în mai multe părți, fiecare dintre ele poate, cu acordul autorului propunerii sau al adunării, să fie examinată și supusă separat la vot.

6. Orice propunere retrasă în congres sau în comisie de către autorul ei poate fi reluată de către delegația altei țări membre. De asemenea, dacă un amendament la o propunere este acceptat de către autorul acesteia, o altă delegație poate relua propunerea originală neamendată.

7. Orice amendament la o propunere, acceptat de către delegația care prezintă această propunere, este imediat inclus în textul propunerii. Dacă autorul propunerii originale nu acceptă un amendament, președintele hotărăște dacă trebuie să se voteze mai întâi asupra amendamentului sau asupra propunerii, plecând de la redactarea care se îndepărtează cel mai mult de sensul sau intenția textului de bază și care antrenează schimbarea cea mai profundă față de *statu quo*.

8. Procedura descrisă în paragraful 7 se aplică și atunci când sunt prezentate mai multe amendamente pentru aceeași propunere.

9. Președintele congresului și președinții comisiilor fac să fie remis Comisiei de redactare, după fiecare ședință, textul scris al propunerilor, al amendamentelor sau al hotărârilor adoptate.

10. La sfârșitul lucrărilor lor, comisiile redactează, referitor la regulamentele de aplicare care le privesc, o rezoluție în două părți, care cuprinde:

a) numerele propunerilor returnate Consiliului de exploatare poștală spre examinare;

b) numerele propunerilor returnate Consiliului de exploatare poștală, pentru examinare cu directive ale congresului.

În ceea ce privește propunerile de modificare a regulamentelor de execuție, care au fost adoptate de către o comisie și transmise apoi Comisiei de redactare, ele fac obiectul unei rezoluții cuprinzând în anexă textul definitiv al propunerilor reținute.

ARTICOLUL 16

Deliberări

1. Delegații nu pot lua cuvântul decât după ce au fost autorizați de președintele reuniunii. El le recomandă să vorbească rar și clar. Președintele trebuie să lase delegaților posibilitatea de a-și exprima liber și în întregime părerea asupra subiectului în discuție, atât timp cât exprimarea este compatibilă cu derularea normală a deliberărilor.

2. În afara unei decizii contrare luate de majoritatea membrilor prezenți și votanți, discursurile nu pot să depășească 5 minute. Președintele este autorizat să întreprindă oricare orator care depășește timpul de vorbit. De asemenea, el poate să invite delegatul să nu se îndepărteze de subiect.

3. În cursul unei dezbateri, președintele poate, cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, să declare închisă lista oratorilor, după ce i-a dat citire. Când lista este epuizată, el declară închise dezbaterile, sub rezerva de a acorda autorului propunerii în discuție, chiar după închiderea listei, dreptul de a răspunde oricărui discurs pronunțat.

4. De asemenea, președintele poate, cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, să limiteze numărul de intervenții al uneia și aceleiași delegații asupra unei propuneri sau unui grup de propuneri determinat, trebuind totuși să fie acordată autorului propunerii posibilitatea de a o prezenta și de a interveni ulterior, dacă solicită, pentru a aduce elemente noi ca răspuns la intervențiile altor delegații, în așa fel încât el să poată avea ultimul cuvânt, dacă solicită.

5. Cu acordul majorității membrilor prezenți și votanți, președintele poate limita numărul de intervenții asupra unei propuneri sau unui grup de propuneri determinat; această limitare nu poate fi inferioară unui număr de cinci voturi „pentru“ și cinci voturi „contra“ propunerii în discuție.

ARTICOLUL 17

Moțiuni de ordine și moțiuni de procedură

1. În cursul discutării oricărei probleme și chiar, eventual, după încheierea dezbaterilor, o delegație poate să ridice o moțiune de ordine pentru a cere:

- lămuriri asupra derulării dezbaterilor;
- respectarea regulamentului interior;
- modificarea ordinii sugerate de președinte pentru discutarea propunerilor.

Moțiunea de ordine are prioritate asupra tuturor problemelor, inclusiv a moțiunilor de procedură menționate în paragraful 3.

2. Președintele face imediat precizările dorite sau ia decizia pe care o consideră oportună, referitoare la moțiunea de ordine. În caz de obiecții, hotărârea președintelui este imediat supusă la vot.

3. În plus, în cursul discutării unei probleme, o delegație poate introduce o moțiune de procedură care are ca obiect propunerea:

- a) suspendării ședinței;
- b) ridicării ședinței;
- c) amânării dezbaterilor asupra problemei în discuție;
- d) închiderii dezbaterilor asupra problemei în discuție.

Moțiunile de procedură au prioritate, în ordinea stabilită mai sus, față de toate celelalte propuneri, în afară de moțiunile de ordine menționate în paragraful 1.

4. Moțiunile referitoare la suspendarea sau la ridicarea ședinței nu sunt discutate, ci sunt supuse imediat la vot.

5. Când o delegație propune amânarea dezbaterilor asupra unei probleme în discuție, cuvântul nu este acordat decât noilor oratori care se opun amânării sau închiderii dezbaterii, după care moțiunea este supusă la vot.

6. Delegația care prezintă moțiunea de ordine sau de procedură nu poate, în intervenția sa, să trateze fondul problemei în discuție. Autorul unei moțiuni de procedură poate să o retragă înainte ca ea să fie supusă la vot și orice moțiune asemănătoare, amendată sau nu, care ar fi retrasă, poate fi reluată de către o altă delegație.

ARTICOLUL 18

Cvorum

1. Sub rezerva paragrafelor 2 și 3, cvorumul necesar pentru deschiderea ședințelor și pentru votare este constituit din jumătate din numărul țărilor membre reprezentate în congres și care au drept de vot.

2. În momentul votării modificării Constituției Uniunii Poștale Universale și a regulamentului general, cvorumul necesar este constituit din două treimi din numărul țărilor membre ale uniunii.

3. În ceea ce privește aranjamentele și regulamentele lor de aplicare, cvorumul necesar pentru deschiderea ședințelor și pentru votare este constituit din jumătate din numărul țărilor membre reprezentate în congres, care sunt părți la aranjament și care au drept de vot.

4. Delegațiile prezente, care nu participă la un vot determinat sau care declară că nu vor să participe la el, nu sunt considerate ca absente în vederea determinării cvorumului prevăzut în paragrafele 1, 2 și 3.

ARTICOLUL 19

Principiul și procedura de vot

1. Problemele care nu pot fi rezolvate de comun acord sunt tranșate prin vot.

2. Votul se desfășoară prin sistemul tradițional sau prin intermediul dispozitivului electronic de votare. În principiu, votul se desfășoară prin intermediul dispozitivului electronic, atunci când acesta este la dispoziția adunării. Totuși, pentru votul secret, recurgerea la sistemul tradițional poate avea loc, dacă cererea prezentată în acest sens de către

o delegație este sprijinită de către majoritatea delegațiilor prezente și cu drept de vot.

3. Pentru sistemul tradițional, procedura de votare este următoarea:

a) prin ridicarea mâinii: dacă rezultatul unei astfel de votări produce îndoieli, președintele poate, de la sine sau la cererea unei delegații, să ceară procedarea imediat la votarea prin apel nominal;

b) prin apel nominal: la cererea unei delegații sau la dorința președintelui. Apelul se face în ordinea alfabetică franceză a țărilor membre reprezentate, începând cu țara al cărei nume a fost tras la sorți de către președinte. Rezultatul votului, cu lista țărilor în funcție de natura votului, este consemnat în procesul-verbal al ședinței;

c) prin scrutin secret: prin buletin de vot, la cererea a două delegații. Președintele reuniunii desemnează în acest caz trei scrutători și ia măsurile necesare pentru a asigura secretul votului.

4. Prin intermediul dispozitivului electronic, procedura de votare este următoarea:

a) vot neînregistrat: înlocuiește un vot prin ridicarea mâinii;

b) vot înregistrat: înlocuiește un vot prin apel nominal; totuși nu se procedează la apelul nominal al țărilor, decât dacă o delegație solicită acest lucru și dacă propunerea este sprijinită de către majoritatea delegațiilor prezente și cu drept de vot.

5. Oricare ar fi sistemul utilizat, votarea prin scrutin secret are prioritate față de oricare altă procedură de votare.

6. Când începe votarea, nici o delegație nu poate să îl întrerupă, decât dacă este vorba de o moțiune de ordine referitoare la modalitatea conform căreia se efectuează votarea.

7. După votare, președintele poate autoriza delegațiile să-și explice votul lor.

ARTICOLUL 20

Condiții de aprobare a propunerilor

1. Pentru a fi adoptate, propunerile referitoare la modificarea actelor trebuie să fie aprobate:

a) pentru Constituția Uniunii Poștale Universale, de către cel puțin două treimi din numărul țărilor membre ale uniunii;

b) pentru regulamentul general, de către majoritatea țărilor membre reprezentate în congres;

c) pentru convenție și regulamentul ei de aplicare, de către majoritatea țărilor membre prezente și cu drept de vot;

d) pentru aranjamente și regulamentele lor de aplicare, de către majoritatea țărilor membre prezente și cu drept de vot, care sunt părți la aranjamente.

2. Problemele de procedură, care nu pot fi rezolvate de comun acord, sunt hotărâte de către majoritatea țărilor membre prezente și cu drept de vot. Același lucru este valabil și pentru deciziile care nu privesc modificarea actelor, cu condiția ca în congres majoritatea țărilor membre prezente și cu drept de vot să nu decidă altfel.

3. Sub rezerva prevederilor paragrafului 5, prin țări membre prezente și cu drept de vot trebuie să se înțeleagă țările membre care votează „pentru” sau „contra”, abținerile nefiind luate în considerare în calculul voturilor necesare pentru constituirea majorității, la fel și buletinele albe sau nule, în caz de vot prin scrutin secret.

4. În caz de egalitate de sufragii, propunerea este considerată ca respinsă.

5. Când numărul de abțineri și de buletine albe sau nule depășește jumătate din numărul sufragiilor exprimate (pentru, contra, abțineri), examinarea problemei este amânată pentru o ședință ulterioară, în cursul căreia abținerile, precum și buletinele albe sau nule nu vor mai fi luate în considerare.

ARTICOLUL 21

Alegerea membrilor Consiliului de administrație și ai Consiliului de exploatare poștală

Pentru departajarea țărilor care au obținut același număr de voturi în alegerea membrilor Consiliului de administrație și ai Consiliului de exploatare poștală, președintele procedează prin tragere la sorți.

ARTICOLUL 22

Alegerea directorului general și a vicedirectorului general al Biroului internațional

1. Alegerile directorului general și vicedirectorului general al Biroului internațional au loc prin scrutin secret, succesiv, în una sau mai multe ședințe ținute în aceeași zi. Este ales candidatul care obține majoritatea sufragiilor exprimate de către țările membre prezente și cu drept de vot. Se organizează atâtea scrutaturi câte sunt necesare pentru ca un candidat să obțină această majoritate.

2. Sunt considerate țări membre prezente și cu drept de vot cele care votează pentru unul dintre candidații reglementar anunțați, abținerile nefiind luate în considerare la calculul voturilor necesare pentru constituirea majorității, la fel și buletinele albe sau nule.

3. Când numărul de abțineri și de buletine albe sau nule depășește jumătate din numărul de sufragii exprimate conform paragrafului 2, alegerea este amânată pentru o ședință ulterioară, în cursul căreia abținerile și buletinele albe sau nule nu mai sunt luate în considerare.

4. Candidatul care, la un tur de scrutin, a obținut cele mai puține voturi este eliminat.

5. În caz de egalitate de voturi se realizează un prim ori un al doilea scrutin suplimentar, pentru a se departaja candidații, votarea executându-se doar pentru acești candidați. Dacă rezultatul este negativ, se decide prin tragere la sorți. Tragerea la sorți este efectuată de către președinte.

ARTICOLUL 23

Procese-verbale

1. Procesele-verbale ale ședințelor congresului și ale comisiilor reproduc desfășurarea ședințelor, rezumă pe scurt intervențiile, menționează propunerile și rezultatul deliberărilor. Procesele-verbale sunt redactate pentru ședințele plenare, iar procesele-verbale sumare, pentru ședințele comisiilor.

2. Procesele-verbale ale ședințelor unei comisii pot fi înlocuite prin rapoarte adresate congresului, dacă Consiliul de administrație decide astfel. În general, grupurile de lucru redactează un raport în atenția organelor care le-a creat.

3. Totuși fiecare delegat are dreptul să solicite inserția analitică sau *in extenso*, în procesul-verbal sau în raport, a oricărei declarații făcute de el, cu condiția să depună textul francez al acesteia la secretariat, în cel târziu 2 ore de la sfârșitul ședinței.

4. Din momentul în care a fost distribuit proiectul de proces-verbal sau de raport, delegații dispun de un termen de 24 de ore pentru a prezenta observațiile lor secretariatului care, eventual, servește de intermediar între cel interesat și președintele ședinței în cauză.

5. În general și sub rezerva paragrafului 4, la începutul ședințelor congresului, președintele supune aprobării procesul-verbal al unei ședințe precedente. Același lucru este valabil și pentru comisiile ale căror deliberări fac obiectul unui proces-verbal sau al unui raport. Procesele-verbale sau rapoartele ultimelor ședințe, care nu ar putea fi aprobate în congres sau în comisie, sunt aprobate de către

președinții respectivi ai acestor reuniuni. Biroul internațional va ține seama și de eventualele observații pe care delegații țărilor membre le comunică în termen de 40 de zile de la trimiterea respectivelor procese-verbale.

6. Biroul internațional este autorizat să rectifice în procesele-verbale sau în rapoartele ședințelor congresului și ale comisiilor erorile materiale care n-ar fi putut fi evidențiate cu ocazia aprobării lor conform paragrafului 5.

ARTICOLUL 24

Aprobarea de către congres a proiectelor de hotărâri (acte, rezoluții etc.)

1. În general, fiecare proiect de acte, prezentat de către Comisia de redactare, este examinat articol cu articol. El nu poate fi considerat ca adoptat decât după un vot de ansamblu favorabil. Art. 20 paragraful 1 este aplicabil acestui vot.

2. În cursul acestei examinări, fiecare delegație poate relua o propunere care a fost adoptată sau respinsă de către comisie. Apelul privind asemenea propuneri este subordonat condiției ca delegația să fi informat în scris pe președintele congresului cu cel puțin o zi înainte de ședința în care dispoziția menționată în proiectul de acte va fi supusă aprobării congresului.

3. Totuși este întotdeauna posibil, dacă președintele consideră oportun pentru derularea lucrărilor congresului, să se procedeze la examinarea apelurilor înainte de examinarea proiectului de acte prezentat de către Comisia de redactare.

4. Când o propunere a fost adoptată sau respinsă de către congres, ea nu poate fi examinată din nou de către același congres, decât dacă apelul a fost sprijinit de cel puțin zece delegații și aprobat cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor prezenți și cu drept de vot.

Această posibilitate se limitează la propunerile supuse direct în ședințele plenare, fiind cunoscut că o aceeași problemă nu poate determina mai mult de un apel.

5. Biroul internațional este autorizat să rectifice în actele definitive erorile materiale care n-ar fi putut fi evidențiate cu ocazia examinării proiectelor de acte, numerotarea articolelor și a paragrafelor, precum și referințele.

6. Proiectele de decizii, altele decât acelea care modifică actele, prezentate de către Comisia de redactare, sunt în general examinate global. Prevederile paragrafelor 2—5 sunt aplicabile și proiectelor acestor decizii.

ARTICOLUL 25

Atribuirea de studii Consiliului de administrație și Consiliului de exploatare poștală

La recomandarea biroului său, congresul atribuie studii Consiliului de administrație și Consiliului de exploatare poștală, conform compoziției și competențelor respective ale acestor două organe, așa cum sunt ele descrise în art. 102 și 104 din regulamentul general.

ARTICOLUL 26

Rezerve la acte

Rezervele trebuie să fie prezentate în scris, în limba franceză (propuneri referitoare la protocolul final), pentru a putea fi examinate de către congres înainte de semnarea actelor.

ARTICOLUL 27

Semnarea actelor

Actele aprobate definitiv de către congres sunt supuse spre semnare plenipotențiarilor.

ARTICOLUL 28
Modificările regulamentului

1. Fiecare congres poate modifica regulamentul interior. Pentru a fi supuse deliberărilor, propunerile de modificare a prezentului regulament, trebuie să fie sprijinite în congres de cel puțin zece delegații, cu condiția ca ele să nu fie

prezentate de către un organ al Uniunii abilitat să introducă propuneri.

2. Pentru a fi adoptate, propunerile de modificare a prezentului regulament trebuie să fie aprobate de cel puțin două treimi din numărul țărilor membre reprezentate în congres.

CONVENȚIA POȘTALĂ UNIVERSALĂ*)

Subsemnații, plenipotențieri ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii, în baza prevederilor art. 22 paragraful 3 al Constituției Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, au hotărât, de comun acord și sub rezerva prevederilor art. 25 paragraful 4 al sus-menționatei constituții, în prezenta convenție, regulile comune aplicabile serviciului poștal internațional și dispozițiile privind serviciile poștei de scrisori.

PARTEA ÎNTÂI
Regulile comune aplicabile serviciului poștal internațional

CAPITOLUL UNIC
Dispoziții generale

ARTICOLUL 1
Libertatea de tranzit

1. Principiul libertății de tranzit este enunțat în primul articol al Constituției Uniunii Poștale Universale. El antrenează obligația, pentru fiecare administrație poștală, de a îndruma mereu pe căile cele mai rapide și prin mijloacele cele mai sigure, pe care ea le utilizează pentru propriile trimiteri, depeșele închise și trimiterile poștei de scrisori în tranzit deschis, care îi sunt predate de către o altă administrație.

1 bis. Țările membre care nu participă la schimbul de scrisori conținând materii biologice perisabile sau materii radioactive au posibilitatea să nu admită aceste trimiteri în tranzit deschis pe teritoriul lor. Același lucru este valabil și pentru trimiterile poștei de scrisori, altele decât scrisorile, cărțile poștale și cecogramele, față de care nu au fost respectate dispozițiile legale care reglează condițiile publicării lor sau ale circulației lor în țara traversată.

2. Libertatea de tranzit a coletelor poștale de îndrumat pe căi terestre și maritime este limitată la teritoriul țărilor care participă la acest serviciu.

3. Libertatea de tranzit a coletelor-avion este garantată pe întreg teritoriul Uniunii; totuși țările membre care nu sunt părți la aranjamentul privind coletele poștale nu pot fi obligate să participe la îndrumarea, pe cale de suprafață, a coletelor-avion.

4. Dacă o țară membră nu respectă dispozițiile referitoare la libertatea de tranzit, celelalte țări membre au dreptul să suprimă serviciul poștal cu această țară.

ARTICOLUL 2
Apartenența trimitărilor poștale

Orice trimitere poștală aparține expeditorului atât timp cât nu a fost distribuită celui în drept, cu excepția cazului în care trimiterea a fost reținută prin aplicarea legislației țării de destinație.

ARTICOLUL 3
Crearea unui nou serviciu

Administrațiile pot, de comun acord, să creeze un serviciu nou, neprevăzut în mod expres prin actele Uniunii. Taxele referitoare la noul serviciu sunt fixate de către fiecare administrație interesată, ținându-se seama de cheltuielile de exploatare a serviciului.

ARTICOLUL 4
Unitatea monetară

Unitatea monetară prevăzută în art. 7 al Constituției Uniunii Poștale Universale și utilizată în convenție și în aranjamente, precum și în regulamentele lor de aplicare este dreptul special de tragere (DST).

ARTICOLUL 5
Timbre poștale

Numai administrațiile poștale emit timbre poștale care atestă plata francării conform actelor Uniunii. Mărcile de francare poștală, amprentele mașinilor de francat și amprentele imprimare sau alte procedee de imprimare sau timbrare conforme dispozițiilor regulamentului nu pot fi utilizate decât cu autorizația administrației poștale.

2. Subiectele și motivele timbrilor poștale trebuie să fie conforme spiritului din preambulul Constituției Uniunii Poștale Universale și deciziilor luate de către organele Uniunii.

ARTICOLUL 6
Taxe

1. Taxele referitoare la diferitele servicii poștale internaționale sunt fixate în convenție și aranjamente. Această fixare a taxelor trebuie să se facă, în principiu, în relație cu costurile aferente furnizării acestor prestații.

2. Taxele aplicate, inclusiv cele fixate cu titlu indicativ în acte, trebuie să fie cel puțin egale cu cele aplicate trimiterilor din regim interior, care prezintă aceleași caracteristici (categorie, cantitate, termen de prelucrare etc.).

3. Administrațiile poștale sunt autorizate să depășească toate taxele care figurează în convenție și în aranjamente, inclusiv cele care nu sunt fixate cu titlu indicativ:

3.1. dacă taxele pe care ele le aplică pentru același serviciu în regimul lor interior sunt mai ridicate decât cele fixate;

3.2. dacă acest lucru este necesar pentru acoperirea costurilor de exploatare a serviciilor lor sau pentru oricare alt motiv rezonabil.

4. Este interzis să se perceapă de la clienți taxe poștale, indiferent de natura lor, altele decât cele care sunt prevăzute în convenție și în aranjamente.

5. În afara cazurilor prevăzute prin convenție și aranjamente, fiecare administrație poștală păstrează taxele pe care le-a perceput.

ARTICOLUL 7
Francare poștală

1. Principiu.

1.1. Cazurile de francare poștală sunt în mod expres prevăzute prin convenție și prin aranjamente.

*) Traducere.

2. Serviciul poștal.

2.1. Trimiterile poștei de scrisori referitoare la serviciul poștal, expediate de către administrațiile poștale sau birourile lor, sunt scutite de orice taxă poștală.

2.2. Sunt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene, trimiterile poștei de scrisori referitoare la serviciul poștal:

2.2.1. schimbate între organele Uniunii Poștale Universale și organele uniunilor restrânse;

2.2.2. schimbate între organele acestor uniuni;

2.2.3. expediate de către sus-menționatele organe administrațiilor poștale sau birourilor lor.

3. Prizonieri de război și internați civili.

3.1. Sunt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene, trimiterile poștei de scrisori, coletele poștale și trimiterile serviciilor financiare poștale adresate prizonierilor de război sau expediate de către ei fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate în regulament. Beligeranții primiți sau internați într-o țară neutră sunt asimilați prizonierilor de război propriu-zisi în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor precedente.

3.2. Dispozițiile prevăzute la pct. 3.1. se aplică și trimerilor poștei de scrisori, coletelor poștale și trimerilor din serviciile financiare provenind din alte țări, adresate persoanelor civile internate conform Convenției de la Geneva din 12 august 1949, referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război, sau expediate de către ele fie direct, fie prin intermediul birourilor menționate în regulament.

3.3. Birourile menționate în regulament beneficiază și ele de scutire poștală pentru poșta de scrisori, coletele poștale și trimerile din serviciile financiare poștale privind persoanele vizate la pct. 3.1. și 3.2., pe care ele le expediază sau le primesc fie direct, fie cu titlu de intermediari.

3.4. Coletele sunt admise în cutie poștală până la greutatea de 5 kilograme. Limita de greutate este extinsă la 10 kilograme pentru trimerile al căror conținut este indivizibil și pentru cele care sunt adresate unui câmp sau oame-nilor săi de încredere pentru a fi distribuite prizonierilor.

4. Cecograme

4.1. Cecogramele sunt scutite de toate taxele poștale, cu excepția suprataxelor aeriene.

2. Primul sistem este bazat pe viteza de prelucrare a trimerilor. Acestea din urmă sunt repartizate în:

2.1. trimeri prioritare: trimeri transportate pe calea cea mai rapidă (aeriană sau de suprafață) cu prioritate; limita de greutate: 2 kg în general, 5 kg pentru trimeri cărți și broșuri (serviciu facultativ); 7 kg pentru cecograme;

2.2. trimeri neprioritare: trimeri pentru care expeditorul a ales un tarif mai puțin ridicat, care implică un termen de distribuire mai lung; limite de greutate: identice cu cele de la pct. 2.1.

3. Al doilea sistem este bazat pe conținutul trimerilor. Acestea din urmă sunt repartizate în:

3.1. scrisori și cărți poștale, denumite colectiv *LC*; limita de greutate 2 kilograme;

3.2. imprimate, cecograme și pachete mici, denumite colectiv *AO*; limite de greutate: 2 kilograme pentru pachetele mici, 5 kilograme pentru imprimate, 7 kilograme pentru cecograme.

4. În sistemul de clasificare bazat pe conținut:

4.1. trimerile poștei de scrisori, transportate pe cale aeriană cu prioritate, sunt denumite *trimiteri-avion*;

4.2. trimerile de suprafață, transportate pe cale aeriană cu prioritate redusă, sunt denumite *trimiteri S.A.L.*

5. Fiecare administrație are posibilitatea de a admite ca trimerile prioritare și scrisorile-avion să fie constituite dintr-o foaie de hârtie, îndoită în mod convenabil și lipită pe toate laturile. Asemenea trimeri sunt denumite *aerograme*.

6. Curierul constituit din trimeri ale poștei din scrisori depuse în număr de către un același expeditor, primit în aceeași depeșă sau în depeșe separate, conform condițiilor precizate în regulament, este denumit *curier în număr*.

7. Sacii speciali conținând ziare, scrieri periodice, cărți și alte obiecte imprimate, pe adresa aceluiași destinatar și pentru aceeași adresă, sunt, în ambele sisteme, denumiți *saci M*; limita de greutate: 30 kilograme.

8. Limitele de dimensiuni și condițiile de acceptare, precum și particularitățile referitoare la limitele de greutate sunt prezentate în regulament.

PARTEA A DOUA

**Dispoziții referitoare la poșta de scrisori:
oferta de prestații**

CAPITOLUL 1

Servicii de bază

ARTICOLUL 8

Trimerile poștei de scrisori

1. Trimerile poștei de scrisori sunt clasificate conform următoarelor două sisteme. Fiecare administrație poștală este liberă să aleagă sistemul pe care ea îl aplică traficului său de plecare.

ARTICOLUL 9

Taxa de francare

1. Administrația de origine fixează taxele de francare pentru transportul trimerilor poștei de scrisori pe toată întinderea Uniunii. Taxele de francare cuprind distribuirea trimerilor la domiciliul destinatarilor, atunci când serviciul de distribuire este organizat în țările de destinație pentru trimerile despre care este vorba. Condițiile de aplicare sunt prezentate în regulament.

2. Taxele de francare indicative sunt menționate în tabloul de mai jos:

Felul trimiterii	Treptele de greutate	Taxele de francare indicative (DST)
1	2	3

2.1. Taxele în sistemul bazat pe viteză:

Trimeri prioritare	până la 20 g	0,37
	peste 20 g până la 100 g	0,88
	peste 100 g până la 250 g	1,76
	peste 250 g până la 500 g	3,38

1	2	3	
	peste 500 g până la 1000 g	5,88	
	peste 1000 g până la 2000 g	9,56	
Trimiteri neprioritare	pe treapta suplimentară de 1000 g până la 20 g	4,78 (facultativ)	
	peste 20 g până la 100 g	0,18	
	peste 100 g până la 250 g	0,40	
	peste 250 g până la 500 g	0,74	
	peste 500 g până la 1000 g	1,32	
	peste 1000 g până la 2000 g	2,21	
	peste 1000 g până la 2000 g	3,09	
	pe treapta suplimentară de 1000 g	1,54 (facultativ)	
	<i>2.2. Taxe în sistemul pe conținut:</i>		
	Scrisori	până la 20 g	0,37
peste 20 g până la 100 g		0,88	
peste 100 g până la 250 g		1,76	
peste 250 g până la 500 g		3,38	
peste 500 g până la 1000 g		5,88	
peste 1000 g până la 2000 g		9,56	
Cărți poștale Imprimare		0,26	
	până la 20 g	0,18	
	peste 20 g până la 100 g	0,40	
	peste 100 g până la 250 g	0,74	
	peste 250 g până la 500 g	1,32	
	peste 500 g până la 1000 g	2,21	
	peste 1000 g până la 2000 g	3,09	
	pe treapta suplimentară de 1000 g	1,54	
	Pachete mici	peste 20 g până la 100 g	0,40
		peste 100 g până la 250 g	0,74
peste 250 g până la 500 g		1,32	
peste 500 g până la 1000 g		2,21	
peste 1000 g până la 2000 g		3,09	

3. Consiliul de exploatare poștală este autorizat să revizuiască și să modifice în intervalul dintre două congrese, sub rezerva aprobării consiliului de administrație, taxele indicative menționate la paragraful 2. Taxele revizuite vor avea ca bază media taxelor fixate de către membrii uniunii pentru trimiterile internaționale prezentate în țara lor.

4. Administrația de origine are posibilitatea de a acorda, pentru trimiterile poștei de scrisori care conțin:

4.1. ziare și scrieri periodice publicate în țara sa, o reducere care nu poate depăși 50% din tariful aplicabil categoriei de trimiteri utilizate;

4.2. cărți și broșuri, partituri muzicale și hărți geografice care nu conțin nici o publicitate sau reclamă, alta decât aceea care figurează pe coperta sau pe paginile de gardă ale acestor obiecte, aceeași reducere cu cea prevăzută la pct. 4.1.

5. Taxa aplicabilă sacilor M este calculată pe trepte de 1 kilogram până la concurența greutateii totale a fiecărui sac. Administrația de origine are posibilitatea să acorde pentru acești saci o reducere de taxă care poate ajunge până la 20% din taxa aplicabilă pentru categoria de trimiteri utilizată. Această reducere poate fi independentă de reducerile prevăzute la paragraful 4.

6. Administrația de origine are posibilitatea de a aplica trimiterilor nenominalizate taxe diferite de cele aplicate trimiterilor normalizate. Trimiterile normalizate sunt definite în regulament.

7. În sistemul bazat pe conținut, reunirea, într-o singură trimitere, de obiecte pasibile de taxe diferite este autorizată cu condiția ca greutatea totală să nu fie superioară greutății maxime prevăzute pentru categoria a cărei limită de greutate este cea mai ridicată. Taxa aplicabilă unei astfel de trimiteri este, după cum dorește administrația de origine, aceea a categoriei al cărei tarif este cel mai ridicat sau suma diferitelor taxe aplicabile fiecărui element al trimiterii. Aceste trimiteri poartă mențiunea *trimiteri mixte*.

ARTICOLUL 10

Tarifarea conform modului de îndrumare sau vitezei

1. Taxele aplicabile trimiterilor prioritare, care sunt întotdeauna transportate pe calea cea mai rapidă (aeriană sau de suprafață), cuprind eventualele costuri suplimentare ale transmiterii rapide.

2. Administrațiile care aplică sistemul bazat pe conținut sunt autorizate:

2.1. să perceapă suprataxe pentru trimiterile-avion.

Suprataxele trebuie să fie în relație cu cheltuielile de transport aerian și să fie uniforme pentru cel puțin ansamblul teritoriului fiecărei țări de destinație, indiferent care ar fi îndrumarea utilizată. Pentru calculul suprataxei aplicabile unei trimiteri-avion, administrațiile sunt autorizate să țină seama de greutatea formularelor utilizate de public, eventual anexate;

2.2. să perceapă, pentru trimiterile S.A.L., suprataxe inferioare aceluia pe care ele le percep pentru trimiterile-avion;

2.3. să fixeze taxe combinate pentru formarea trimiterilor-avion și a trimiterilor S.A.L., ținând seama de costul prestațiilor lor poștale și de sumele de plătit pentru transport aerian.

3. Reducerile de taxe conform art. 9 paragrafele 4 și 5 se aplică și trimiterilor transportate prin avion, dar nici o reducere nu este acordată părții din taxa destinată să acopere cheltuielile acestui transport.

ARTICOLUL 11

Tarife preferențiale

Dincolo de limita minimă a taxelor fixate la art. 6 paragraful 2, administrațiile poștale au posibilitatea de a acorda taxe reduse, bazate pe legislația lor internă, pentru trimiterile poștei de scrisori prezentate în țara lor. Ele au, în special, posibilitatea de a acorda tarife preferențiale clienților lor care au trafic poștal important.

ARTICOLUL 12

Taxe speciale

1. Nici o taxă de distribuire nu poate fi percepută de la destinatar pentru pachetele mici cu o greutate mai mică de 500 g.

2. Când pachetele mici cu o greutate de peste 500 g sunt supuse unei taxe de distribuire în regimul intern, aceeași taxă putând fi percepută pentru pachetele mici care provin din străinătate.

3. Administrațiile sunt autorizate să perceapă, în cazurile menționate mai jos, aceleași taxe ca în regimul intern:

3.1. taxa de prezentare în ultima limită de oră, percepută de la expeditor;

3.2. taxa de prezentare în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor, percepută de la expeditor;

3.3. taxa de colectare de la domiciliul expeditorului, percepută de la acesta din urmă;

3.4. taxa de retragere în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor, percepută de la destinatar;

3.5. taxa de post-restaurant, percepută de la destinatar;

3.6. taxa de magazinaj pentru orice trimitere din poșta de scrisori care depășește 500 g și pe care destinatarul acesteia nu a preluat-o în termenul în care trimiterea a fost ținută la dispoziția lui fără cheltuieli. Această taxă nu se aplică cecogramelor.

ARTICOLUL 13

Francarea

1. În general trimiterile poștei de scrisori trebuie să fie complet francate de către expeditor. Modalitățile de francare sunt definite în regulament.

2. Administrația de origine are posibilitatea să predea expeditorilor trimiterile poștei de scrisori nefrancate sau insuficient francate, pentru ca aceștia să le completeze ei însuși francarea.

3. Administrația de origine poate, de asemenea, să francheze trimiterile poștei de scrisori nefrancate sau să completeze francarea trimiterilor insuficient francate și să încaseze valoarea lipsă de la expeditor. În acest caz ea este autorizată să perceapă și o taxă de prelucrare de 0,33 DST maximum. Lipsa francării este reprezentată printr-una dintre modalitățile definite în regulament.

4. În cazurile în care posibilitățile descrise la paragrafele 2 și 3 nu sunt aplicabile, trimiterile nefrancate sau insuficient francate sunt pasibile, în sarcina destinatarului, sau a expeditorului când este vorba de trimiteri returnate, de o taxă specială, al cărei calcul este definit în regulament.

ARTICOLUL 14

Francarea trimiterilor poștei de scrisori la bordul vapoarelor

1. Trimiterile prezentate la bordul unui vapor în timpul staționării în două puncte extreme ale parcursului sau într-una dintre escalele intermediare trebuie să fie francate cu timbre poștale și conform tarifului din țara în apele căreia se găsește nava.

2. Dacă prezentarea trimiterilor la bordul vaporului are loc în plină mare, trimiterile pot fi francate, în afara unei înțelegeri speciale între administrațiile interesate, cu timbre poștale și conform tarifului țării căreia îi aparține sau de care depinde vaporul. Trimiterile francate în aceste condiții trebuie să fie predate oficiului poștal din escală, de îndată ce este posibil după sosirea vaporului.

ARTICOLUL 15

Cupoane-răspuns internaționale

1. Administrațiile poștale au posibilitatea să vândă cupoane-răspuns internaționale, emise de biroul internațional, și să le limiteze vânzarea conform legislației lor interne.

2. Valoarea cuponului-răspuns este de 0,74 DST. Prețul de vânzare fixat de către administrațiile interesate nu poate fi inferior acestei valori.

3. Cupoanele-răspuns sunt schimbabile în orice țară membră contra unui sau mai multor timbre poștale reprezentând francarea minimă a unei trimiteri prioritare simple sau a unei scrisori-avion simple, expediate în străinătate. Dacă legislația internă a țării de schimb nu interzice, cupoanele-răspuns sunt schimbabile și contra întreguri poștale sau contra altor mărci sau amprente de francare poștală.

4. Administrația unei țări membre are, în plus, posibilitatea de a solicita prezentarea simultană a cupoanelor-răspuns și a trimiterilor de francat în schimbul cupoanelor-răspuns.

Capitolul 2

Servicii speciale

ARTICOLUL 16

Trimiteri recomandate

1. Trimiterile poștei de scrisori pot fi expediate recomandate.

2. Taxa trimiterilor recomandate trebuie să fie achitată dinainte. Ea se compune din taxa de francare a trimiterii, conform sistemului său de clasificare și categoriei sale, și dintr-o taxă fixă de recomandare de 1,31 DST maximum. Pentru fiecare sac M, administrațiile percep, în locul unei taxe unitare, o taxă globală care nu depășește de cinci ori taxa unitară.

3. În cazurile în care sunt necesare măsuri excepționale de securitate, administrațiile pot să perceapă de la expeditori sau de la destinatari, în plus față de taxa menționată la pct. 2, taxele speciale prevăzute prin legislația internă.

4. Administrațiile poștale dispuse să își asume riscurile care rezultă dintr-un caz de forță majoră sunt autorizate să perceapă o taxă specială de 0,13 DST maximum pentru fiecare trimitere recomandată.

ARTICOLUL 17

Trimiteri cu predare atestată

1. Trimiterile poștei de scrisori pot fi expediate prin servicii trimiterilor cu predare atestată, în relațiile dintre administrațiile care se însărcinează cu acest serviciu.

2. Taxa trimiterilor cu predare atestată este achitată dinainte. Ea se compune din taxa de francare a trimiterii, conform sistemului său de clasificare și categoriei sale, și din taxa de predare atestată, fixată de către administrația de origine. Această taxă trebuie să fie inferioară taxei de recomandare.

ARTICOLUL 18

Trimiteri cu valoare declarată

1. Trimiterile prioritare și neprioritare și scrisorile care conțin hârtii-valoare, documente sau obiecte de valoare sunt denumite *trimiteri cu valoare declarată* și pot fi schimbate cu asigurarea conținutului pentru valoarea declarată de expeditor. Acest schimb este limitat la relațiile dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord pentru acceptarea acestor trimiteri, fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens.

2. Suma valorii declarate este, în principiu, nelimitată. Fiecare administrație are posibilitatea să limiteze declararea valorii, în ceea ce o privește, la o sumă care nu poate fi mai mică de 4000 DST. Totuși limita valorii declarate, adoptată în serviciul intern, este aplicabilă, dacă ea este inferioară acestei sume.

3. Taxa trimiterilor cu valoare declarată trebuie să fie achitată dinainte. Ea se compune din taxa de francare simplă, taxa fixă de recomandare, prevăzută la art. 16 paragraful 2 și dintr-o taxă de asigurare.

4. În locul taxei fixe de recomandare, administrațiile poștale au posibilitatea să perceapă taxa corespunzătoare din serviciul lor intern sau, în mod excepțional, o taxă de maximum 3,27 DST.

5. Taxa de asigurare este de 0,33 DST maximum pentru 65,34 sau fracțiune de 65,34 DST declarați, sau de 0,5% din treapta de valoare declarată. Această taxă este aplicabilă indiferent care ar fi țara de destinație, chiar în țările care își asumă riscurile ce ar putea rezulta în caz de forță majoră.

6. În cazurile în care sunt necesare măsuri de securitate, excepționale, administrațiile pot să perceapă de la expeditori sau de la destinatari, în plus față de taxele menționate la paragrafele 3, 4 și 5, taxele speciale prevăzute în legislația lor internă.

ARTICOLUL 19

Trimiteri expres

1. La cererea expeditorilor și pentru destinația țărilor ale căror administrații se însărcinează cu acest serviciu, trimerile poștei de scrisori sunt distribuite prin curier special, de îndată ce este posibil, după sosirea lor în oficiul de distribuție. Orice administrație are dreptul să limiteze acest serviciu la trimerile prioritare, trimerile-avion sau, dacă este vorba de singura cale utilizată între două administrații, la trimerile LC de suprafață. Trimerile expres pot fi tratate și în alt fel, atât timp cât nivelul de calitate general al serviciului oferit destinatarului este cel puțin la fel de ridicat ca acela obținut atunci când se apelează la curier special.

2. Dacă trimerile care sosesc la oficiul de distribuție după ultima distribuție obișnuită a zilei, ele sunt distribuite prin curier special în aceeași zi și în aceleași condiții ca acelea aplicate în regimul intern în țările care oferă această prestație.

3. Administrațiile care au mai multe filiere de transmitere a curierului poștei de scrisori trebuie să înlesnească trecerea trimerilor expres prin filiera de transmitere internă cea mai rapidă, la sosirea acestora în biroul de schimb al curierului de sosire, și să trateze apoi aceste trimeri cât mai rapid posibil.

4. Trimerile expres sunt supuse, în afara taxei de francare, la o taxă care se ridică cel puțin la nivelul sumei de francare a unei trimiteri simple prioritare/neprioritare, după caz, sau al unei scrisori simple și la maximum 1,63 DST. Pentru fiecare sac M, administrațiile percep, în locul unei taxe unitare, o taxă globală care nu depășește de cinci ori taxa unitară. Această taxă trebuie să fie achitată complet dinainte.

5. Când predarea prin expres antrenează constrângeri speciale, o taxă complementară poate fi percepută conform dispozițiilor referitoare la trimerile de aceeași natură din regimul intern.

6. Dacă reglementarea administrației de destinație o permite, destinatarii pot solicita oficiului de distribuție predarea prin expres la sosirea trimerilor care le sunt destinate. În acest caz, administrația de destinație este autorizată să perceapă, în momentul distribuirii, taxa aplicabilă în serviciul său intern.

ARTICOLUL 20

Confirmarea de primire

1. Expeditorul unei trimiteri recomandate, al unei trimiteri cu predare atestată sau al unei trimiteri cu valoare declarată poate solicita, în momentul prezentării, o confirmare de primire, plătind taxa de maximum 0,98 DST. Confirmarea de primire este returnată expeditorului pe calea cea mai rapidă (aeriană sau de suprafață).

2. Când expeditorul reclamă o confirmare de primire care nu i-a parvenit în termenul normal, nu i se mai percepe o a doua taxă.

ARTICOLUL 21

Predare în mâna proprie

1. La cererea expeditorului și în relațiile dintre administrațiile care și-au dat consimțământul, trimerile recomandate, trimerile cu predare atestată și trimerile cu valoare declarată sunt predate în mâna proprie. Administrațiile pot să se pună de acord să nu admită acest lucru decât pentru trimerile respective, însoțite de o confirmare de primire. În toate cazurile, expeditorul plătește o taxă de predare în mâna proprie de 0,16 DST maximum.

ARTICOLUL 22

Trimeri scutite de taxe și drepturi

1. În relațiile dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord în această privință, expeditorii pot să ia în sarcina lor, prin intermediul unei declarații prealabile la oficiul poștal de origine, totalitatea taxelor și a drepturilor cu care sunt grevate trimerile la distribuție. Atât timp cât o trimiteră nu a fost predată destinatarului, expeditorul poate, ulterior prezentării, să solicite ca trimeră să fie predată cu scutire de taxe și drepturi.

2. În cazurile prevăzute în paragraful 1, expeditorii se angajează să plătească sumele care ar putea fi reclamate de către oficiul poștal de distribuție. Eventual, ei trebuie să efectueze o plată provizorie.

3. Administrația de origine percepe de la expeditor o taxă de 0,98 DST maximum, pe care ea o păstrează ca remunerație pentru serviciile furnizate în țara de origine.

4. În caz de cerere formulată ulterior prezentării, administrația de origine percepe în plus o taxă adițională de 1,31 DST per cerere. Dacă cererea trebuie să fie transmisă pe calea telecomunicațiilor, expeditorul trebuie să plătească și taxa corespunzătoare.

5. Administrația de destinație este autorizată să perceapă, per trimiteră, o taxă de comision de 0,98 DST maximum. Această taxă este independentă de taxa de prezentare la vamă. Ea este percepută de la expeditor în profitul administrației de destinație.

6. Orice administrație are dreptul să limiteze serviciul de trimeri, scutite de taxe și drepturi, la trimerile recomandate și la trimerile cu valoare declarată.

ARTICOLUL 23

Serviciul de corespondență comercială-răspuns internațională

1. Administrațiile pot să convină între ele să participe la un serviciu facultativ, denumit în continuare *corespondență comercială-răspuns internațională* (CCRI).

2. Administrațiile care asigură acest serviciu trebuie să respecte dispozițiile definite în regulament.

3. Administrațiile pot totuși conveni, bilateral, să stabilească alt sistem între ele.

4. Administrațiile pot pune în aplicare un sistem de compensare care să țină seama de costurile suportate.

ARTICOLUL 24

Materii biologice perisabile. Materii radioactive

1. Materiile biologice perisabile și materiile radioactive, condiționate și ambalate conform dispozițiilor respective din regulament, sunt supuse tarifului trimerilor prioritare sau tarifului scrisorilor și recomandării. Admiterea lor este limitată la relațiile dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord pentru acceptarea acestor trimeri fie în relațiile lor reciproce, fie într-un singur sens. Asemenea

materii sunt îndrumate pe calea cea mai rapidă, sub rezerva achitării suprataxelor aeriene corespunzătoare.

2. Materiile biologice perisabile nu pot fi schimbate decât între laboratoare calificate oficial recunoscute, în timp ce materiile radioactive nu pot fi prezentate decât de către expeditori clar autorizați.

CAPITOLUL 3

Dispoziții speciale

ARTICOLUL 25

Prezentarea în străinătate a trimiterilor din poșta de scrisori

1. Nici o țară membră nu este obligată să îndrume nici să distribuie destinatarilor trimiterile poștei de scrisori pe care expeditori, rezidând pe teritoriul său le prezintă sau fac să fie prezentate într-o țară străină, pentru a beneficia de condițiile tarifare mai favorabile care sunt acolo aplicabile.

2. Dispozițiile prevăzute în paragraful 1 se aplică fără distincție fie trimiterilor poștei de scrisori pregătite în țara de rezidență a expeditorului și transportate apoi peste frontieră, fie trimiterilor poștei de scrisori confecționate într-o țară străină.

3. Administrația de destinație are dreptul să solicite expeditorului și, în lipsa acestuia, administrației de prezentare, plata tarifelor interne. Dacă nici expeditorul, nici administrația de prezentare nu acceptă să plătească aceste tarife într-un termen fixat de către administrația de destinație, aceasta poate fie să returneze trimiterile administrației de prezentare având dreptul să fie rambursată cu cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei legislații.

4. Nici o țară membră nu este obligată să îndrume nici să distribuie destinatarilor trimiterile poștei de scrisori, pe care expeditorii le-au prezentat în cantitate mare într-o altă țară decât aceea în care rezidează, fără să perceapă o remunerație adecvată. Administrațiile de destinație au dreptul să solicite administrației de prezentare o remunerație în raport cu costurile suportate, care nu va fi superioară valorii celei mai ridicate dintre următoarele două formule: fie 80% din tariful intern aplicabil unor trimiteri echivalente, fie 0,14 DST per trimiteră plus 1 DST per kilogram. Dacă administrația de prezentare nu acceptă să plătească valoarea reclamată într-un termen fixat de către administrația de destinație, acesta poate fie să returneze trimiterile administrației de prezentare, având dreptul să fie rambursată cu cheltuielile de retur, fie să le trateze conform propriei sale legislații.

ARTICOLUL 26

Trimiteri neadmise. Interdicții

1. Trimiterile care nu îndeplinesc condițiile cerute prin convenție și regulament nu sunt admise.

2. Trimiterile, altele decât trimiterile cu valoare declarată, nu pot conține monede, bilete de bancă, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, manufacturat sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase. Totuși, dacă legislația internă a țărilor de origine și de destinație o permit, aceste obiecte pot fi expediate în plic închis, ca trimiteri recomandate.

3. Scrisorile nu pot conține documente având caracter de corespondență actuală și personală, schimbate între alte persoane decât expeditorul și destinatarul sau persoanele care locuiesc cu ei. Dacă se constată prezența acestora, administrația țării de origine sau de destinație le tratează conform legislației sale.

4. În afara excepțiilor prevăzute în regulament, imprimabilele și cecografele:

4.1. nu pot să comporte nici o adnotare, nici să conțină vreun document care să aibă caracter de corespondență actuală și personală;

4.2. nu pot să conțină nici un timbru poștal, nici o formulă de francare, obliterated sau nu, nici o hârtie reprezentând vreo valoare.

5. Introducerea în trimiterile poștei de scrisori a obiectelor menționate mai jos este interzisă:

5.1. stupefianțele și substanțele psihotrope;

5.2. materiile explozibile, inflamabile sau alte materii periculoase; totuși materiile biologice perisabile și materiile radioactive menționate în art. 24 nu cad sub incidența acestei interdicții;

5.3. obiectele obscene sau imorale;

5.4. obiectele al căror import sau circulație este interzisă în țara de destinație;

6. Introducerea de animale vii în trimiterile poștei de scrisori este interzisă.

6.1. Sunt totuși admise în trimiterile poștei de scrisori, altele decât trimiterile cu valoare declarată:

6.1.1. albinele, lipitorile și viermii de mătase;

6.1.2. paraziții și distrugătorii insectelor nocive, destinați în controlul acestor insecte și schimbați între instituțiile oficial recunoscute.

7. Tratatamentul trimiterilor admise din greșeală este prevăzut în regulament. Totuși trimiterile care conțin obiectele menționate la pct. 5.1., 5.2 și 5.3 nu sunt în nici un caz îndrumate la destinație, nici distribuite destinatarilor, nici returnate la origine.

ARTICOLUL 27

Reexpedierea

1. În caz de schimbare a adresei destinatarului, trimiterile poștei de scrisori îi sunt imediat reexpediate în condițiile prevăzute în serviciul intern.

2. Trimiterile nu sunt totuși reexpediate:

2.1. dacă expeditorul le-a interzis reexpedierea printr-o adnotare făcută în adresă, într-o limbă cunoscută în țara de destinație;

2.2. dacă ele comportă, deasupra adresei destinatarului, mențiunea *sau ocupantului locului*.

3. Administrațiile care percep o taxă pentru cererile de reexpediere în serviciul lor intern sunt autorizate să perceapă aceeași taxă în serviciul internațional.

4. Nici un supliment de taxă nu este perceput pentru trimiterile poștei de scrisori reexpediate dintr-o țară în alta, în afara excepțiilor prevăzute de regulament. Totuși administrațiile care percep o taxă de reexpediere în serviciul lor intern sunt autorizate să perceapă aceeași taxă pentru trimiterile poștei de scrisori reexpediate în propriul lor serviciu.

5. Condițiile de reexpediere reies din regulament.

ARTICOLUL 28

Trimiteri nedistribuite

1. Sunt considerate ca trimiteri nedistribuite acele trimiteri care nu au putut fi predate destinatarilor dintr-o cauză anume.

2. Returnarea trimiterilor nedistribuite, precum și termenul lor de păstrare sunt prevăzute în regulament.

3. Nici un supliment de taxă nu este perceput pentru trimiterile nedistribuite returnate țării de origine, în afara excepțiilor prevăzute în regulament. Totuși administrațiile care percep o taxă de retur în serviciul lor intern sunt autorizate să perceapă aceeași taxă pentru trimiterile din regim internațional care le sunt returnate.

ARTICOLUL 29

Retragere. Modificarea sau corectarea adresei la cererea expeditorului

1. Expeditorul unei trimeri din poșta de scrisori poate cere retragerea din serviciu, modificarea sau corectarea adresei, atât timp cât trimiterea:

- 1.1. nu a fost predată destinatarului;
- 1.2. nu a fost confiscată sau distrusă de către autoritatea competentă pentru încălcarea art. 26;
- 1.3. nu a fost reținută în virtutea legislației țării de destinație.

2. Fiecare administrație este obligată să accepte cerele de retragere, de modificare sau de corectare a adresei, referitoare la orice trimitere din poșta de scrisori, prezentată în serviciile altor administrații, dacă legislația sa permite acest lucru.

3. Expeditorul trebuie să plătească, pentru fiecare cerere, o taxă specială de 1,31 DST maximum.

4. Cererea este transmisă pe cale poștală sau pe căile telecomunicațiilor, pe cheltuiala expeditorului. Condițiile de transmitere și dispozițiile referitoare la utilizarea căii de telecomunicații sunt prevăzute în regulament.

5. Pentru fiecare cerere de retragere, de modificare sau de corectare a adresei referitoare la mai multe trimiteri prezentate simultan la același oficiu poștal de către același expeditor pe adresa aceluiași destinatar nu se percep decât o singură dată taxele prevăzute la paragrafele 3 și 4.

ARTICOLUL 30

Reclamații

1. Reclamațiile sunt admise în termen de un an, începând din a doua zi după prezentarea trimiterii.

2. În timpul acestei perioade, reclamațiile sunt acceptate de îndată ce problema este semnalată de către expeditor sau de către destinatar. Totuși, când reclamația unui expeditor se referă la o trimitere nedistribuită și când termenul de îndrumare prevăzut nu este încă expirat, se convine a se informa expeditorul asupra acestui termen.

3. Fiecare administrație este obligată să accepte reclamațiile referitoare la orice trimitere prezentată în serviciile celorlalte administrații.

4. Prelucrarea reclamațiilor este gratuită. Totuși, dacă utilizarea căilor de telecomunicații sau a serviciului EMS este solicitată, cheltuielile suplimentare sunt, în principiu, în sarcina solicitantului. Dispozițiile referitoare la acest lucru sunt prevăzute în regulament.

CAPITOLUL 4

Probleme vamale

ARTICOLUL 31

Controlul vamal

Administrațiile poștale din țara de origine și din cea de destinație sunt autorizate să supună trimiterile poștei de scrisori controlului vamal, conform legislației din aceste țări.

ARTICOLUL 32

Taxa de prezentare la vamă

Trimiterile supuse controlului vamal în țara de origine sau de destinație, după caz, pot fi supuse unei taxe poștale speciale de 2,61 DST maximum. Pentru fiecare sac M, taxa specială poate ajunge până la 3,27 DST maximum. Această taxă nu este percepută decât pentru prezentarea la vamă și vămuirea trimiterilor care au fost supuse drepturilor vamale sau oricărui alt drept de aceeași natură.

ARTICOLUL 33

Drepturi vamale și alte drepturi

Administrațiile poștale sunt autorizate să perceapă de la expeditorii sau destinatarii trimiterilor, după caz, drepturile vamale și orice alte eventuale drepturi.

CAPITOLUL 5

Responsabilitate

ARTICOLUL 34

Responsabilitatea administrațiilor poștale. Despăgubiri

1. Generalități

1.1. În afara cazurilor prevăzute la art. 35, administrațiile poștale răspund de:

1.1.1. pierderea, spolierea sau avarierea trimiterilor recomandate și a trimiterilor cu valoare declarată;

1.1.2. pierderea trimiterilor cu predare atestată.

1.2. Administrațiile poștale se pot angaja să acopere riscurile care decurg dintr-un caz de forță majoră.

2. Trimiteri recomandate.

2.1. Expeditorul unei trimiteri recomandate are dreptul la o despăgubire în caz de pierdere a trimiterii sale.

2.1.1. Despăgubirea pentru pierderea unei trimiteri recomandate se ridică la 30 DST, inclusiv valoarea taxelor plătite cu ocazia prezentării trimiterii;

2.1.2. Despăgubirea pentru un sac M recomandat se ridică la 150 DST, inclusiv valoarea taxelor plătite cu ocazia prezentării sacului M.

2.2. Expeditorul unei trimiteri recomandate are dreptul la o despăgubire, dacă conținutul trimiterii sale este spoliat sau avariat. Ambalajul trebuie totuși să fi fost recunoscut ca suficient pentru a garanta în mod eficient conținutul contra riscurilor accidentale de spoliere sau avariere.

2.2.1. Despăgubirea pentru o trimitere recomandată spoliată sau avariată corespunde, în principiu, valorii reale a pagubei. Ea nu poate totuși, în nici un caz, să depășească valorile fixate la pct. 2.1.1. și 2.1.2. Pagubele indirecte sau beneficiile nerealizate nu sunt luate în considerare.

3. Trimiteri cu predare atestată

3.1. În caz de pierdere a unei trimiteri cu predare atestată, expeditorul are dreptul la restituirea taxelor achitate.

3.2. Expeditorul are, de asemenea, dreptul la rambursarea taxelor achitate, în cazul în care conținutul a fost în întregime spoliat sau avariat. Ambalajul trebuie totuși să fi fost recunoscut ca suficient pentru a garanta în mod eficient conținutul contra riscurilor accidentale de spoliere sau avariere.

4. Trimiteri cu valoare declarată

4.1. În caz de pierdere, spoliere sau avariere a unei trimiteri cu valoare declarată, expeditorul are dreptul la o despăgubire corespunzând, în principiu, valorii reale a pagubei. Pagubele indirecte sau beneficiile nerealizate nu sunt luate în considerare. Totuși această despăgubire nu poate în nici un caz să depășească suma în DST a valorii declarate.

4.2. Despăgubirea este calculată după prețul curent, convertit în DST, al obiectelor de valoare de aceeași natură, în locul și perioada în care ele au fost acceptate la transport. În lipsa unui preț curent, despăgubirea este calculată după valoarea obișnuită a obiectelor evaluate pe aceeași bază.

4.3. Când o despăgubire este datorată pentru pierderea, spolierea totală sau avarierea totală a unei trimiteri cu valoare declarată, expeditorul sau, după caz, destinatarul are dreptul, în plus, la restituirea taxelor și a drepturilor achitate. Totuși taxa de asigurare nu este în nici un caz rambursabilă; ea rămâne achitată administrației de origine.

5. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la pct. 2.1. și 4.1., destinatarul are dreptul la despăgubire după ce va fi fost făcută predarea unei trimiteri recomandate sau a unei trimiteri cu valoare declarată, spoliată sau avariată.

6. Administrația de origine are posibilitatea de a plăti expeditorilor din țara sa despăgubirile prevăzute prin legislația sa internă pentru trimiterile recomandate, cu condiția ca ele să nu fie inferioare celor prevăzute la pct. 2.1. Același lucru este valabil și pentru administrația de destinație, atunci când despăgubirea este plătită destinatarului. Valorile fixate la pct. 2.1 rămân totuși aplicabile:

6.1. în caz de recurs contra administrației responsabile;

6.2. dacă expeditorul renunță la drepturile sale în favoarea destinatarului sau invers.

ARTICOLUL 35

Neresponsabilitatea administrațiilor poștale

1. Administrațiile poștale încetează să fie responsabile de trimiterile recomandate, trimiterile cu predare atestată și trimiterile cu valoare declarată, cărora le-a fost făcută predarea în condițiile prescise de reglementările lor pentru trimiteri de aceeași natură. Responsabilitatea este totuși menținută:

1.1. când o spoliere sau avariere a fost constatată înaintea predării sau cu ocazia predării trimiterii;

1.2. când reglementarea internă permițând, destinatarul, eventual expeditorul, dacă este cazul unui retur la origine, formulează rezerve la preluarea unei trimiteri spoliata sau avariata;

1.3. când reglementarea internă permițând, trimiterea recomandată a fost distribuită într-o cutie poștală și destinatarul declară că nu a primit-o atunci când procedează la reclamație;

1.4. când destinatarul sau, în caz de retur la origine, expeditorul unei trimiteri cu valoare declarată, în pofida descărcării date reglementar, declară fără întârziere administrației care i-a distribuit trimiterea că a constat o pagubă. El trebuie să aducă dovada că spolierea sau avariarea nu s-a produs după distribuirea trimiterii.

2. Administrațiile poștale nu sunt responsabile:

2.1. în caz de forță majoră, sub rezerva art. 34 pct. 1.2.:

2.2. când proba responsabilității lor nefiind administrată altfel, ele nu pot răspunde de trimiteri ca urmare a distrugerii documentelor de serviciu ca rezultat al unui caz de forță majoră;

2.3. când paguba a fost determinată de greșeala sau neglijența expeditorului sau provine de la natura conținutului;

2.4. când este vorba de trimiteri al căror conținut cade sub interdicțiile prevăzute la art. 26, și aceste trimiteri au fost confiscate sau distruse de către autoritatea competentă datorită conținutului lor;

2.5. în caz de reținere, în virtutea legislației țării de destinație, conform notificării administrației acestei țări;

2.6. când este vorba de trimiteri cu valoare declarată, care fac obiectul unei declarări frauduloase a valorii superioare valorii reale a conținutului;

2.7. când expeditorul nu a formulat nici o reclamație în termen de un an, începând din a doua zi după prezentarea trimiterii.

3. Administrațiile poștale nu își asumă nici o responsabilitate în ceea ce privește declarația vamală, indiferent sub ce formă ar fi aceasta făcută, și deciziile luate de către serviciile vamale cu ocazia verificării trimiterilor supuse controlului vamal.

ARTICOLUL 36

Responsabilitatea expeditorului

1. Expeditorul unei trimiteri din poșta de scrisori este responsabil de toate pagubele cauzate celorlate trimiteri poștale ca urmare a expedierii de obiecte neadmise la transport sau a nerespectării condițiilor de admitere.

2. Expeditorul este responsabil în aceleași limite ca și administrațiile poștale.

3. Expeditorul rămâne responsabil, chiar dacă oficiul de prezentare a acceptat o astfel de trimitere.

4. Expeditorul nu este responsabil, dacă există o greșeală sau neglijență a administrațiilor sau a transportatorilor.

ARTICOLUL 37

Plata despăgubirii

1. Sub rezerva dreptului de recurs contra administrației responsabile, obligația de a plăti despăgubirea revine, după caz, administrației de origine sau administrației de destinație.

Obligația de a restitui taxele pentru trimiterile cu predare atestată revine administrației de origine.

2. Expeditorul are posibilitatea să renunțe la dreptul său la despăgubire în favoarea destinatarului. Invers, destinatarul are posibilitatea să renunțe la drepturile sale în favoarea expeditorului. Expeditorul sau destinatarul pot autoriza o terță persoană să primească despăgubirea, dacă legislația internă permite acest lucru.

3. Administrația de origine sau de destinație, după caz, este autorizată să despăgubească pe cel în drept în contul administrației care, participând la transport și în mod reglementar atenționată, a lăsat să se scurgă două luni fără să dea o soluție definitivă problemei sau fără să fi semnalat:

3.1. că paguba pare să fie datorată unui caz de forță majoră;

3.2. că trimiterea ar fi fost reținută, confiscată sau distrusă de către autoritatea competentă, datorită conținutului ei, sau reținută în virtutea legislației țării de destinație.

4. Administrația de origine sau de destinație, după caz, este, de asemenea, autorizată să despăgubească pe cel în drept în cazul în care formularul de reclamație este insuficient completat și a trebuit să fie returnat pentru completarea informației, antrenând astfel depășirea termenului prevăzut în paragraful 3.

ARTICOLUL 38

Recuperarea eventuală a despăgubirii de la expeditor sau destinatar

1. Dacă, după plata despăgubirii, o trimitere recomandată sau o trimitere cu valoare declarată sau o parte a conținutului considerat anterior ca pierdut a fost regăsit, expeditorul sau, după caz, destinatarul este avizat că trimiterea este ținută la dispoziția sa o perioadă de 3 luni, contra rambursării valorii despăgubirii plătite. În același timp el este întrebat cui trebuie să fie predată trimiterea. În caz de refuz sau de lipsă a răspunsului în termenul prevăzut, același demers este efectuat pe lângă destinatar sau expeditor, după caz.

2. Dacă expeditorul și destinatarul renunță să preia trimiterea, aceasta devine proprietatea administrației, sau, dacă este cazul, a administrațiilor care au suportat paguba.

3. În caz de descoperire ulterioară a unei trimiteri cu valoare declarată, al cărei conținut este recunoscut ca fiind de valoare inferioară sumei despăgubirii plătite, expeditorul trebuie să ramburseze suma acestei despăgubiri contra preluării trimiterii, fără prejudicierea consecințelor care decurg din declararea frauduloasă a valorii.

CAPITOLUL 6
Curierul electronic

ARTICOLUL 39
Dispoziții generale

1. Administrațiile poștale pot conveni între ele să practice serviciile de curier electronic.

2. Curierul electronic este un serviciu poștal care utilizează calea telecomunicațiilor pentru a transmite, conform originalului și în câteva secunde, mesaje primite de la expeditor, sub formă fizică sau electronică și care trebuie să fie predate destinatarului, sub formă fizică sau electronică. În cazul predării sub formă fizică, informațiile sunt în general transmise, pe calea telecomunicațiilor, la cea mai mare distanță posibilă, și reproduse sub formă fizică, cât mai aproape posibil de destinatar. Mesajele sub formă fizică sub predate în plic destinatarului ca trimiteri din poșta de scrisori.

3. Tarifele referitoare la curierul electronic sunt fixate de către administrații, avându-se în vedere costurile și exigențele pieței.

ARTICOLUL 40
Servicii de telecopie

Gama de servicii de tip bureafax permite să se transmită texte și ilustrații conform originalului, prin telecopie.

ARTICOLUL 41
Servicii de telexprimare

Gama de servicii permite transmiterea de texte și ilustrații generate de instalații de informatică (PC, ordinator central).

PARTEA A TREIA
**Dispoziții referitoare la poșta de scrisori.
Relații între administrațiile poștale**

CAPITOLUL 1
Prelucrarea trimiterilor poștei de scrisori

ARTICOLUL 42
Obiective în materie de calitate

1. Administrațiile trebuie să fixeze un termen pentru prelucrarea trimiterilor prioritare și a trimiterilor-avion și de suprafață cu destinația sau proveniența țării lor. Acest termen nu trebuie să fie mai puțin favorabil celui aplicat trimiterilor comparabile din serviciul lor intern.

2. Administrația de origine trebuie să publice directivele în materie de calitate a serviciului pentru trimiterile-avion destinate străinătății, luând ca punct de reper termenele fixate de către administrațiile de origine și de destinație și luând în calcul timpul de transport.

3. Administrațiile poștale vor întreprinde verificări periodice privind respectarea termenelor stabilite fie în cadrul anchetelor organizate de biroul internațional sau de uniunile restrânse, fie pe bază de acorduri bilaterale.

4. Este, de asemenea, de dorit ca administrațiile poștale să verifice periodic respectarea termenelor stabilite prin intermediul altor sisteme de control, în special al controalelor externe.

5. Pe cât este posibil, administrațiile aplică sisteme de control al calității serviciului pentru depeșele curierului internațional (atât de sosire, cât și la plecare); este vorba de o evaluare efectuată, în măsura posibilului, începând de la prezentare până la distribuire (cap la cap).

6. Toate țările membre furnizează biroului internațional informații actualizate asupra ultimelor termene de admitere (orele limite de prezentare), care le servesc drept referință în exploatarea serviciului lor poștal internațional.

7. De îndată ce este posibil, informațiile trebuie să fie furnizate separat pentru fluxurile de curier prioritar și neprioritar.

ARTICOLUL 43
Schimbul de trimiteri

1. Administrațiile pot să își expedieze reciproc, prin intermediul uneia sau mai multora dintre ele, în aceeași măsură, depeșe închise, cât și trimiteri în tranzit deschis, conform nevoilor și conveniențelor serviciului.

2. Când transportul în tranzit de curier de-a lungul unei țări are loc fără participarea administrației poștale din acea țară, aceasta din urmă trebuie să fie informată dinainte. Această formă de tranzit nu angajează responsabilitatea administrației poștale a țării de tranzit.

3. Administrațiile au posibilitatea să expedieze, prin avion, cu prioritate redusă, depeșele de curier de suprafață, sub rezerva acordului administrațiilor care primesc aceste depeșe în aeroporturile din țările lor.

4. Schimburile se derulează pe baza dispozițiilor din regulament.

ARTICOLUL 44
Schimbul de depeșe închise cu unitățile militare

1. Depeșele închise pot fi schimbate prin intermediul serviciilor teritoriale, maritime sau aeriene din alte țări:

1.1. între birourile poștale dintr-una dintre țările membre și comandamente de unități militare puse la dispoziția Organizației Națiunilor Unite;

1.2. între comandanții acestor unități militare;

1.3. între birourile poștale dintr-o țară membră și comandamentele de divizii navale sau aeriene, nave de război sau avioane militare din aceeași țară și care staționează în străinătate;

1.4. între comandanții de divizii navale sau aeriene, de nave de război sau avioane militare ale aceleiași țări.

2. Trimiterile poștei de scrisori, cuprinse în depeșele menționate la paragraful 1, trebuie să fie exclusiv pe adresă sau să provină de la membrii unităților militare sau ai statelor majore și echipajelor vapoarelor sau avioanelor de destinație sau expeditoare ale depeșelor. Tarifele și condițiile de expediere care le sunt aplicabile sunt determinate, după reglementarea sa, de către administrația poștală a țării care a pus la dispoziție, unității militare sau căreia îi aparțin vapoarele sau avioanele.

3. În afara unei înțelegeri speciale, administrația țării care a pus la dispoziție unitatea militară sau de care țin vapoarele de război sau avioanele militare este datoare, față de administrațiile respective, pentru plata cheltuielilor de tranzit al depeșelor, a cheltuielilor terminale și a cheltuielilor de transport aerian.

ARTICOLUL 45
Suspendarea temporară a serviciilor

Când împrejurări extraordinare obligă o administrație poștală să suspende temporar și în mod general sau parțial executarea serviciilor, ea trebuie să informeze imediat administrațiile interesate.

CAPITOLUL 2

Tratarea cazurilor de responsabilitate

ARTICOLUL 46

Determinarea responsabilității între administrațiile poștale

1. Până la proba contrară, responsabilitatea revine administrațiilor poștale care, primind trimiterea fără să facă vreo observație și fiind puse în posesia tuturor mijloacelor reglementare de investigare, nu pot stabili nici predarea ei către destinatar nici, dacă este cazul, transmiterea corectă a acesteia către o altă administrație.

2. Dacă pierderea, spolierea sau avarierea s-a produs în cursul transportului, fără a fi posibil să se stabilească pe teritoriul sau în serviciul cărei țări s-a produs faptul, administrațiile în cauză suportă paguba în părți egale.

3. Responsabilitatea unei administrații față de celelalte administrații nu este în nici un caz angajată dincolo de maximumul de declarare a valorii pe care ea l-a adoptat.

4. Administrațiile poștale care nu asigură serviciul de trimiteri cu valori declarate își asumă, pentru asemenea trimiteri transportate în depeșe închise, responsabilitatea prevăzută pentru trimiterile recomandate. Această dispoziție se aplică și atunci când administrațiile poștale nu acceptă responsabilitatea valorilor pentru transporturile efectuate la bordul vapoarelor sau al avioanelor pe care ea le utilizează.

5. Dacă pierderea, spolierea sau avarierea s-a produs pe teritoriul sau în serviciul unei administrații intermediare care nu asigură serviciul de trimiteri cu valoare declarată,

administrația de origine suportă paguba neacoperită de către administrația intermediară.

6. Drepturile vamale și altele, a căror anulare nu a putut fi obținută, cad în sarcina administrațiilor responsabile de pierdere, spoliere sau avariere.

7. Administrația care a efectuat plata despăgubirii este înlocuită, până la concurența sumei acestei despăgubiri, în drepturi, de către persoana care a primit-o, pentru orice eventual recurs fie împotriva destinatarului, fie împotriva expeditorului, fie împotriva unor terți.

CAPITOLUL 3

Cheltuieli de tranzit și cheltuieli terminale

ARTICOLUL 47

Cheltuieli de tranzit

1. Sub rezerva art. 50, depeșele închise schimbate între două administrații sau între două birouri din aceeași țară, prin intermediul uneia sau mai multor administrații (servicii terțe), sunt supuse plății cheltuielilor de tranzit. Acestea constituie o retribuție pentru prestațiile referitoare la tranzitul teritorial sau la tranzitul maritim.

2. Trimiterile în tranzit deschis pot fi și ele supuse cheltuielilor de tranzit. Modalitățile de aplicare reies din regulament.

ARTICOLUL 48

Baremuri ale cheltuielilor de tranzit

1. Cheltuielile de tranzit sunt calculate după baremurile indicate în tabelul de mai jos:

Parcursul	Taxa per kg brut
1	2
1.1. Parcurșuri teritoriale exprimate în kilometri	DST
Până la 100 km	0,14
Peste 100 km până la 200 km	0,17
Peste 200 km până la 300 km	0,20
Peste 300 km până la 400 km	0,22
Peste 400 km până la 500 km	0,24
Peste 500 km până la 600 km	0,26
Peste 600 km până la 700 km	0,27
Peste 700 km până la 800 km	0,29
Peste 800 km până la 900 km	0,31
Peste 900 km până la 1.000 km	0,32
Peste 1.000 km până la 1.100 km	0,34
Peste 1.100 km până la 1.200 km	0,35
Peste 1.200 km până la 1.300 km	0,37
Peste 1.300 km până la 1.500 km	0,39
Peste 1.500 km până la 2.000 km	0,43
Peste 2.000 km până la 2.500 km	0,49
Peste 2.500 km până la 2.750 km	0,53
Peste 2.750 km până la 3.000 km	0,56
Peste 3.000 km până la 4.000 km	0,62
Peste 4.000 km până la 5.000 km	0,72
Peste 5.000 km până la 6.000 km	0,81
Peste 6.000 km până la 7.000 km	0,89
Peste 7.000 km până la 8.000 km	0,97
Peste 8.000 km până la 9.000 km	1,05
Peste 9.000 km până la 10.000 km	1,12
Peste 10.000 km până la 11.000 km	1,19
Peste 11.000 km până la 12.000 km	1,26
Peste 12.000 km până la 13.000 km	1,32
Peste 13.000 km până la 14.000 km	1,39
Peste 14.000 km	1,45

1.2 Parcurhuri maritime

exprimate în mile marine	exprimate în kilometri după convertirea pe baza: 1 milă marină = 1,852 km	DST
până la 100 mile marine	până la 185 km	0,17
peste 100 până la 200	peste 185 până la 370	0,19
peste 200 până la 300	peste 370 până la 556	0,21
peste 300 până la 400	peste 556 până la 741	0,22
peste 400 până la 500	peste 741 până la 926	0,23
peste 500 până la 600	peste 926 până la 1.111	0,24
peste 600 până la 700	peste 1.111 până la 1.296	0,24
peste 700 până la 800	peste 1.296 până la 1.482	0,25
peste 800 până la 900	peste 1.482 până la 1.667	0,25
peste 900 până la 1.000	peste 1.667 până la 1.852	0,26
peste 1.000 până la 1.100	peste 1.852 până la 2.037	0,26
peste 1.100 până la 1.200	peste 2.037 până la 2.222	0,27
peste 1.200 până la 1.300	peste 2.222 până la 2.408	0,27
peste 1.300 până la 1.500	peste 2.408 până la 2.778	0,28
peste 1.500 până la 2.000	peste 2.778 până la 3.704	0,29
peste 2.000 până la 2.500	peste 3.704 până la 4.630	0,31
peste 2.500 până la 2.750	peste 4.630 până la 5.093	0,32
peste 2.750 până la 3.000	peste 5.093 până la 5.556	0,32
peste 3.000 până la 4.000	peste 5.556 până la 7.408	0,34
peste 4.000 până la 5.000	peste 7.408 până la 9.260	0,36
peste 5.000 până la 6.000	peste 9.260 până la 11.112	0,38
peste 6.000 până la 7.000	peste 11.112 până la 12.964	0,40
peste 7.000 până la 8.000	peste 12.964 până la 14.816	0,41
peste 8.000 până la 9.000	peste 14.816 până la 16.668	0,42
peste 9.000 până la 10.000	peste 16.668 până la 18.520	0,43
peste 10.000 până la 11.000	peste 18.520 până la 20.372	0,45
peste 11.000 până la 12.000	peste 20.372 până la 22.224	0,46
peste 12.000 până la 13.000	peste 22.224 până la 24.076	0,47
peste 13.000 până la 14.000	peste 24.076 până la 25.928	0,48
peste 14.000	peste 25.928	0,49

2. Consiliul de exploatare poștală este autorizat să revizuiască și să modifice, între două congrese, baremurile menționate la paragraful 1. Revizuirea care ar putea fi făcută datorită metodologiei care asigură o remunerație echitabilă administrațiilor care efectuează operațiuni de tranzit va trebui să se sprijine pe datele economice și financiare, fiabile și reprezentative. Modificarea eventuală care va putea fi hotărâtă va intra în vigoare la o dată fixată de către Consiliul de exploatare poștală.

ARTICOLUL 49

Cheltuieli terminale

1. Sub rezerva art. 50, fiecare administrație, care primește de la o altă administrație trimiteri din poșta de scrisori, are dreptul să primească de la administrația expeditoare o remunerație pentru cheltuielile ocazionate de către curierul internațional primit.

2. Remunerația

2.1. Remunerația pentru trimiterile poștei de scrisori, cu excepția sacilor M, este de 3,427 DST per kilogram.

2.2. Pentru sacii M, taxa de aplicat este de 0,653 DST per kilogram.

2.2.1. Sacii M mai ușori de 5 kg sunt considerați ca având o greutate de 5 kg, pentru remunerarea cheltuielilor terminale.

3. Mecanismul de revizuire

3.1. Când, într-o relație dată, o administrație expeditoare sau destinatară a unui flux de curier de peste 150 tone per an (sacii M excluși) constată că numărul mediu al trimiterilor conținute într-un kilogram de curier expedit sau primit se îndepărtează de media mondială de 17,26 trimiteri, ea poate obține revizuirea taxei dacă, prin raportare la această medie:

3.1.1. numărul de trimiteri este mai mare de 21, sau

3.1.2. numărul de trimiteri este mai mic de 14.

3.1.3. În cazul prevăzut la pct. 3.1.2, revizuirea nu este aplicabilă, dacă fluxul respectiv este destinat unei țări în curs de dezvoltare care figurează în lista reținută în acest scop de către congres.

3.1.4. Când o administrație solicită aplicarea revizuirii prevăzute la pct. 3.1, administrația corespondentă poate să facă același lucru, dacă fluxul în celălalt sens este mai mic de 150 tone per an.

3.1.4.1. Dispozițiile prevăzute la pct. 3.1.4. nu se aplică țărilor în curs de dezvoltare care figurează în lista reținută în acest scop de către congres.

3.2. Revizuirea este efectuată conform condițiilor precizate în regulament.

4. Curierul în număr

4.1. Pentru curierul în număr, administrația de destinație poate să ceară o remunerație specifică, conform uneia dintre formulele următoare:

4.1.1. aplicarea de taxe medii mondiale de 0,14 DST per trimitere și de 1 DST per kilogram;

4.1.2. aplicarea de taxe per trimitere și per kilogram, care să reflecte costurile prelucrării în țara de destinație. Aceste costuri trebuie să fie în concordanță cu tarifele interne, conform condițiilor precizate în regulament.

4.2. Sub rezerva condițiilor menționate la pct. 3.1.3, când o administrație de destinație solicită remunerația specifică pentru curierul în număr, administrația expeditoare este abilitată să solicite ca restul fluxului să fie supus revizuirii prevăzute la pct. 3.1.

5. Consiliul de exploatare poștală este autorizat să modifice, în intervalul dintre două congrese, remunerațiile menționate la paragraful 2 și la pct. 4.1.1. Revizuirea care ar putea fi făcută va trebui să se bazeze pe date economice și financiare, fiabile și reprezentative. Modificarea eventuală, care ar putea fi decisă, va intra în vigoare la o dată fixată de către Consiliul de exploatare poștală. Acesta

din urmă este, de asemenea, autorizat să definească modalitățile de punere în aplicare a sistemului de remunerație prevăzut la pct. 4.1.2.

6. Orice administrație poate renunța, total sau parțial, la remunerația prevăzută la paragraful 1.

7. Administrațiile interesate pot, prin acord bilateral sau multilateral, să aplice alte sisteme de remunerație pentru reglarea conturilor referitoare la cheltuieli terminale.

ARTICOLUL 50

Scutirea de cheltuieli de tranzit și de cheltuieli terminale

Sunt scutite de cheltuieli de tranzit teritorial sau maritim și de cheltuieli terminale trimiterile din poșta de scrisori referitoare la serviciul poștal, menționate la art. 7 pct. 2.2, trimiterile poștale nedistribuite, returnate la origine în depeșe închise, precum și sacii poștali goi.

ARTICOLUL 51

Decontul cheltuielilor de tranzit și al cheltuielilor terminale

1. Cheltuieli de tranzit

1.1. Decontul cheltuielilor de tranzit al curierului de suprafață este stabilit anual de către administrația de tranzit pentru fiecare administrație de origine. El se bazează pe greutatea depeșelor primite în tranzit, expediate în timpul anului, luat în considerare. Baremurile fixate în art. 48 sunt aplicabile.

1.2. Cheltuielile de tranzit sunt în sarcina administrației de origine a depeșelor. Ele sunt plătibile, sub rezerva excepției prevăzute la pct. 1.4, administrațiilor țărilor traversate sau ale căror servicii participă la transportul teritorial sau maritim al depeșelor.

1.3. Când administrația țării traversate nu participă la transportul teritorial sau maritim al depeșelor, cheltuielile de tranzit corespunzătoare revin administrației de destinație, dacă aceasta suportă costurile aferente acestui tranzit.

1.4. Cheltuielile de transport maritim al depeșelor în tranzit pot fi reglate direct între administrațiile poștale de origine a depeșelor și companiile de navigație maritime sau agenții lor. Administrația poștală a postului de îmbarcare trebuie să își dea acordul prealabil.

1.5. Administrația debitoare este scutită de plata cheltuielilor de tranzit atunci când soldul anual nu depășește 163,35 DST.

2. Cheltuieli terminale

2.1. Pentru trimiterile poștei de scrisori, cu excepția sacilor M, decontul cheltuielilor terminale este întocmit anual, de către administrația creditoare, după greutatea reală a depeșelor primite în timpul anului considerat. Taxele fixate în art. 49 sunt aplicabile.

2.2. Pentru sacii M, decontul cheltuielilor terminale este întocmit anual de către administrația creditoare după greutatea supusă cheltuielilor terminale, conform condițiilor fixate la art. 49.

2.3. Pentru a determina greutatea anuală, administrațiile de origine a depeșelor trebuie să indice în permanență pentru fiecare depeșă:

- greutatea curierului (sacii M excluși);
- greutatea sacilor M care cântăresc peste 5 kg;
- numărul sacilor M până la 5 kg.

2.4. Când se consideră necesar a se determina numărul și greutatea trimiterilor în număr, sunt aplicabile modalitățile indicate în regulament pentru această categorie de curier.

2.5. Administrațiile interesate pot să convină decontarea cheltuielilor terminale în relațiile lor reciproce, prin metode statistice diferite. Ele pot, de asemenea, să convină o periodicitate, alta decât cele prevăzute în regulament pentru perioada statistică.

2.6. Administrația debitoare este scutită de plata cheltuielilor terminale atunci când soldul anual nu depășește 326,70 DST.

3. Orice administrație este autorizată să supună aprecierii unei comisii de arbitri rezultatele anuale care, după părerea ei, diferă prea mult față de realitate. Acest arbitraj este constituit așa cum este el prevăzut în art. 128 din regulamentul general. Arbitrii au dreptul să fixeze valoarea cheltuielilor de tranzit sau terminale de plătit.

CAPITOLUL 4

Cheltuieli de transport aerian

ARTICOLUL 52

Principii generale

1. Cheltuielile de transport pentru orice parcurs aerian sunt:

1.1. atunci când este vorba de depeșe închise, în sarcina administrației țării de origine;

1.2. atunci când este vorba de trimiteri prioritare și de trimiteri-avion în tranzit deschis, inclusiv cele care sunt greșit îndrumate, în sarcina administrației care predă trimiterile unei alte administrații.

2. Aceleași reguli sunt aplicabile depeșelor-avion, trimiterilor prioritare și trimiterilor-avion în tranzit deschis, scutite de cheltuieli de tranzit.

3. Fiecare administrație de destinație care asigură transportul aerian al curierului internațional în interiorul țării sale are dreptul la rambursarea costurilor suplimentare ocazionale de acest transport, cu condiția ca distanța medie ponderată a parcursurilor efectuate să depășească 300 km. În afara unui acord prealabil privind gratuitatea, cheltuielile trebuie să fie uniforme pentru toate depeșele prioritare și depeșele-avion provenind din străinătate, fie că acest curier este reîndrumat sau nu pe cale aeriană.

4. Totuși, când compensarea cheltuielilor percepute de către administrația de destinație este bazată, în special, pe costurile sau pe tarifele interne, nu se efectuează nici o rambursare suplimentară pentru cheltuielile de transport aerian intern.

5. Administrația de destinație exclude, în vederea calculării distanței medii ponderate, greutatea tuturor depeșelor pentru care calculul compensației cheltuielilor terminale este, în special, bazat pe costurile sau tarifele interne ale administrației de destinație.

6. În afara unei înțelegeri speciale între administrațiile interesate, prevederile art. 48 se aplică depeșelor-avion pentru eventualele parcurhuri teritoriale sau maritime. Totuși, nu determină nici o plată de cheltuieli de tranzit:

6.1. transbordarea depeșelor-avion între două aeroporturi care deserveșc același oraș;

6.2. transportul acestor depeșe între un aeroport care deservește un oraș și un antrepozit situat în același oraș și returnarea acestor depeșe în vederea reîndrumării lor.

ARTICOLUL 53

Taxa de bază și calculul cheltuielilor

1. Taxa de bază de aplicat în reglarea conturilor între administrații, pentru transporturi aeriene, este stabilită de către Consiliul de exploatare poștală. Ea este calculată de către Biroul internațional, conform formulei specificate în regulament.

2. Calculul cheltuielilor de transport aerian al depeșelor închise, al trimiterilor prioritare și al trimiterilor-avion în tranzit deschis, precum și metodele de decontare aferente sunt prevăzute de regulament.

CAPITOLUL 5

Legături telematice

ARTICOLUL 54

Dispoziții generale

1. Administrațiile poștale pot conveni să stabilească legături telematice între ele și cu alți parteneri.

2. Administrațiile poștale respective sunt libere să aleagă furnizorii și suporturile tehnice (material și aplicații informatice), care să servească la realizarea schimburilor de date.

3. De acord cu furnizorul de servicii de rețea, administrațiile poștale convin, bilateral, modul de plată a acestor servicii.

4. Administrațiile poștale nu sunt nici financiar, nici juridic responsabile, dacă o altă administrație nu își achită plățile datorate pentru serviciile legate de executarea schimburilor telematice.

CAPITOLUL 6

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 55

Reglarea conturilor

Reglările, între administrațiile poștale, a conturilor internaționale care provin din traficul poștal pot fi considerate ca tranzacții curente și pot fi efectuate conform obligațiilor internaționale uzuale între țările membre interesate, atunci când există acorduri în această privință. În absența unor acorduri de acest gen, aceste reglări de conturi sunt efectuate conform dispozițiilor din regulament.

ARTICOLUL 56

Furnizarea de informații, publicații ale Biroului internațional, păstrarea documentelor

Dispozițiile referitoare la furnizarea de informații privind executarea serviciului poștal, la publicațiile Biroului internațional, la păstrarea documentelor și a formularelor de utilizat sunt prevăzute în regulament.

PARTEA A PATRA

Serviciul EMS

ARTICOLUL 57

Serviciul EMS

1. Serviciul EMS constituie cel mai rapid dintre serviciile poștale prin mijloace fizice. El constă în colectarea, transmiterea și distribuția în termene foarte scurte a corespondenței, documentelor și a mărfurilor.

2. Serviciul EMS este reglementat pe baza acordurilor bilaterale. Aspectele care nu sunt în mod expres reglementate prin acorduri sunt supuse dispozițiilor corespunzătoare din actele Uniunii.

3. Acest serviciu este, în măsura posibilului, identificat printr-un logotip de tipul modelului de mai jos, compus din următoarele elemente:

- o aripă portocalie;
- literele EMS în albastru;
- trei benzi orizontale, portocalii.

Logotipul poate fi completat cu numele serviciului național.

4. Tarifele corespunzătoare serviciului sunt fixate de către administrația de origine, ținându-se seama de costurile și de exigențele pieții.

PARTEA A CINCEA

Dispoziții finale

ARTICOLUL 58

Angajamente referitoare la măsurile penale

1. Guvernele țărilor membre se angajează să ia sau să propună puterii legislative din țara lor măsurile necesare:

1.1. pentru a pedepsi contrafacerea timbrilor poștale, chiar retrase din circulație, și a cupoanelor-răspuns internaționale;

1.2. pentru a pedepsi utilizarea sau punerea în circulație:

1.2.1. a timbrilor poștale contrafăcute (chiar retrase din circulație) sau care au servit deja, precum și a amprentelor contrafăcute sau care au servit deja la francare sau a prelor de imprimat;

1.2.2. a cupoanelor-răspuns internaționale contrafăcute;

1.3. pentru a interzice și a reprimă orice operațiuni frauduloase de fabricare și punere în circulație de vignete și timbre uzuale în serviciul poștal, contrafăcute sau imitate în așa fel încât ar putea fi confundate cu vignetele și timbrele emise de către administrația poștală a uneia dintre țările membre;

1.4. pentru a împiedica și, eventual, a pedepsi introducerea de stupefiante și substanțe psihotrope și, de asemenea, de materii explozive, inflamabile sau alte materii periculoase în trimerile poștale, în favoarea cărora această introducere nu ar fi în mod expres autorizată de către convenție și aranjamente.

ARTICOLUL 59

Condiții de aprobare a propunerilor privind convenția și regulamentul ei de aplicare

1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezenta convenție și la regulamentul ei de aplicare trebuie să fie aprobate de către majoritatea țărilor membre care sunt prezente și votează. Cel puțin jumătate din numărul țărilor membre reprezentate în congres trebuie să fie prezentă în momentul votului.

2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la regulamentul, care au fost retransmise de către congres Consiliului de exploatare poștală pentru decizie sau care sunt introduse între două congrese, trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de exploatare poștală.

3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezenta convenție trebuie să reunească:

3.1. două treimi din sufragii, cel puțin jumătate din numărul țărilor membre ale Uniunii, care au răspuns la consultație, dacă este vorba de modificări ale art. 1–7 (prima parte), 8–11, 13, 16–18, 20, 24–26, 34–38 (partea a doua), art. 43.2, 44–51, 55 (partea a treia) și art. 58–60 (partea a cincea) ale convenției și tuturor articolelor din protocolul său final;

3.2. majoritatea sufragiilor, cel puțin jumătate din numărul țărilor membre ale Uniunii, care au răspuns la consultație, dacă este vorba de modificări de fond aduse dispozițiilor, altele decât cele menționate la pct. 3.1;

3.3. majoritatea sufragiilor, dacă este vorba de:

3.3.1. modificări de ordin redacțional aduse dispozițiilor convenției, altele decât cele menționate la pct. 3.1;

3.3.2. interpretarea dispozițiilor convenției și ale protocolului său final.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la pct. 3.1, orice țară membră, a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu modificarea propusă, are posibilitatea să facă o declarație scrisă directorului general al Biroului internațional,

indicând că nu este posibil ca ea să accepte această modificare, în 48 de zile începând din ziua notificării modificării.

ARTICOLUL 60

Punerea în execuție și durata convenției

Prezenta convenție va fi pusă în aplicare la 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor următorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarii guvernelor țărilor membre au semnat prezenta convenție într-un exemplar, care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe aceasta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmită la Seul la 14 septembrie 1994.

PROTOCOLUL FINAL al Convenției poștale universale*)

În momentul semnării Convenției poștale universale, încheiată astăzi, subsemnații plenipotențiarilor au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL I

Apartenența trimiterilor poștale

1. Articolul 2 nu se aplică pentru Antigua și Barbuda, Australia, Bahrain, Barbados, Belize, Botswana, Brunei Darussalam, Canada, Republica Dominicană, Egipt, Fiji, Gambia, Ghana, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, teritoriile de peste mare, dependente de Marea Britanie, Grenada, Guyana, Irlanda, Jamaica, Kenya, Kiribati, Kuwait, Lesotho, Malaysia, Malavi, Mauritius, Nauru, Nigeria, Noua Zeelandă, Uganda, Papua-Noua Guinee, Sfântul Cristofor și Nevis, Sfânta Lucia, Sfântul Vincentiu și Grenadine, Solomon, Samoa Occidentală, Seychelles, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanzania, Trinidad-Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Yemen, Zambia și Zimbabwe.

2. Art. 2 nu se aplică nici Danemarcei, a cărei legislație nu permite retragerea sau modificarea adresei trimiterilor din poșta de scrisori la cererea expeditorului, începând din momentul în care destinatarul a fost informat de sosirea unei trimiteri pe adresa sa.

ARTICOLUL II

Taxe

Prin derogare de la art. 6 paragraful 4, Administrația Canadei este autorizată să perceapă taxe poștale, altele decât cele prevăzute în convenție și în aranjamente, atunci când taxele respective sunt admisibile conform legislației țării sale.

ARTICOLUL III

Scutire de francare poștală în favoarea cecogramelor

1. Prin derogare de la art. 7 paragraful 4, administrațiile poștale din Sfântul Vincentiu și Grenadine și Turcia, care nu acordă în regimul lor intern scutire de francare a cecogramelor, au posibilitatea să perceapă taxele de francare și taxele pentru serviciile speciale, care nu pot totuși să fie superioare celor din serviciul lor intern.

2. Prin derogare de la art. 7 paragraful 4, administrațiile din Germania, Statele Unite ale Americii, Canada, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Japonia au posibilitatea să perceapă taxele pentru serviciile speciale, care sunt aplicate cecogramelor în serviciul intern.

ARTICOLUL IV

Pachete mici

Obligația de a participa la schimbul de pachete mici care depășesc greutatea de 500 g nu se aplică administrațiilor din Myanmar și Papua-Noua Guinee, care sunt în imposibilitatea de a asigura acest schimb.

ARTICOLUL V

Imprimare. Greutate maximă

Prin derogare de la art. 8 paragraful 3.2 administrațiile poștale din Canada și Irlanda sunt autorizate să limiteze la 2 kilograme greutatea maximă a imprimatelor la sosire și la expediere.

ARTICOLUL VI

Saci M recomandați

Administrațiile poștale din Statele Unite ale Americii și Canada sunt autorizate să nu accepte saci M recomandați și să nu asigure serviciul rezervat trimiterilor recomandate pentru sacii M provenind de la alte țări.

ARTICOLUL VII

Prezentarea în străinătate a trimiterilor poștei de scrisori

1. Administrațiile poștale din Statele Unite ale Americii, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Greciei își rezervă dreptul de a percepe o taxă, în raport cu costul lucrărilor ocazionate, de la orice administrație poștală care, în virtutea art. 25 paragraful 4 îi returnează obiecte care nu au fost, la origine, expediate ca trimiteri poștale de către serviciile lor.

2. Prin derogare de la art. 25 paragraful 4 Administrația poștală din Canada își rezervă dreptul de a percepe de la administrația de origine o remunerație care să îi permită să recupereze minimum de costuri ce i-au fost ocazionate prin tratarea unor asemenea trimiteri.

3. Articolul 25 paragraful 4 autorizează administrația de destinație să solicite administrației de prezentare o remunerație corespunzătoare pentru distribuirea de trimiteri din poșta de scrisori prezentate în străinătate în cantitate mare. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord își rezervă dreptul să limiteze această plată la suma corespunzătoare din tariful intern al țării de destinație, aplicabilă trimiterilor echivalente.

4. Articolul 25 paragraful 4 autorizează administrația de destinație să solicite administrației de prezentare o remunerație corespunzătoare pentru distribuirea de trimiteri din poșta de scrisori prezentate în străinătate în cantitate mare. Următoarele țări își rezervă dreptul de a limita această plată la limitele autorizate în convenție și regulamentul pentru curierul în număr: Statele Unite ale Americii, Australia, Bahamas, Barbados, Brunei Darussalam, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, teritoriile de peste mare depinzând de Regatul Unit, Grenada, Guyana, India, Malaysia, Nepal, Noua Zeelandă, Olanda, Antilele Olandeze și Aruba, Sfânta Lucia, Sfântul Vincentiu și Grenadine, Singapore, Sri Lanka, Surinam, Thailanda.

5. Contrar rezervelor prevăzute la pct. 4, următoarele țări își rezervă dreptul de a aplica integral dispozițiile art. 25 al convenției pentru curierul primit de la țările membre ale

*) Traducere.

Uniunii: Germania, Argentina, Benin, Brazilia, Burkina Faso, Camerun, Cipru, Coasta de Fildes, Egipt, Franța, Grecia, Guineea, Israel, Italia, Japonia, Iordania, Liban, Mali, Mauritania, Monaco, Portugalia, Senegal, Siria, Togo.

ARTICOLUL VIII Interdicții

1. În mod excepțional, administrația poștală din Liban nu acceptă trimiteri recomandate care conțin monede sau bancnote sau orice valoare la purtător sau cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, manufacturate sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase. Ea nu este obligată de către dispozițiile art. 35 paragraful 1 într-un mod riguros în ceea ce privește responsabilitatea sa în caz de spoliere sau de avariere de trimiteri recomandate, la fel și pentru trimiterile care conțin obiecte din sticlă sau fragile.

2. În mod excepțional, administrațiile poștale din Bolivia, China, Irak, Nepal și Vietnam nu acceptă trimiteri recomandate conținând monede, bancnote sau valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, manufacturate sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase.

3. Administrația poștală din Myanmar își rezervă dreptul să nu accepte trimiterile cu valoare declarată conținând obiectele prețioase menționate în art. 26 paragraful 2, pentru că legislația sa internă se opune admitterii acestui gen de trimiteri.

4. Administrația poștală din Nepal nu acceptă trimiterile recomandate sau cu valoare declarată care conțin monede sau bancnote, în afara unui acord special încheiat în acest scop.

ARTICOLUL IX Obiecte pasibile de drepturi vamale

1. Cu referire la art. 26, administrațiile poștale din următoarele țări nu acceptă trimiteri cu valoare declarată, conținând obiecte pasibile de drepturi vamale: Bangladesh, Salvador.

2. Cu referire la art. 26, administrațiile poștale ale următoarelor țări nu acceptă scrisorile simple și recomandate care conțin obiecte pasibile de drepturi vamale: Afganistan, Albania, Arabia Saudită, Azerbaidjan, Belarus, Cambogia, Africa Centrală, Chile, Columbia, Cuba, El Salvador, Estonia, Etiopia, Italia, Nepal, Uzbekistan, Panama, Peru, Republica Populară Democrată Coreeană, Sfânta Maria, Tadjikistan, Turkmenistan, Ucraina, Venezuela.

3. Cu referire la art. 26, administrațiile poștale ale următoarelor țări nu acceptă scrisorile simple care conțin obiecte pasibile de drepturi vamale: Benin, Burkina Faso, Coasta de Fildes, Djibouti, Mali, Mauritania, Niger, Aman, Senegal, Vietnam, Yemen.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la pct. 1-3, trimiterile de seruri, vaccinuri, precum și trimiterile de medicamente de urgență necesitate, care sunt greu de procurat, sunt admise în toate cazurile.

ARTICOLUL X Retragere. Modificare sau corectare a adresei

1. Art. 29 nu se aplică administrațiilor din Antigua-Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Botswana, Brunei Darussalam, Canada, Dominica, Fiji, Gambia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, teritoriile de peste mare dependente de Regatul Unit, Grenada, Guyana, Irak, Irlanda, Jamaica, Kenia, Kiribati, Kuwait, Lesotho, Malaysia, Malawi, Myanmar, Nauru, Nigeria, Noua Zeelandă, Uganda, Papua-Noua Guinee, Republica Populară Democrată Coreeană, Sfântul Cristofor și Nevis, Sfânta Lucia, Sfântul Vincențiu și Grenadine, Solomon, Samoa Occidentală, Seychelles, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanzania,

Trinidad-Tobago, Tuvalu, Vanuatu și Zambia, a căror legislație nu permite retragerea sau modificarea de adresă a trimerilor poștei de scrisori la cererea expeditorului.

2. Art. 29 se aplică Australiei în măsura în care el este compatibil cu legislația interioară a acestei țări.

ARTICOLUL XI Reclamații

1. Prin derogare de la art. 30 paragraful 4, administrațiile poștale din Arabia Saudită, Capul Verde, Gabon, teritoriile de peste mare depinzând de Regatul Unit, Grecia, Iran, Mongolia, Myanmar, Siria, Ciad și Zambia își rezervă dreptul de a percepe o taxă de reclamație de la clienții lor.

2. Prin derogare de la art. 30 paragraful 4, administrațiile poștale din Argentina, Slovacia și Cehia își rezervă dreptul de a percepe o taxă specială atunci când, în urma demersurilor întreprinse ca urmare a reclamației, se dovedește că aceasta nu este justificată.

ARTICOLUL XII Taxa de prezentare la vamă

Administrația poștală din Gabon își rezervă dreptul de a percepe o taxă de prezentare la vamă de la clienții săi.

ARTICOLUL XIII Responsabilitatea administrațiilor poștale

1. Administrațiile poștale din Bangladesh, Benin, Burkina Faso, Congo, Coasta de Fildes, Djibouti, India, Liban, Madagascar, Mali, Mauritania, Nepal, Niger, Senegal, Togo și Turcia sunt autorizate să nu aplice art. 34 pct. 1.1.1, în ceea ce privește responsabilitatea în caz de spoliere sau de avariere a trimerilor recomandate.

2. Prin derogare de la art. 34 pct. 1.1.1 și la art. 35 paragraful 1, administrațiile poștale din Chile, Republica Populară Chineză și Columbia nu răspund de pierderea și spolierea totală sau avarierea totală a conținutului trimerilor recomandate.

3. Prin derogare de la art. 34, Administrația poștală din Arabia Saudită nu își asumă nici o responsabilitate în caz de pierdere sau avariere a trimerilor conținând obiectele vizate în art. 26 paragraful 2.

ARTICOLUL XIV Neresponsabilitatea administrațiilor poștale

Administrația poștală din Bolivia nu este obligată să respecte art. 35 paragraful 1 în ceea ce privește menținerea responsabilității în caz de spoliere sau de avariere a trimerilor recomandate.

ARTICOLUL XV Plata despăgubirii

1. Administrațiile poștale din Bangladesh, Bolivia, Congo, Guineea, Mexic, Nepal și Nigeria nu sunt obligate să respecte art. 37 paragraful 3 pentru ceea ce se referă la a da o soluție definitivă în termen de două luni sau să aducă la cunoștință administrației de origine sau de destinație, după caz, că o trimitere a fost reținută, confiscată sau distrusă de către autoritatea competentă datorită conținutului ei sau a fost reținută în virtutea legislației lor interne.

2. Administrațiile poștale din Djibouti, Guineea, Liban, Madagascar și Mauritania nu sunt obligate să respecte art. 37 paragraful 3 în ceea ce privește a da o soluție definitivă la o reclamație în termen de două luni. Ele nu acceptă, în plus, ca să fie despăgubit cel în drept, în contul lor, de către o altă administrație la expirarea termenului sus-menționat.

ARTICOLUL XVI Cheltuieli de tranzit speciale

1. Administrația poștală din Grecia își rezervă dreptul să majoreze, pe de-o parte, cu 30% cheltuielile de tranzit teritorial și, pe de altă parte, cu 50% cheltuielile de tranzit maritim prevăzute în art. 48 paragraful 1.

2. Administrația poștală din Federația Rusă este autorizată să perceapă un supliment de 0,65 DST față de cheltuielile de tranzit menționate în art. 48 pct. 1.1 pentru fiecare kilogram de trimeri din poșta de scrisori, transportat în tranzit prin Transsiberian.

3. Administrațiile poștale din Egipt și Sudan sunt autorizate să perceapă un supliment de 0,16 DST față de cheltuielile de tranzit menționate în art. 48 paragraful 1 pentru fiecare sac din poșta de scrisori în tranzit prin lacul Nasser, între Shallal (Egipt) și Wadi Halfa (Sudan).

4. Administrația poștală din Panama este autorizată să perceapă un supliment de taxă de 0,98 DST față de cheltuielile de tranzit menționate în art. 48 paragraful 1 pentru fiecare sac din poșta de scrisori în tranzit prin istmul Panama, între porturile Balboa în Oceanul Pacific și Cristobal în Oceanul Atlantic.

5. În mod excepțional, administrația poștală din Panama este autorizată să perceapă o taxă de 0,65 DST per sac pentru toate depeșele antredepozitate sau transbordate în portul Balboa sau Cristobal, cu condiția ca această administrație să nu primească nici o remunerație ca tranzit teritorial sau maritim pentru aceste depeșe.

6. Prin derogare de la art. 48 paragraful 1, Administrația poștală din Afganistan este autorizată în mod provizoriu, datorită dificultăților speciale pe care le întâmpină în materie de mijloace de transport și comunicare, să efectueze tranzitul depeșelor închise și al corespondenței în tranzit deschis prin țara sa, în condiții special convenite între ea și administrațiile poștale interesate.

7. Prin derogare de la art. 48 paragraful 1, serviciile de auto Siria—Irak sunt considerate ca servicii extraordinare care dau naștere la perceperea de cheltuieli de tranzit speciale.

ARTICOLUL XVII

Cheltuieli de transport aerian interior

1. Prin derogare de la art. 52 paragraful 3, administrațiile poștale din Arabia Saudită, Bahamas, Capul Verde, Congo, Cuba, Republica Dominicană, Salvador, Ecuador, Gabon, Grecia, Guatemala, Guyana, Honduras, Mongolia, Papua-Noua Guinee, Solomon și Vanuatu își rezervă dreptul de a percepe plăți pentru îndrumarea depeșelor internaționale în interiorul țării pe cale aeriană.

2. Prin derogare de la art. 52 paragraful 3, Administrația poștală din Myanmar își rezervă dreptul de a percepe plăți pentru îndrumarea depeșelor internaționale în interiorul țării, fie că ele sunt reîndrumate sau nu cu avionul.

3. Prin derogare de la art. 52 paragrafele 4 și 5, administrațiile poștale din Statele Unite ale Americii, Canada, Iran și Turcia sunt autorizate să își acopere, sub forma unor taxe unitare, de la administrațiile poștale în cauză, cheltuielile lor de transport aerian interior, ocazionate de curierul sosit, provenind de la orice administrație pentru care ele aplică compensarea pentru cheltuielile terminale fondate pe costurile sau tarifele interne.

Drept pentru care plenipotențiarilor de mai jos au redactat prezentul protocol, care va avea aceeași forță și aceeași valoare ca și cum dispozițiile sale ar fi fost incluse în însuși textul convenției, și l-au semnat într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

ARANJAMENTUL*)
privind coletele poștale

Subsemnații, plenipotențiarilor ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii Poștale Universale, în baza prevederilor art. 22 paragraful 4 al Constituției Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, de comun acord și sub rezerva art. 25 paragraful 4 al acestei constituții, au hotărât următorul aranjament:

PARTEA ÎNTÂI

Dispoziții preliminare

ARTICOLUL 1

Obiectul aranjamentului

1. Prezentul aranjament reglementează serviciul de colete poștale între țările contractante.

2. În prezentul aranjament, în protocolul său final și în regulamentul său de aplicare, abrevierea „colet“ se aplică tuturor coletelor.

ARTICOLUL 2

Exploatarea serviciului prin întreprinderi de transport

1. Orice țară, a cărei administrație poștală nu se însărcinează cu transportul de colete și care aderă la aranjament, are posibilitatea de a face să fie executate clauzele acestuia de către întreprinderi de transport. Ea poate, în același timp, să limiteze acest serviciu la coletele provenite sau destinate localităților deservite de aceste întreprinderi.

Administrația poștală rămâne responsabilă de executarea aranjamentului.

PARTEA A DOUA

Oferta prestațiilor

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

ARTICOLUL 3

Principii

1. Coletele pot fi schimbate fie direct, fie prin intermediul uneia sau mai multor țări. Schimbul de colete a căror greutate unitară depășește 10 kilograme este facultativ, cu un maximum de greutate unitară care să nu depășească 31,5 kilograme.

2. Coletele transportate pe cale aeriană cu prioritate poartă denumirea „colete-avion“.

3. Particularitățile referitoare la limitele de greutate, limitele de dimensiuni și condițiile de acceptare reies din regulamentul.

ARTICOLUL 4

Sistem de greutate

Greutatea coletelor se exprimă în kilograme.

*) Traducere.

ARTICOLUL 5

Taxe principale

1. Administrațiile stabilesc principalele taxe de perceput de la expeditor.

2. Principalele taxe trebuie să fie în relație cu cotele-părți. În general, ele nu trebuie să depășească, pe ansamblu, cotele-părți fixate de către administrații în virtutea art. 34—36.

ARTICOLUL 6

Suprataxe aeriene

1. Administrațiile stabilesc suprataxele aeriene de perceput pentru coletele-avion.

2. Suprataxele trebuie să fie în relație cu cheltuielile de transport aerian. În general, ele nu trebuie să depășească, pe ansamblu, cheltuielile acestui transport.

3. Suprataxele trebuie să fie uniforme pentru întreg teritoriul unei aceleiași țări de destinație, indiferent care ar fi îndrumarea utilizată.

ARTICOLUL 7

Taxe speciale

1. Administrațiile sunt autorizate să perceapă, în cazurile menționate mai jos, aceleași taxe ca în regimul lor intern:

1.1. Taxa de prezentare în afara orelor normale de deschidere a ghișeelor, percepută de la expeditor.

1.2. Taxa de colectare de la domiciliul expeditorului, percepută de la acesta din urmă.

1.3. Taxa de post-restant, percepută de către administrația de destinație în momentul predării, pentru orice colet adresat post-restant.

În caz de retur la expeditor sau de reexpediere, suma pentru preluare nu poate depăși 0,49 DST.

1.4. Taxa de magazinaj pentru orice colet care nu a fost retras în termenul prescris, fie că acest colet este adresat post-restant sau la domiciliu. Această taxă este percepută de către administrația care efectuează predarea, în profitul administrațiilor în serviciile cărora coletul a fost păstrat în termenele admise. În caz de retur la expeditor sau reexpediere, suma pentru preluare nu poate depăși 6,53 DST.

2. Atunci când un colet este predat la domiciliul destinatarului, nu se percepe nici o taxă de la acesta din urmă. Când predarea la domiciliul destinatarului nu este asigurată în mod normal, trebuie să fie remis gratuit un aviz de sosire a coletului. În acest caz, dacă predarea la domiciliul destinatarului este oferită facultativ, ca răspuns la avizul de sosire, se percepe de la destinatar o taxă de predare. Această taxă trebuie să fie aceeași cu aceea care este aplicată în serviciul intern.

3. Administrațiile care acceptă să acopere riscurile ce pot decurge dintr-un caz de forță majoră pot să perceapă, pentru coletele fără valoare declarată, o taxă pentru risc de forță majoră de maximum 0,20 DST per colet. Pentru coletele cu valoare declarată, suma este prevăzută la art. 11.4.

ARTICOLUL 8

Francarea

Coletele pot fi francate cu ajutorul timbrelor poștale sau prin orice procedeu autorizat de către reglementarea administrației de origine.

ARTICOLUL 9

Scutirea poștală

1. Colete de serviciu

1.1. Sunt scutite de orice taxe poștale coletele referitoare la serviciul poștal, denumite *colete de serviciu*, și schimbate între:

1.1.1. administrațiile poștale;

1.1.2. administrațiile poștale și Biroul internațional;

1.1.3. birourile poștale ale țărilor membre;

1.1.4. birourile poștale și administrațiile poștale.

1.2. Coletele-avion, cu excepția acelor care sunt expediate de Biroul internațional, nu fac obiectul achitării de suprataxe aeriene.

2. Colete ale prizonierilor de război și ale internaților civili.

2.1. Sunt denumite *colete ale prizonierilor de război și internaților civili* coletele destinate prizonierilor și organismelor menționate în convenție sau expediate de către ele. Aceste colete sunt scutite de orice taxe, cu excepția suprataxelor aeriene.

CAPITOLUL 2

Servicii speciale

ARTICOLUL 10

Colete-expres

1. La cererea expeditorilor și la destinația țărilor ale căror administrații se însărcinează să execute acest serviciu, coletele sunt predate la domiciliu prin curier special de îndată ce este posibil, după sosirea lor în oficiul de distribuție. Ele sunt atunci denumite *colete expres*.

2. Coletele expres sunt pasibile de o taxă suplimentară de 1,63 DST maximum. Această taxă trebuie să fie achitată complet dinainte. Ea este datorată, chiar dacă coletul nu poate să fie distribuit prin expres, ci numai cu aviz de sosire.

3. Când predarea prin expres antrenează probleme speciale, o taxă complementară este percepută de către administrația de destinație, conform, dispozițiilor referitoare la trimiterile de aceeași natură din regimul intern. Această taxă complementară rămâne exigibilă, chiar dacă coletul este returnat la expeditor sau reexpediat. În acest caz, suma pentru preluare nu poate totuși depăși 1,63 DST.

4. Dacă reglementarea administrației de destinație o permite, destinatarii pot să solicite oficiului de destinație predarea prin expres din momentul sosirii coletelor care le sunt destinate. În acest caz, administrația de destinație poate să perceapă, în momentul distribuției, taxa aplicabilă în serviciul său intern.

ARTICOLUL 11

Colete cu valoare declarată

1. Este denumit *colet cu valoare declarată* orice colet care comportă o declarație a valorii. Schimbul este limitat la relația dintre administrațiile poștale care acceptă coletele cu valoare declarată.

2. Fiecare administrație are posibilitatea de a limita declararea valorii, în ceea ce o privește, la o sumă care nu poate fi inferioară sumei de 4.000 DST. Totuși poate fi aplicată limita valorii declarate, adoptată în serviciul intern, dacă ea este inferioară acestei sume.

3. Taxa coletelor cu valoare declarată trebuie să fie achitată dinainte. Ea se compune din taxa principală, dintr-o taxă de expediere, percepută cu titlu facultativ, și dintr-o taxă simplă de asigurare.

3.1. Suprataxele aeriene și taxele pentru serviciile speciale se adaugă eventual la taxa principală.

3.2. Taxa de expediere nu trebuie să depășească taxa de recomandare prevăzută în convenție. În locul taxei fixe de recomandare, administrațiile poștale au posibilitatea să prevadă taxa corespondentă din serviciul lor intern sau, în mod excepțional, o taxă de 3,27 DST maximum.

3.3. Taxa simplă de asigurare este de 0,33 DST maximum, pentru 65,34 DST sau fracțiune de 65,34 DST declarați, sau de 0,5% din treapta de valoare declarată.

4. Administrațiile care acceptă să acopere riscurile ce pot decurge dintr-un caz de forță majoră sunt autorizate să perceapă o „taxă pentru riscuri de forță majoră“. Aceasta va fi fixată în așa fel, încât suma totală formată de această taxă și taxa simplă de asigurare să nu depășească maximum prevăzut la pct. 3.3.

5. În cazurile în care sunt necesare măsuri de securitate, administrațiile pot să perceapă în plus, de la expeditori sau de la destinatari, taxele speciale prevăzute de legislația lor internă.

ARTICOLUL 12

Coletele ramburs

Este denumit *colet ramburs* orice colet grevat de ramburs și vizat prin aranjamentul privind trimerile contra ramburs. Schimbul de colete ramburs necesită acordul prealabil al administrațiilor de origine și de destinație.

ARTICOLUL 13

Colete fragile. Colete voluminoase

1. Orice colet conținând obiecte care se pot sparge cu ușurință și a cărui manipulare trebuie să fie efectuată cu o grijă specială este denumit *colet fragil*.

2. Este denumit *colet voluminos* orice colet ale cărui dimensiuni depășesc limitele fixate în regulament sau cele pe care administrațiile le pot fixa între ele.

3. Orice colet care, prin forma sau natura sa, nu se pretează cu ușurință la încărcarea cu alte colete sau care necesită precauții speciale este și el denumit *colet voluminos*.

4. Coletele fragile și coletele voluminoase sunt pasibile de o taxă suplimentară egală cu maximum 50% din taxa principală. Dacă coletul este fragil și voluminos, taxa suplimentară este percepută o singură dată. Totuși suprataxele aeriene referitoare la aceste colete nu suferă nici o majorare.

5. Schimbul de colete fragile și de colete voluminoase este limitat la relațiile dintre administrațiile care acceptă aceste trimiteri.

ARTICOLUL 14

Serviciul de grupaj Consignment

1. Administrațiile pot conveni între ele să participe la un serviciu facultativ de grupaj, denumit *Consignment*, pentru trimerile grupate de un singur expeditor, destinate străinătății.

2. În măsura posibilului, acest serviciu este identificat printr-un logo, compus din următoarele elemente:

- cuvântul *Consignment*, în albastru;
- trei benzi orizontale (una roșie, una albastră și una verde).

3. Detaliile acestui serviciu vor fi fixate pe cale bilaterală între administrația de origine și cea de destinație, pe baza dispozițiilor definite de către Consiliul de exploatare poștală.

ARTICOLUL 15

Confirmarea de primire

1. Expeditorul unui colet poate solicita o confirmare de primire în condițiile fixate în convenție. Totuși administrațiile pot limita acest serviciu la coletele cu valoare declarată, dacă această limitare este prevăzută în regimul lor intern.

2. Taxa pentru o confirmare de primire este de maximum 0,98 DST.

ARTICOLUL 16

Colete scutite de taxe și drepturi

1. În relațiile dintre administrațiile poștale care s-au declarat de acord în această privință, expeditorii pot lua în sarcina lor, prin intermediul unei declarații făcute la oficiul de origine, totalitatea taxelor și drepturilor cu care este grevat un colet la distribuire. Este vorba de un *colet scutit de taxe și drepturi*.

2. Expeditorul trebuie să se angajeze să plătească sumele care ar putea fi reclamate de către oficiul de destinație. Eventual, el trebuie să efectueze o plată provizorie.

3. Administrația de origine percepe de la expeditor o taxă de 0,98 DST maximum per colet, pe care o păstrează ca remunerație pentru serviciile furnizate în țara de origine.

4. Administrația de destinație este autorizată să perceapă o taxă de comision de 0,98 DST maximum per colet. Ea este percepută de la expeditor în profitul administrației de destinație.

ARTICOLUL 17

Avizul de îmbarcare

1. În relațiile dintre administrațiile care acceptă să asigure acest serviciu, expeditorul poate solicita să îi fie adresat un aviz de îmbarcare.

2. Taxa pentru avizul de îmbarcare este de maximum 0,36 DST per colet.

CAPITOLUL 3

Dispoziții particulare

ARTICOLUL 18

Interdicții

1. Introducerea obiectelor de mai jos este interzisă în toate categoriile de colete:

1.1. obiectele care, prin natura lor sau prin ambalajul lor, pot prezenta un pericol pentru agenți, pot murdări sau deteriora coletele sau echipamentul poștal;

1.2. stupefiantele și substanțele psihotrope;

1.3. documentele care au caracter de corespondență actuală și personală, precum și corespondența de orice natură schimbată între persoane, altele decât expeditorul și destinatarul sau persoanele care locuiesc cu ei;

1.4. animalele vii, cu condiția ca transportul lor prin poștă să nu fie autorizat de reglementarea poștală a țării lor interesate;

1.5. materiile explozive, inflamabile sau alte materii periculoase;

1.6. materiile radioactive;

1.7. obiectele obscene sau imorale;

1.8. obiectele a căror importanță sau circulație este interzisă în țara de destinație.

2. Este interzis să se introducă în colete cu valoare declarată, schimbate între două țări care admit declararea valorii: monede, bancnote, bilete de bancă sau valori la purtător, platină, aur sau argint, manufacturate sau nu, pietre prețioase, bijuterii și alte obiecte prețioase. În plus, fiecare administrație are posibilitatea să interzică introducerea de aur în lingouri în trimerile cu sau fără valoare declarată, cu proveniența sau destinația teritoriului său sau transmise în tranziție prin teritoriul său. Ea poate limita valoarea reală a acestor trimiteri.

3. Excepțiile privind interdicțiile și prelucrarea coletelor acceptate din greșală reies din regulament. Totuși coletele conținând obiectele vizate la pct. 1.2, 1.5 și 1.7 nu sunt în nici un caz îndrumate la destinație, nici predate destinatarilor, nici returnate la origine.

ARTICOLUL 19

Reexpediere

1. Reexpedierea unui colet în caz de schimbare a reședinței destinatarului poate avea loc fie în interiorul țării de destinație, fie în afara acestei țări. Același lucru este valabil în caz de reexpediere ca urmare a modificării sau corectării adresei prin aplicarea art. 21.

2. Expeditorul poate interzice orice reexpediere.

3. Administrațiile care percep o taxă pentru cererile de reexpediere în serviciul lor intern sunt autorizate să perceapă aceeași taxă în serviciul internațional.

4. Condițiile de reexpediere reies din regulament.

ARTICOLUL 20

Distribuirea. Colete nedistribuibile

1. În general, coletele sunt predate destinatarilor în cel mai scurt timp și conform dispozițiilor în vigoare în țara de destinație. Termenele de păstrare sunt fixate în regulament. Când coletele nu sunt predate la domiciliu, destinatarii trebuie, dacă nu este imposibil, să fie avizați fără întârziere de sosirea acestora.

2. Orice colet, care nu poate fi predat destinatarului sau care este reținut din oficiu, este tratat conform dispozițiilor date de către expeditor, în limitele fixate de către regulament.

3. În caz de întocmire a unui aviz de nepredare, răspunsul la un asemenea aviz poate ocaziona perceperea unei taxe de maximum 0,65 DST. Când avizul privește mai multe colete prezentate simultan la același oficiu de către același expeditor, pe adresa aceluiași destinatar, această taxă nu este percepută decât o singură dată. În caz de transmitere pe calea telecomunicațiilor, se adaugă taxa corespunzătoare.

4. Orice colet nedistribuibil este returnat în țara de domiciliu a expeditorului. Condițiile de returnare reies din regulament.

5. Dacă expeditorul face abandonarea unui colet care nu a putut fi predat destinatarului, acest colet este tratat de către administrația de destinație, conform propriei sale legislații.

6. Obiectele conținute într-un colet, pasibile de deteriorare sau alterare, pot fi vândute imediat, fără aviz prealabil și fără formalitate judiciară. Vânzarea are loc în profitul celui în drept, chiar pe drum, la dus sau în retur. Dacă vânzarea este imposibilă, obiectele deteriorate sau alterate sunt distruse.

ARTICOLUL 21

Retragerea. Modificarea sau corectarea adresei la cererea expeditorului

1. Expeditorul unui colet poate, în condițiile fixate de convenție, să-i solicite returnarea sau modificarea adresei. El trebuie să garanteze plata sumelor care pot fi cerute pentru noua transmitere.

2. Totuși administrațiile au posibilitatea să nu admită cererile vizate în paragraful 1, atunci când ele nu le acceptă în regimul lor intern.

3. Expeditorul trebuie să plătească, pentru fiecare cerere, o taxă de cerere de retragere, de modificare sau de corectare a adresei, de maximum 1,31 DST. La această taxă se adaugă taxa corespunzătoare, dacă cererea trebuie să fie transmisă pe calea telecomunicațiilor.

ARTICOLUL 22

Reclamații

1. Reclamațiile sunt admise în termen de un an începând de la data prezentării coletului. În timpul

acestei perioade, reclamațiile sunt acceptate de îndată ce problema este semnalată de către expeditor sau de către destinatar. Totuși, când reclamația unui expeditor privește un colet nedistribuit și când termenul de îndrumare prevăzut nu este încă expirat, se convine ca expeditorul să fie informat asupra acestui termen.

2. Prelucrarea reclamațiilor este gratuită. Totuși, dacă la cererea clientului, reclamațiile sunt transmise prin mijloace de telecomunicații sau prin EMS, ele pot ocaziona perceperea unei taxe de valoare, echivalentă prețului serviciului solicitat.

3. Fiecare administrație este obligată să accepte reclamațiile privind orice colet prezentat în serviciile celorlalte administrații.

4. Coletele simple și coletele cu valoare declarată trebuie să facă obiectul unor reclamații distincte. Dacă reclamația privește mai multe colete de aceeași categorie, prezentate simultan la același oficiu, de către același expeditor, pe adresa aceluiași destinatar și expediate pe aceeași cale, taxa nu este percepută decât o singură dată.

CAPITOLUL 4

Probleme vamale

ARTICOLUL 23

Controlul vamal

Administrația poștală a țării de origine și aceea a țării de destinație sunt autorizate să supună coletele controlului vamal, conform legislației acestor țări.

ARTICOLUL 24

Taxa de prezentare la vamă

1. Coletele supuse controlului vamal în țara de origine pot fi supuse unei taxe de prezentare la vamă de maximum 0,65 DST per colet. În general, perceperea taxei se operează în momentul prezentării coletului.

2. Coletele supuse controlului vamal în țara de destinație pot fi supuse unei taxe de 3,27 DST maximum per colet. Această taxă nu este percepută decât pentru prezentarea la vamă și vămuirea trimiterilor care sunt supuse drepturilor vamale sau oricărui alt drept de aceeași natură. În afara unei înțelegeri speciale, perceperea se operează în momentul predării coletului către destinatar. Totuși, când este vorba de un colet scutit de taxe și drepturi, taxa de prezentare la vamă este percepută de către administrația de origine în profitul administrației de destinație.

ARTICOLUL 25

Drepturi vamale și alte drepturi

Administrațiile de destinație sunt autorizate să perceapă de la destinatari toate drepturile, în special cele vamale, cu care trimerile sunt grevate în țara de destinație.

CAPITOLUL 5

Responsabilitate

ARTICOLUL 26

Responsabilitatea administrațiilor poștale. Despăgubiri

1. În afara cazurilor prevăzute în art. 27, administrațiile poștale răspund de pierderea, spolierea sau avariarea coletelor.

2. Administrațiile poștale pot să se angajeze să acopere riscurile care decurg dintr-un caz de forță majoră.

3. Expeditorul are dreptul la o despăgubire care corespunde, în principiu, valorii reale a pierderii, spolierii sau avarierii. Pagubele indirecte sau beneficiile nerealizate nu

sunt luate în considerare. Totuși această despăgubire nu poate, în nici un caz, să depășească:

3.1. pentru un colet cu valoare declarată, suma în DST a valorii declarate;

3.2. pentru celelalte colete, sumele calculate combinând taxa de 40 DST per colet cu taxa per kilogram de 4,50 DST.

4. Administrațiile pot să convină să aplice, în relațiile lor reciproce, suma de 130 DST per colet, indiferent de greutatea acestuia.

5. Despăgubirea este calculată după prețul curent, convertit în DST, al mărfurilor de aceeași natură, în locul și perioada în care coletul a fost acceptat la transport. În lipsa prețului curent, despăgubirea este calculată după valoarea simplă a mărfurilor evaluate pe aceleași baze.

6. Când despăgubirea este datorată pentru pierderea, spolierea totală sau avarierea totală a unui colet, expeditorul sau, după caz, destinatarul are dreptul, în plus, la restituirea taxelor achitate, cu excepția taxei de asigurare. Același lucru este valabil pentru trimiterile refuzate de către destinatari, datorită stării lor proaste, dacă acest lucru este imputabil serviciului personal și angajează responsabilitatea acestuia.

7. Când pierderea, spolierea totală sau avarierea totală a unui colet rezultă dintr-un caz de forță majoră și nu determină despăgubirea, expeditorul are dreptul la restituirea taxelor achitate, cu excepția taxei de asigurare.

8. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la paragraful 3, destinatarul are dreptul la despăgubire după ce a luat în primire un colet spoliat sau avariat.

9. Administrația de origine are posibilitatea să verse expeditorilor din țara sa despăgubirile prevăzute de legislația sa internă pentru coletele fără valoare declarată, cu condiția ca ele să nu fie inferioare celor care sunt fixate la pct. 3.2. Același lucru este valabil și pentru administrația de destinație, atunci când despăgubirea este plătită destinatarului. Sumele fixate la pct. 3.2 rămân totuși aplicabile:

9.1. în caz de recurs contra administrației responsabile;

9.2. dacă expeditorul renunță la drepturile sale în favoarea destinatarului sau invers.

ARTICOLUL 27

Neresponsabilitatea administrațiilor poștale

1. Administrațiile poștale încetează să fie responsabile de coletele cărora le-a efectuat distribuția în condițiile prevăzute de reglementările lor pentru trimiteri de aceeași natură. Responsabilitatea lor este totuși menținută:

1.1. când o spoliere sau o avariere a fost constatată fie înainte de distribuție, fie cu ocazia distribuției coletului;

1.2. când reglementarea internă o permite, destinatarul, eventual expeditorul, dacă este vorba de retur, formulează rezerve când preia un colet spoliat sau avariat;

1.3. când destinatarul sau, în caz de retur, expeditorul, în pofida descărcării date în mod reglementar, declarată, fără întârziere, administrației care i-a distribuit coletul, că a constat o pagubă; el trebuie să dovedească faptul că spolierea sau avarierea nu s-a produs după distribuție.

2. În cazurile enumerate mai jos, administrațiile poștale nu sunt responsabile:

2.1. în caz de forță majoră, sub rezerva art. 26 paragraful 2;

2.2. când doada responsabilității lor nefiind realizată altfel, ele nu pot să dea detalii asupra coletelor, ca urmare a distrugerii documentelor de serviciu, datorată unui caz de forță majoră;

2.3. când paguba a fost determinată de o greșeală sau de neglijența expeditorului sau provine de la natura conținutului;

2.4. când este vorba de un colet al cărui conținut cade sub interdicțiile prevăzute în art. 18 și, ca urmare, aceste colete au fost confiscate sau distruse de către autoritatea competentă datorită conținutului lor;

2.5. în caz de reținere, în virtutea legislației țării de destinație, conform notificării administrației acestei țări;

2.6. când este vorba de un colet cu valoare declarată, care face obiectul unei declarații frauduloase de valoare, superioară valorii reale a conținutului;

2.7. când expeditorul nu a formulat nici o reclamație în termen de un an, începând de a doua zi după ziua prezentării trimiterii;

2.8. când este vorba de colete ale prizonierilor de război și internaților civili.

3. Administrațiile poștale nu își asumă nici o responsabilitate în ceea ce privește declarațiile vamale, indiferent sub ce formă au fost ele realizate, și deciziile luate de către serviciile vamale cu ocazia verificării trimiterilor supuse controlului vamal.

ARTICOLUL 28

Responsabilitatea expeditorului

1. Expeditorul unui colet este responsabil de toate pagubele determinate celorlalte trimiteri poștale, ca urmare a expedierii de obiecte neadmise la transport sau a nerespectării condițiilor de admitere.

2. Expeditorul este responsabil în aceleași limite ca și administrațiile poștale.

3. El rămâne responsabil, chiar dacă oficiul poștal de prezentare acceptă un asemenea colet.

4. În schimb, responsabilitatea expeditorului nu este angajată, dacă există o greșeală sau o neglijență a administrațiilor sau a transportatorilor.

ARTICOLUL 29

Plata despăgubirii

1. Sub rezerva dreptului de recurs împotriva administrației responsabile, obligația de a plăti despăgubirea și de a restitui taxele și drepturile respective revine, după caz, administrației de origine sau administrației de destinație.

2. Expeditorul are posibilitatea să renunțe la drepturile sale în favoarea destinatarului. În mod similar, destinatarul are posibilitatea să renunțe la drepturile sale în favoarea expeditorului. Expeditorul sau destinatarul poate autoriza o terță persoană să primească despăgubirea, dacă legislația internă permite acest lucru.

3. Administrația de origine sau de destinație, după caz, este autorizată să despăgubească pe cel în drept în contul administrației care, participând la transport și sesizată în mod reglementar, a lăsat să se scurgă două luni fără să dea o soluție definitivă afacerii sau fără să fi semnalat:

3.1. că paguba pare să se datoreze unui caz de forță majoră;

3.2. că trimiterea a fost reținută, confiscată sau distrusă de către autoritatea competentă, datorită conținutului ei, sau reținută în virtutea legislației țării de destinație.

4. Administrația de origine sau de destinație, după caz, este, de asemenea, autorizată să despăgubească pe cel în drept, în cazul în care formularul de reclamație este insuficient completat sau a trebuit să fie returnat pentru completarea informațiilor, antrenând depășirea termenului prevăzut la paragraful 3.

ARTICOLUL 30

Recuperarea eventuală a despăgubirii de la expeditor sau de la destinatar

1. Dacă, după plata despăgubirii, un colet sau o parte dintr-un colet, anterior considerat ca pierdut, este regăsit,

expeditorul sau destinatarul, după caz, este informat că îl poate prelua într-o perioadă de 3 luni, contra rambursării sumei primite ca despăgubire. Dacă în acest timp expeditorul sau, eventual, destinatarul nu reclamă coletul, același demers este efectuat pe lângă cealaltă persoană interesată.

2. Dacă expeditorul și destinatarul renunță să preia coletul, acesta devine proprietatea administrației sau, dacă este cazul, a administrațiilor care au suportat despăgubirea.

3. În caz de descoperire ulterioară a unui colet cu valoare declarată, al cărui conținut este recunoscut ca fiind de valoare inferioară valorii despăgubirii plătite, expeditorul sau, după caz, destinatarul trebuie să ramburseze valoarea acestei despăgubiri. Coletul cu valoare declarată îi este predat, fără a diminua consecințele care decurg din declararea frauduloasă a valorii.

PARTEA A TREIA

Relații între administrațiile poștale

CAPITOLUL 1

Prelucrarea coletelor

ARTICOLUL 31

Obiective în materie de calitate a serviciului

1. Administrațiile de destinație trebuie să fixeze un termen pentru prelucrarea coletelor-avion cu destinația țării lor. Acest termen, majorat cu timpul normal solicitat pentru vâmuire, nu trebuie să fie mai puțin favorabil decât cel aplicat trimiterilor comparabile din serviciul lor intern.

2. Administrațiile de destinație trebuie, de asemenea, pe cât este posibil, să fixeze un termen pentru prelucrarea coletelor de suprafață cu destinația țării lor.

3. Administrațiile de origine fixează obiective în materie de calitate a serviciului pentru coletele-avion și coletele de suprafață destinate străinătății, luând ca punct de reper termenele fixate de către administrațiile de destinație.

4. Administrațiile verifică rezultatele efective în raport cu obiectivele pe care le-au fixat în materie de calitate a serviciului.

ARTICOLUL 32

Schimbul de colete

Schimbul de colete se derulează pe baza dispozițiilor regulamentului.

CAPITOLUL 2

Tratarea cazurilor de responsabilitate

ARTICOLUL 33

Determinarea responsabilității dintre administrațiile poștale

1. Până la proba contrară, responsabilitatea revine administrației poștale care, primind coletul fără să facă vreo observație și fiind pusă în posesia tuturor mijloacelor reglementare de investigare, nu poate stabili nici predarea către destinatar, nici, dacă este cazul, transmiterea corespunzătoare unei alte administrații.

2. Dacă pierderea, spolierea sau avarierea s-a produs în timpul transportului, fără să fie posibil să se stabilească pe teritoriul sau în serviciul cărei țări s-a produs evenimentul. Administrațiile în cauză suportă despăgubirea în părți egale. Totuși, atunci când este vorba de un colet simplu și când valoarea despăgubirii nu depășește suma calculată în art. 26 pct. 3.2, pentru un colet de 1 kg, această sumă este suportată, în părți egale, de către administrațiile de origine și de destinație, excluzând administrațiile intermediare.

3. În ceea ce privește coletele cu valoare declarată, responsabilitatea unei administrații, față de celelalte administrații, nu este în nici un caz angajată peste limita maximă de declarare a valorii pe care ea a adoptat-o.

4. Dacă pierderea, spolierea sau avarierea unui colet cu valoare declarată s-a produs pe teritoriul sau în serviciul unei administrații intermediare care nu admite colete cu valoare declarată sau care a adoptat o limită maximă de declarare a valorii inferioară valorii pierderii, administrația de origine suportă paguba neacoperită de administrația intermediară. Aceeași regulă se aplică, dacă valoarea pagubei este superioară limitei maxime de valoare declarată adoptată de către administrația intermediară.

5. Regula prevăzută în paragraful 4 se aplică și în caz de transport maritim sau aerian, dacă pierderea, spolierea sau avarierea s-a produs în serviciul administrației unei țări care nu acceptă responsabilitatea prevăzută pentru un colet cu valoare declarată. Această administrație își asumă totuși, pentru tranzitul coletelor cu valoare declarată în depeșe închise, responsabilitatea prevăzută pentru coletele fără valoare declarată.

6. Drepturile vamale și alte drepturi a căror anulare nu a putut fi obținută cad în sarcina administrațiilor responsabile de pierdere, spoliere sau avariere.

7. Administrația care a efectuat plata despăgubirii este substituită, până la concurența valorii acestei despăgubiri, în drepturile persoanei care a primit-o pentru orice eventual recurs fie împotriva destinatarului, fie împotriva expeditorului sau unor terțe persoane.

CAPITOLUL III

Cote-părți și cheltuieli pentru transport aerian

ARTICOLUL 34

Cota-parte teritorială de sosire

1. Coletele schimbate între două administrații sunt supuse cotelor-părți teritoriale de sosire pentru fiecare țară și pentru fiecare colet, calculate combinând taxa indicativă per colet și taxa indicativă per kilogram, după cum urmează:

Taxe indicative:

— per colet: 2,85 DST;

— per kilogram de greutate brută a depeșei: 0,28 DST.

2. Ținând seama de taxele indicative de mai sus, administrația își fixează cotele-părți teritoriale de sosire, în așa fel încât acestea să fie în relație cu cheltuielile serviciului lor.

3. Cotele-părți menționate la paragrafele 1 și 2 sunt în sarcina administrației țării de origine, cu condiția ca prezentul aranjament să nu prevadă derogări de la acest principiu.

4. Cotele-părți teritoriale trebuie să fie uniforme pentru ansamblul teritoriului fiecărei țări.

ARTICOLUL 35

Cota-parte teritorială de tranzit

1. Coletele schimbate între două administrații sau între două birouri ale aceleiași țări, prin intermediul serviciilor terestre ale uneia sau ale mai multor administrații, sunt supuse, în profitul țării ale cărei servicii participă la îndrumarea teritorială, la cote-părți teritoriale de tranzit, calculate combinând taxa per colet și taxa per kilogram de mai jos, conform treptei de distanță care se aplică:

Trepte de distanță	Taxa per colet	Taxa per kg greutate brută a depeșei
1	2	3
Până la 600 km	DST 0,77	DST 0,10
Peste 600 până la 1.000 km	0,77	0,19
Peste 1.000 până la 2.000 km	0,77	0,29
Peste 2.000 km	0,77	0,29 + 0,8 pentru fiecare treaptă de 1.000 km suplimentari

2. Pentru coletele în tranzit deschis, administrațiile intermediare sunt autorizate să solicite o taxă forfetară de 0,40 DST per trimitere.

3. Cotele-părți menționate la paragrafele 1 și 2 sunt în sarcina administrației țării de origine, cu condiția ca prezentul aranjament să nu prevadă derogări de la acest principiu.

4. Consiliul de exploatare poștală este autorizat să revizuiască și să modifice între congrese tabelul menționat la pct. 1 — Revizuirea, care va putea fi realizată printr-o metodologie care să asigure o remunerație echitabilă administrațiilor care efectuează operațiuni de tranzit, va trebui să se sprijine pe date economice și financiare fiabile și reprezentative. Eventuala modificare, care va putea fi hotărâtă, va intra în vigoare la o dată fixată de către consiliul de exploatare poștală.

5. Nici o cotă-parte teritorială de tranzit nu este datorată pentru:

5.1. transbordarea depeșelor-avion între două aeroporturi care deservește același oraș;

5.2. transportul acestor depeșe între un aeroport care deservește un oraș și antrepozitul situat în același oraș și nici pentru returul acestor depeșe, în vederea reîndrumărilor.

ARTICOLUL 36

Cota-parte maritimă

1. Fiecare dintre țările ale căror servicii participă la transportul maritim de colete este autorizată să solicite cotele-părți maritime menționate în paragraful 2. Aceste cote-părți sunt în sarcina administrației țării de origine, cu condiția ca prezentul aranjament să nu prevadă derogări de la acest principiu.

2. Pentru fiecare serviciu maritim împrumutat, cota-parte maritimă este calculată combinând taxa per colet cu taxa per kilogram de mai jos, conform treptei de distanță care se aplică:

Trepte de distanță		Taxa per colet (DST)	Taxa per kg greutate brută a depeșei (DST)
a) exprimate în mile marine	b) exprimate în km, după transformare, conform echivalent 1 milă marină = 1.852 km		
Până la 500 mile marine	Până la 926 km	0,58	0,06
Peste 500 până la 1.000 mile marine	Peste 926 până la 1.852 km	0,58	0,09
Peste 1.000 până la 2.000 mile marine	Peste 1.852 până la 3.704 km	0,58	0,12
Peste 2.000 până la 3.000 mile marine	Peste 3.704 până la 5.556 km	0,58	0,14
Peste 3.000 până la 4.000 mile marine	Peste 5.556 până la 7.408 km	0,58	0,16
Peste 4.000 până la 5.000 mile marine	Peste 7.408 până la 9.260 km	0,58	0,17
Peste 5.000 până la 6.000 mile marine	Peste 9.260 până la 11.112 km	0,58	0,19
Peste 6.000 până la 7.000 mile marine	Peste 11.112 până la 12.964 km	0,58	0,20
Peste 7.000 până la 8.000 mile marine	Peste 12.964 până la 14.816 km	0,58	0,21
Peste 8.000 mile marine	Peste 14.816 km	0,58	0,21 + 0,01 per treapta de 1.000 mile marine (1.852 km) suplimentare

3. Administrațiile au posibilitatea să majoreze cu maximum 50 % cota-parte maritimă calculată conform art. 36 paragraful 2. Dimpotrivă, ele o pot reduce după cum doresc.

4. Consiliul de exploatare poștală este autorizat să revizuiască și să modifice în intervalul dintre două congrese tabelul menționat în paragraful 2. Revizuirea, care va putea fi realizată printr-o metodologie care să asigure o remunerație echitabilă administrațiilor ce efectuează operațiunile de tranzit, va trebui să se bazeze pe date economice și financiare fiabile și reprezentative. Eventuala modificare, care va

putea fi hotărâtă, va intra în vigoare la o dată fixată de Consiliul de exploatare poștală.

ARTICOLUL 37

Atribuirea cotelor-părți

1. Atribuirea de cote-părți administrațiilor interesate este efectuată, în principiu, per colet.

2. Coletele de serviciu și coletele prizonierilor de război și ale internaților civili nu dau loc la atribuirea vreunei cote-părți, excepție făcând cheltuielile de transport aerian aplicabile coletelor-avion.

ARTICOLUL 38

Cheltuielile de transport aerian

1. Taxa de bază de aplicat în reglarea conturilor între administrații pentru transporturi aeriene este aprobată de către Consiliul de exploatare poștală. Ea este calculată de către Biroul internațional după formula menționată în regulamentul de aplicare a convenției.

2. Transbordarea în cursul rutei, într-un același aeroport, a coletelor-avion care folosesc succesiv mai multe servicii aeriene distincte se face fără remunerație.

3. Calculul cheltuielilor de transport aerian al depeșelor închise și al coletelor-avion în tranzit deschis reiese din regulament.

CAPITOLUL 4

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 39

Furnizarea de informații, păstrarea documentelor, formulare

Dispozițiile referitoare la furnizarea de informații privind executarea serviciului poștal, la păstrarea documentelor și la formulare reies din regulament.

ARTICOLUL 40

Colete cu destinație sau provenind din țările care nu participă la aranjament

Administrațiile țărilor părți la prezentul aranjament, care întrețin un schimb de colete cu administrații din țări care nu sunt participante, admit, excepție făcând vreo opoziție din partea acestora din urmă, ca administrațiile tuturor țărilor părți la aranjament să profite de aceste relații.

ARTICOLUL 41

Aplicarea convenției

Convenția este aplicabilă, eventual, prin analogie, în tot ceea ce nu este în mod expres reglementat prin prezentul aranjament.

PARTEA A PATRA

Dispoziții finale

ARTICOLUL 42

Condiții de aprobare a propunerilor referitoare la prezentul aranjament și la regulamentul său de aplicare

1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezentul aranjament și la regula-

mentul său de aplicare trebuie să fie aprobate de majoritatea țărilor-membre reprezentate în congres, care trebuie să fie prezente în momentul votului.

2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la regulamentul de aplicare a prezentului aranjament, care au fost returate de către congres Consiliului de exploatare poștală pentru decizie sau care sunt introduse între două congrese, trebuie să fie aprobate de majoritatea membrilor Consiliului de exploatare poștală care sunt părți la acest aranjament.

3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezentul aranjament trebuie să reunească:

3.1. două treimi din sufragii, jumătate, cel puțin dintre țările membre care sunt părți la aranjament și au răspuns consultării, dacă propunerile au ca obiect fie adăugarea de noi dispoziții, fie modificarea de fond a articolelor prezentului aranjament și ale protocolului său final;

3.2. majoritatea sufragiilor, dacă ele au ca obiect:

3.2.1. interpretarea dispozițiilor prezentului aranjament și ale protocolului său final;

3.2.2. modificări de ordin redacțional de adus actelor enumerate la pct. 3.2.1.

4. Contrar dispozițiilor prevăzute la pct. 3.1, orice țară membră a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu modificarea sau adăugarea propusă are posibilitatea să facă o declarație scrisă către directorul general al Biroului internațional, indicând că nu îi este posibil să accepte această modificare sau adăugare, în termen de 90 de zile începând de la data notificării respectivei modificări sau adăugări.

ARTICOLUL 43

Punerea în aplicare și durata aranjamentului

Prezentul aranjament va fi pus în aplicare la 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor viitorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarilor guvernelor țărilor contractante au semnat prezentul aranjament într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

**PROTOCOLUL FINAL
al Aranjamentului privind coletele poștale*)**

În momentul semnării aranjamentului privind coletele poștale, încheiat la această dată, plenipotențiarilor mai jos semnați au convenit ceea ce urmează:

ARTICOLUL I

Principii

Prin derogare de la prevederile art. 3 paragraful 1, administrația poștală din Canada este autorizată să limiteze la 30 kilograme greutatea maximă a coletelor la sosire și la expediere.

ARTICOLUL II

Colete cu valoare declarată

Administrația poștală din Suedia își rezervă dreptul de a furniza clienților serviciul de colete cu valoare declarată descris la art. 11, conform altor specificații decât cele descrise în acest articol și în articolele pertinente ale regulamentului.

*) Traducere.

ARTICOLUL III Confirmarea de primire

Administrația poștală din Canada este autorizată să nu aplice art. 15, dat fiind că ea nu oferă serviciul de confirmare de primire pentru coletele din serviciul său intern.

ARTICOLUL IV Interdicții

1. Administrațiile poștale din Canada, Myanmar și Zambia sunt autorizate să nu accepte coletele cu valoare declarată conținând obiectele prețioase menționate în art. 18.2, dat fiind că reglementarea lor internă se opune acestui lucru.

2. În mod excepțional, Administrația poștală din Liban nu acceptă colete conținând monede, bancnote sau orice valori la purtător, cecuri de călătorie, platină, aur sau argint, manufacturate sau nu, pietre prețioase și alte obiecte prețioase sau care conțin lichide și elemente ușor inflamabile, sau obiecte din sticlă ori similare, sau fragile. Ea nu este obligată, prin dispozițiile art. 26, inclusiv în cazurile menționate la art. 27 și 33.

3. Administrația poștală din Brazilia este autorizată să nu accepte colete cu valoare declarată conținând monede și bancnote în circulație, precum și orice valori la purtător, dat fiind că reglementarea sa internă se opune acestui lucru.

4. Administrația poștală din Ghana este autorizată să nu accepte colete cu valoare declarată conținând monede și bancnote în circulație, dat fiind că reglementarea sa internă se opune acestui lucru.

5. În afara obiectelor citate în art. 18, Administrația poștală din Arabia Saudită nu acceptă coletele conținând:

5.1. medicamente de orice fel, excepție făcând cazul în care ele sunt însoțite de o rețetă medicală emisă de o autoritate oficială competentă;

5.2. produsele destinate stingerii focului și lichidele chimice;

5.3. obiecte contrare principiilor religiei islamice.

ARTICOLUL V

Retragere. Modificarea sau corectarea adresei la cererea expeditorului

Prin derogare de la art. 21, Salvador, Panama și Venezuela sunt autorizate să nu returneze coletele după ce destinatarul le-a solicitat vâmuirea, dat fiind că legislația lor vamală se opune acestui lucru.

ARTICOLUL VI Reclamații

1. Administrațiile poștale din Afganistan, Arabia Saudită, Insulele Capului Verde, Congo, Gabon, Iran, Mongolia, Myanmar, Surinam, Siria și Zambia își rezervă dreptul de a percepe o taxă de reclamație de la clienții lor.

2. Administrațiile poștale din Argentina, Slovacia și Cehia își rezervă dreptul de a percepe o taxă specială atunci când, după o anchetă efectuată ca urmare a unei reclamații, se constată că reclamația nu este justificată.

ARTICOLUL VII Taxa de prezentare la vamă

Administrațiile poștale din Congo, Gabon și Zambia își rezervă dreptul de a percepe de la clienții lor o taxă de prezentare la vamă.

ARTICOLUL VIII Despăgubire

1. Prin derogare de la art. 26, administrațiile de mai jos au posibilitatea de a nu plăti despăgubire pentru coletele fără valoare declarată, pierdute, spoliolate sau avariate în serviciul lor; Statele Unite ale Americii, Angola, Antigua-Barbuda, Australia, Bahamas, Barbados, Belize, Bolivia, Botswana, Brunei, Darussalam, Canada, Republica Dominicană, Dominica, El Salvador, Fiji, Gambia, teritoriile de peste mare dependente de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, a căror reglementare internă se opune acestui lucru, Grenada, Guatemala, Guyana, Kiribati, Lesotho, Malawi, Malta, Mauritius, Nauru, Nigeria, Uganda, Papua-Noua Guinee, Sfântul Cristofor și Nevis, Sfânta Lucia, Sfântul Vincentiu și Grenadine, Solomon, Seychelles, Sierra Leone, Swaziland, Trinidad-Tobago, Zambia, Zimbabwe.

2. Prin derogare de la prevederile art. 26, administrațiile din Argentina și Grecia au posibilitatea de a nu plăti despăgubire pentru coletele fără valoare declarată, pierdute, spoliolate sau avariate în serviciile țărilor care nu plătesc o astfel de despăgubire conform paragrafului 1 al prezentului articol.

3. Prin derogare de la prevederile art. 26 paragraful 8, Statele Unite ale Americii sunt autorizate să mențină dreptul expeditorului la o despăgubire pentru coletele cu valoare declarată după predarea către destinatar, cu excepția cazului în care expeditorul renunță la dreptul său în favoarea destinatarului.

4. Când se acționează ca o administrație intermediară, Statele Unite ale Americii sunt autorizate să nu plătească despăgubire celorlalte administrații în caz de pierdere, spoliere sau avariere de colete cu valoare declarată transmise în tranzit deschis sau expediate în depeșe închise.

ARTICOLUL IX

Excepții de la principiul responsabilității

1. Prin derogare de la prevederile art. 26, Arabia Saudită, Bolivia, Irak, Sudan, Yemen și Zair sunt autorizate să nu plătească nici o despăgubire pentru avariarea coletelor originare din toate țările și care le sunt destinate și conțin lichide și corpuri ușor inflamabile, obiecte din sticlă și articole de aceeași natură, fragile sau perisabile.

2. Prin derogare de la prevederile art. 26, Arabia Saudită are posibilitatea de a nu plăti o despăgubire pentru coletele conținând obiectele interzise, menționate în art. 18 al Aranjamentului privind coletele poștale.

ARTICOLUL XI Plata despăgubirii

1. Administrațiile poștale din Angola, Guineea, Liban și Mauritania nu sunt obligate să respecte prevederile art. 29 paragraful 3 în ceea ce privește a da o soluție definitivă la o reclamație în timp de două luni. Ele nu acceptă, în plus, ca persoana în drept să fie despăgubită, în contul lor, de către o altă administrație la expirarea termenului sus-citat.

ARTICOLUL XIII Cote-părți teritoriale de tranzit, excepționale

1. În mod provizoriu, administrațiile care figurează în tabelul următor sunt autorizate să perceapă cotele-părți teritoriale de tranzit excepționale, indicate în acest tabel, și care se adaugă la cotele-părți de tranzit menționate la pct. 35.1:

Valoarea cotei-părți teritoriale excepționale:

Nr. ordine	Administrațiile autorizate	Taxa per colet (DST)	Taxa per kilogram greutate brută a depeșei (DST)
1	2	3	4
1.	Afganistan	0,48	0,45
2.	S.U.A.		Conform treptei de distanță: Până la 600 km 0,10 Peste 600 până la 1.000 km 0,18 Peste 1.000 până la 2.000 km 0,25 Peste 2.000 per treaptă de 1.000 km în sus 0,10
3.	Bahrain	0,85	0,55
4.	Chile		0,21
5.	Egipt	1,00	0,25
6.	Franța	1,00	0,20
7.	Grecia	1,16	0,29
8.	India	0,40	0,51
9.	Malaysia	0,39	0,05
10.	Federația Rusă	0,77	De două ori suma per kg, menționată în coloana 3 a tabelului prezentat la pct. 35.1 pentru distanța respectivă
11.	Singapore	0,39	0,05
12.	Sudan	1,61	0,65
13.	Siria		0,65
14.	Thailanda	0,58	0,14

ARTICOLUL XIV Cote-părți maritime

Administrațiile menționate mai jos își rezervă dreptul de a majora cu maximum 50% cotele-părți maritime prevăzute în art. 36: Germania, S.U.A., Argentina, Antigua-Barbuda, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgia, Belize, Brazilia, Brunei Darussalam, Canada, Chile, Cipru, Comore, Congo, Djibouti, Dominic, Emiratele Arabe Unite, Spania, Finlanda, Franța, Gabon, Gambia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, teritoriile de peste mare dependente de Regatul Unit, Grecia, Grenada, Guyana, India, Italia, Jamaica, Japonia, Kenya, Kiribati, Madagascar, Malaysia, Malta, Mauritius, Nigeria, Norvegia, Oman, Uganda, Pakistan, Papua-Noua Guinee, Portugalia, Qatar, Sfântul Cristofor și Nevis, Sfânta Lucia, Sfântul Vincențiu și Grenadine, Solomon, Seychelles, Sierra Leone, Singapore, Suedia, Tanzania, Thailanda, Trinidad-Tobago, Tuvalu, Vanuatu, Yemen, Zambia.

ARTICOLUL XV Cote-părți suplimentare

1. Orice colet îndrumat pe cale de suprafață sau pe cale aeriană, cu destinația departamentelor franceze de peste mare, a teritoriilor franceze de peste mare și colectivităților din Mayotte și St. Pierre-Miquelon, este supus unei cote-părți teritoriale de sosire egale, maximum cu cota-parte franceză corespunzătoare. Când un colet este îndrumat în tranzit prin Franța continentală el este, în plus, supus perceperii următoarelor cote-părți și cheltuieli:

1.1. colet „cale de suprafață“:

1.1.1. cota-parte teritorială de tranzit a Franței;

1.1.2. cota-parte maritimă a Franței, corespunzătoare treptei de distanță care separă Franța continentală de fiecare dintre departamentele, teritoriile sau colectivitățile în cauză;

1.2. colete-avion:

1.2.1. cota-parte teritorială de tranzit franceză, pentru coletele în tranzit deschis;

1.2.2. cheltuielile de transport aerian care corespund distanței aeroportuale ce separă Franța continentală de

fiecare dintre departamentele, teritoriile sau colectivitățile în cauză.

2. Administrațiile poștale din Egipt și Sudan sunt autorizate să perceapă o cotă-parte suplimentară de 1 DST peste cotele-părți teritoriale de tranzit, prevăzute în art. 35.1 pentru orice colet în tranzit pe lacul Nasser între Shallal (Egipt) și Wadi Halfa (Sudan).

3. Orice colet poștal îndrumat în tranzit între Danemarca și Insulele Feroe sau între Danemarca și Groenlanda este supus perceperii următoarele cote-părți suplimentare:

3.1. colet „cale de suprafață“:

3.1.1. cota-parte teritorială de tranzit daneză;

3.1.2. cota-parte maritimă daneză, care corespunde treptei de distanță ce separă Danemarca de Insulele Feroe sau, respectiv de Groenlanda;

3.2. colete-avion:

3.2.1. cheltuieli de transport aerian care corespund distanței aeroportuale, ce separă Danemarca de Insulele Feroe sau, respectiv, de Groenlanda.

4. Administrația poștală din Chile este autorizată să perceapă o cotă-parte suplimentară de maximum 2,61 DST per kilogram, pentru transportul coletelor destinate Insulei Paștelui.

5. Orice colet îndrumat pe cale de suprafață sau pe cale aeriană, în tranzit între Portugalia continentală și regiunile autonome Madera și Azore, este supus perceperii următoarelor cote-părți și cheltuieli suplimentare:

5.1. colet „cale de suprafață“:

5.1.1. cota-parte teritorială de tranzit portugheză;

5.1.2. cota-parte maritimă portugheză, care corespunde treptei de distanță ce separă Portugalia continentală de fiecare dintre regiunile autonome în cauză;

5.2. colete-avion:

5.2.1. cota-parte teritorială de tranzit portugheză;

5.2.2. cheltuielile de transport aerian, care corespund distanței aeroportuale dintre Portugalia continentală și fiecare dintre regiunile autonome în cauză.

6. Coletele adresate provinciilor insulare din Grande Canarie și Tenerife, îndrumate în tranzit prin Spania continentală, sunt supuse perceperii, în afară de cota-parte

teritorială de sosire corespunzătoare, următoarelor cote-părți suplimentare:

6.1. colete „cale de suprafață“:

6.1.1. cota-parte teritorială de tranzit spaniolă;

6.1.2. cota-parte maritimă spaniolă, care corespunde distanței de la 1.000 la 2.000 mile marine;

6.2. colete-avion:

6.2.1. cheltuielile de transport aerian, care corespund distanței aeropoștale dintre Spania continentală și fiecare dintre provinciile insulare considerate.

ARTICOLUL XVI

Cheltuielile de transport aerian

1. Afganistan, Arabia Saudită, Argentina, Australia, Bahamas, Brazilia, Bolivia, Canada, Insulele Capului Verde, Chile, Republica Populară Chineză, Columbia, Congo, Cuba, Salvador, Ecuador, Gabon, Guyana, Honduras, India, Indonezia, Iran, Kazakhstan, Mexic, Mongolia, Myanmar, Noua Zeelandă, Pakistan, Paraguay, Peru, Federația Rusă, Sudan, Ciad, Turcia, Venezuela, Vietnam, Yemen și Zambia au dreptul la rambursarea costurilor suplimentare determinate de transportul aerian al coletelor-avion care provin din străinătate în interiorul țării lor. Aceste cheltuieli de transport aerian vor fi uniforme pentru toate depeșele care provin din străinătate, fie că aceste colete-avion se îndrumă sau nu pe cale aeriană.

2. Cu titlu de reciprocitate, Spania are dreptul la rambursarea costurilor suplimentare determinate de transportul aerian al coletelor-avion în interiorul țării sale, care au fost

primite de la administrația ce figurează în paragraful 1 al prezentului articol. Aceste cheltuieli de transport aerian vor fi uniforme pentru toate depeșele primite, fie că acestea sunt îndrumate sau nu pe cale aeriană.

ARTICOLUL XVII

Tarife speciale

1. Administrațiile Statelor Unite ale Americii, Belgiei, Franței și Norvegiei au posibilitatea să perceapă, pentru coletele-avion, cote-părți teritoriale mai mari decât pentru coletele de suprafață.

2. Administrația din Liban este autorizată să perceapă, pentru coletele până la 1 kilogram, taxa aplicabilă coletelor peste 1 kilogram până la 3 kilograme.

3. Administrația din Panama este autorizată să perceapă 0,20 DST per kilogram pentru coletele de suprafață transportate pe cale aeriană (S.A.L.), în tranzit.

Drept pentru care, plenipotențiarilor de mai jos au redactat prezentul protocol, care va avea aceeași forță și aceeași valoare ca și când dispozițiile sale ar fi cuprinse în însuși textul aranjamentului la care el se raportează, și ei l-au semnat într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

ARANJAMENTUL privind mandatele poștale*)

Subsemnații, plenipotențiarilor ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii, în baza art. 22 paragraful 4 al Constituției Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, de comun acord și sub rezerva art. 25 paragraful 4 al sus-numitei constituții, au hotărât următorul aranjament:

ARTICOLUL 1

1. Prezentul aranjament reglementează schimbul de mandate poștale, pe care țările contractante convin să îl instituie în relațiile lor reciproce.

2. Organismele nepoștale pot participa, prin intermediul administrației poștale, în schimbul reglementat prin dispozițiile prezentului aranjament. Acestor organisme le revine sarcina de a se înțelege cu administrația poștală a țării lor, pentru a asigura completa executare a tuturor clauzelor aranjamentului, și, în cadrul acestei înțelegeri, să își poată exercita drepturile lor și să își îndeplinească obligațiile lor ca organizații poștale definite prin prezentul aranjament; administrația lor poștală le servește ca intermediar în relațiile lor cu administrațiile poștale ale celorlalte țări contractante și cu Biroul internațional.

ARTICOLUL 2

Diferitele categorii de mandate poștale

1. Mandatul simplu

Expeditorul depune fonduri la ghișeul unui oficiu poștal sau ordonă debitarea din contul său curent poștal și solicită plata sumei în numerar către beneficiari. Mandatul simplu este transmis pe cale poștală. Mandatul simplu telegrafic este transmis prin sistem de telecomunicații.

2. Mandatul de vărsământ

Expeditorul depune fondul la ghișeul unui oficiu poștal și solicită înscrierea sumei în creditul contului beneficiarului, girat de către poștă. Mandatul de vărsământ este transmis

pe cale poștală. Mandatul de vărsământ telegrafic este transmis prin sistem de telecomunicații.

3. Alte servicii

Administrațiile poștale pot conveni, în relațiile lor bilaterale sau multilaterale, să introducă alte servicii ale căror condiții sunt de definit între administrațiile respective.

ARTICOLUL 3

Emisiunea de mandate (monedă, convertire, valoare)

1. În afara unei înțelegeri speciale, valoarea unui mandat este exprimată în moneda țării de plată.

2. Administrația de emiteră fixează taxa de convertire din moneda sa în aceea a țării de plată.

3. Valoarea maximă a unui mandat simplu este fixată de comun acord între administrațiile în cauză.

4. Valoarea unui mandat de vărsământ este nelimitată. Totuși fiecare administrație are posibilitatea de a limita valoarea mandatelor de vărsământ pe care orice depozant le poate ordona fie într-o zi, fie în cursul unei perioade determinate.

5. Mandatele telegrafice sunt supuse dispozițiilor regulamentului de telecomunicații internaționale.

ARTICOLUL 4

Taxe

1. Administrația de emiteră determină, în mod liber, sub rezerva dispozițiilor paragrafelor 2 și 3 de mai jos, taxa de perceput în momentul emiterii. La această taxă principală ea adaugă, eventual, taxele aferente serviciilor speciale

*) Traducere.

(cerere de confirmare de plată sau de înscriere, predare prin expres etc.).

2. Valoarea taxei principale a unui mandat simplu nu poate depăși 22,86 DST.

3. Taxa unui mandat de vărsământ trebuie să fie inferioară taxei unui mandat simplu de aceeași valoare.

4. Mandatele schimbate, prin intermediul unei țări care este parte la prezentul aranjament, între o țară contractantă și o țară necontractantă, pot fi supuse, de către administrația intermediară, la o taxă suplimentară, determinată de către operațiunile pe care ea le efectuează; această taxă poate totuși să fie percepută de la expeditor și atribuită administrației țării intermediare, dacă administrațiile interesate s-au pus de acord în acest sens.

5. De la beneficiar pot fi percepute următoarele taxe facultative:

a) o taxă de predare, atunci când plata este efectuată la domiciliu;

b) o taxă, atunci când suma este înscrisă în creditul unui cont curent poștal;

c) eventual, taxa de viză pentru data prevăzută la art. 6 paragraful 4;

d) taxa menționată în art. 12 pct. 3.5 din convenție, atunci când mandatul este adresat „post restant“;

e) eventual, taxa complementară de expres.

6. Dacă sunt solicitate autorizații de plată în virtutea dispozițiilor regulamentului de aplicare a prezentului aranjament și dacă nu a fost comisă nici o greșală de serviciu, o taxă de „autorizație de plată“, de maximum 0,65 DST, poate fi percepută de la expeditor sau de la beneficiar, excepție făcând cazul în care această taxă a fost deja percepută pentru confirmarea plății.

7. Mandatele, atât la emitere cât și la plată, nu pot fi supuse nici unei taxe sau nici unui drept, altul decât cel care este prevăzut în prezentul aranjament.

8. Sunt scutite de orice taxă mandatele poștale schimbate în condițiile prevăzute la art. 7 (paragraful 2 și pct. 3.1—3.3) din Constituția Uniunii Poștale Universale.

ARTICOLUL 5 Modalități de schimb

1. Schimbul pe cale poștală se operează, la alegerea administrațiilor, fie prin mandate simple sau de vărsământ, direct între biroul poștal de emitere și biroul de plată, fie prin liste, prin intermediul birourilor, denumite *birouri de schimb*, desemnate de către administrația fiecăreia dintre țările contractante.

2. Schimbul pe cale telegrafică se operează prin telegrame-mandat, adresate direct biroului de plată. Totuși administrațiile respective se pot înțelege să utilizeze și un mijloc de telecomunicații, altul decât telegrama, pentru transmiterea mandatelor telegrafice.

3. Administrațiile pot, de asemenea, să convină un sistem de schimb mixt, dacă organizarea internă a serviciilor lor respective o cere. În acest caz, schimbul se operează prin mandate-carte, între birourile poștale ale unei administrații și biroul de schimb al administrației corespondente.

4. Mandatele prevăzute în paragrafele 1 și 3 pot fi prezentate în țara de destinație pe bandă magnetică sau pe orice alt suport convenit între administrații. Administrațiile de destinație pot utiliza formularele din regim intern, ca reprezentare a mandatelor emise. Condițiile schimbului sunt, în acest caz, fixate prin convenții speciale, adoptate de administrațiile în cauză.

5. Administrațiile pot conveni să utilizeze mijloace de schimb, altele decât cele prevăzute la paragrafele 1—4.

ARTICOLUL 6 Plata mandatelor

1. Validitatea mandatelor se întinde:

a) în general, până la expirarea primei luni care urmează celei de emitere;

b) conform unui acord între administrațiile interesate, până la expirarea celei de-a treia luni care urmează celei de emitere.

2. După acest termen, mandatele care parvin direct birourilor de plată nu sunt plătite, decât dacă sunt prevăzute cu o *viză pentru dată*, acordată de către serviciul desemnat de către administrația de emitere, la cererea biroului de plată. Mandatele parvenite administrațiilor de destinație, conform art. 5 paragraful 4, nu pot beneficia de viză pentru dată.

3. Viza pentru dată conferă mandatului, începând din ziua în care este acordată, o nouă validitate, a cărei durată este aceea pe care ar avea-o un mandat emis în aceeași zi.

4. Dacă neplata înainte de expirarea termenului de validitate nu rezultă dintr-o greșală de serviciu, se poate percepe o taxă, numită *taxă de viză pentru dată*, de maximum 0,65 DST.

5. Când un același expeditor a făcut să se emită, în aceeași zi, în profitul aceluiași beneficiar, mai multe mandate a căror valoare totală depășește maximul adoptat de către administrația de plată, aceasta este autorizată să eșaloneze plata titlurilor, în așa fel încât suma plătită beneficiarului, în aceeași zi, să nu depășească această valoare maximă.

6. Plata mandatelor este efectuată conform reglementării țării de plată.

ARTICOLUL 7 Reexpedierea

1. În caz de schimbare a reședinței beneficiarului și în limitele în care funcționează un serviciu de mandate între țara reexpeditoare și țara noii destinații, orice mandat poate fi reexpediat, pe cale poștală sau telegrafică, fie la cererea expeditorului, fie la cererea beneficiarului. În acest caz, art. 27 paragrafele 1—3 din convenție sunt aplicate prin analogie.

2. În caz de reexpediere, taxa de „post restant“ și taxa complementară de „expres“ sunt anulate.

3. Reexpedierea unui mandat cu vărsământ către o altă țară de destinație nu este admisă.

ARTICOLUL 8 Reclamații

Dispozițiile art. 30 al convenției sunt aplicabile.

ARTICOLUL 9 Responsabilitatea

1. Principiul

Administrațiile poștale sunt responsabile de sumele vărsate, până în momentul în care mandatele au fost reglementar plătite.

2. Excepții

Administrațiile poștale sunt absolvite de orice responsabilitate:

a) în caz de întârziere în transmiterea și plata mandatelor;

b) când, ca urmare a distrugerii documentelor de serviciu, ca rezultat al unui caz de forță majoră, ele nu pot dovedi plata unui mandat, cu condiția ca proba responsabilității lor să nu fi fost altfel administrată;

c) la expirarea termenului de prescripție, menționat în art. RE 612;

d) dacă este vorba de contestarea conformității plății, la expirarea termenului prevăzut la art. 30 paragraful 1 al convenției.

3. Determinarea responsabilității

3.1. Sub rezerva pct. 3.2—3.5 de mai jos, responsabilitatea revine administrației de emitere.

3.2. Responsabilitatea revine administrației de plată, dacă ea nu este în măsură să stabilească faptul că plata a avut loc în condițiile prescrise de reglementarea ei.

3.3. Responsabilitatea revine administrației poștale a țării în care s-a produs eroarea:

a) dacă este vorba de o eroare de serviciu, inclusiv o eroare de convertire;

b) dacă este vorba de o eroare de transmitere telegrafică, comisă în interiorul țării de emiteră sau al țării de plată.

3.4. Responsabilitatea revine administrației de emiteră și administrației de plată în părți egale:

a) dacă eroarea este imputabilă celor două administrații sau dacă nu este posibil să se stabilească în care țară s-a produs eroarea;

b) dacă o eroare de transmitere telegrafică s-a produs într-o țară intermediară;

c) dacă nu este posibil să se stabilească țara în care s-a produs această eroare de transmitere.

3.5. Sub rezerva pct. 3.2, responsabilitatea revine:

a) în caz de plată a unui mandat fals, administrației țării pe teritoriul căreia mandatul a fost introdus în serviciu;

b) în caz de plată a unui mandat a cărui valoare a fost majorată în mod fraudulos, administrației țării în care mandatul a fost falsificat; totuși paguba este suportată, în părți egale, de către administrațiile de emiteră și de plată, atunci când nu este posibil de determinat țara în care a intervenit falsificarea sau atunci când nu se poate obține repararea unei falsificări comise într-o țară intermediară care nu participă la serviciul de mandate pe baza prezentului aranjament.

4. Plata sumelor datorate. Recursul

4.1. Obligația de a despăgubi reclamantul revine administrației de plată, dacă fondurile trebuie predate beneficiarului; ea revine administrației de emiteră, dacă restituirea lor trebuie făcută către expeditor.

4.2. Oricare ar fi cauza rambursării, suma de rambursat nu poate depăși suma care a fost vărsată.

4.3. Administrația care a despăgubit pe reclamant are dreptul să facă recurs către administrația responsabilă de neregula plății.

4.4. Administrația care a suportat, în ultimă instanță, paguba are drept de recurs, până la concurența sumei plătite, către expeditor, către beneficiar sau către terți.

5. Termene de plată

5.1. Vărsarea sumelor datorate reclamantilor trebuie să aibă loc cât mai curând posibil, în limita unei perioade de 3 luni începând de la data de două zile după ziua reclamației.

5.2. Administrația care, conform art. 9 pct. 4.1., trebuie să-l despăgubească pe reclamant poate, în mod excepțional, să prelungească vărsământul dincolo de acest termen, dacă, contrar efortului depus pentru reglementarea situației, termenul menționat nu a fost suficient ca să permită determinarea responsabilității.

5.3. Administrația pe lângă care a fost prezentată reclamația este autorizată să despăgubească pe reclamant, în contul administrației responsabile, atunci când aceasta, reglementar sesizată, a lăsat să se scurgă două luni fără a da o soluție definitivă reclamației.

6. Rambursarea către administrația care intervine

6.1. Administrația în contul căreia a fost despăgubit reclamantul este obligată să ramburseze administrației care a intervenit suma plătită de către aceasta, în termen de 4 luni începând de la trimiterea notificării de plată.

6.2. Această rambursare se efectuează fără cheltuieli pentru administrația creditoare:

a) printr-unul dintre procedeele de plată prevăzute în regulamentul de aplicare a convenției (Reguli de plată);

b) sub rezerva unui acord, prin înscrierea în creditul administrației acestei țări în contul de mandate. Această înscriere se face din oficiu, dacă cererea de acord nu a primit răspuns în termenul prevăzut la pct. 6.1.

6.3. O dată depășit termenul de 4 luni, suma datorată administrației creditoare este producătoare de dobândă, respectiv 6% pe an, începând din ziua în care expiră acest termen.

ARTICOLUL 10

Remunerarea administrației de plată

1. Administrația de emiteră atribuie administrației de plată pentru fiecare mandat simplu plătit o remunerație a cărei valoare este fixată, în funcție de valoarea medie a mandatelor cuprinse în același cont lunar, la:

- 0,82 DST — până la 65,34 DST;
- 0,98 DST — peste 65,34 DST până la 130,68 DST;
- 1,21 DST — peste 130,68 DST până la 196,01 DST;
- 1,47 DST — peste 196,01 DST până la 261,35 DST;
- 1,73 DST — peste 261,35 DST până la 326,69 DST;
- 2,09 DST — peste 326,69 DST până la 392,02 DST;
- 2,52 DST — peste 392,02 DST.

2. Totuși administrațiile în cauză pot, la cererea administrației de plată, să convină o remunerație superioară celei fixate la paragraful 1, atunci când taxa percepută la emiteră este mai mare de 8,17 DST.

3. Mandatele de vărsământ și mandatele emise în scutire nu sunt supuse nici unei remunerații.

4. Pentru mandatele schimbate prin intermediul listelor, peste remunerația prevăzută la paragraful 1, o remunerație suplimentară, de 0,16 DST, este atribuită administrației de plată. Paragraful 2 se aplică, prin analogie, mandatelor schimbate prin liste.

5. Administrația de emiteră atribuie administrației de plată o remunerație de 0,13 DST pentru fiecare mandat plătit personal.

ARTICOLUL 11

Întocmirea conturilor

1. Fiecare administrație de plată întocmește, pentru fiecare administrație de emiteră, un cont lunar cu sumele plătite pentru mandate simple sau un cont lunar cu valoarea listelor primite într-o lună pentru mandatele schimbate prin intermediul listelor. Aceste conturi lunare sunt conform modelelor anexate regulamentului; ele sunt încorporate, periodic, într-un cont general, care face posibilă determinarea unui sold.

2. În cazul în care se aplică sistemul de schimb mixt, prevăzut în art. RE 503, fiecare administrație de plată întocmește un cont lunar pentru sumele plătite, dacă mandatele parvin de la administrația de emiteră, direct către birourile sale de plată, sau un cont lunar cu suma mandatelor primite într-o lună, dacă mandatele parvin de la birourile poștale ale administrației de emiteră la biroul său de schimb.

3. Când mandatele au fost plătite în monede diferite, creanța cea mai slabă este convertită în moneda creanței mai puternice, luând ca bază pentru convertire cursul mediu oficial de schimb în țara administrației debitoare, în timpul perioadei la care se raportează contul; acest curs mediu de schimb trebuie să fie calculat, în mod uniform, cu patru zecimale.

4. Reglarea conturilor poate, de asemenea, să aibă loc pe baza unor conturi lunare, fără compensație, sau prin intermediul unui cont poștal de legătură.

ARTICOLUL 12

Reglarea conturilor

1. În afara unei înțelegeri speciale, plata soldului unui cont general sau a sumei conturilor lunare are loc în moneda pe care administrația creditoare o aplică la plata mandatelor.

2. Orice administrație poate întreține pe lângă administrația țării corespondente un disponibil din care sunt retrase sumele datorate sau un cont curent de legătură din care sunt debitate creanțele pentru serviciul de mandate poștale.

3. Orice administrație care se găsește descoperită față de o altă administrație cu o sumă care depășește limitele fixate de regulament este în drept să solicite vărsarea unui avans.

4. În caz de neplată la termenele fixate de regulament, sumele datorate sunt producătoare de dobândă de 6% pe

an, din ziua în care expiră termenul respectiv până în ziua plății.

5. Dispozițiile prezentului aranjament și ale regulamentului său, referitoare la întocmirea și reglarea conturilor, nu pot fi prejudiciate prin nici o măsură unilaterală, cum ar fi: moratoriu, interdicție de transfer etc.

ARTICOLUL 13 Dispoziții finale

1. Convenția este aplicabilă, eventual, prin analogie, la tot ceea ce nu este în mod expres reglementat prin prezentul aranjament.

2. Art. 4 al convenției nu este aplicabil prezentului aranjament.

3. Condițiile de aprobare a propunerilor privind prezentul aranjament.

3.1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezentul aranjament și la regulamentul său trebuie să fie aprobate de majoritatea țărilor membre prezente, care votează și sunt părți la aranjament. Cel puțin jumătate dintre țările membre, reprezentate în congres, trebuie să fie prezente în momentul votului.

3.2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la regulamentul, care au fost returnate de către congresul Consiliului de exploatare poștală, pentru decizie, sau care au fost introduse între două congrese, trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de exploatare poștală, care sunt părți la aranjament.

3.3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezentul aranjament trebuie să reunească:

3.3.1. două treimi din sufragii, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns la consultare, dacă este vorba despre adăugarea unor dispoziții noi;

3.3.2. majoritatea sufragiilor, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns consultării, dacă este vorba despre modificarea dispozițiilor prezentului aranjament.

3.4. În pofida dispozițiilor prevăzute la pct. 3.3.1, orice țară membră, a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu adăugarea propusă, are posibilitatea de a face o declarație scrisă către directorul general al Biroului internațional, indicând faptul că nu este posibil să accepte această adăugare în termen de 90 de zile începând de la data notificării acesteia.

4. Prezentul aranjament va fi pus în aplicare la data de 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor viitorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarilor guvernelor țărilor contractante au semnat prezentul aranjament într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

ARANJAMENTUL privind cecurile poștale*)

Subsemnații, plenipotențiarilor ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii, în baza prevederilor art. 22 paragraful 4 al Constituției Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, de comun acord și sub rezerva art. 25 paragraful 4 al sus-numitei constituții, au hotărât următorul aranjament:

CAPITOLUL I Dispoziții preliminare

ARTICOLUL 1 Obiectul aranjamentului

1. Prezentul aranjament reglementează ansamblul prestațiilor pe care serviciul de cecuri poștale este în măsură să îl ofere utilizatorilor de conturi curente poștale și pe care țările contractante convin să îl instituie în relațiile lor reciproce.

2. Organismele nonpoștale pot să participe, prin intermediul serviciului de cecuri poștale, la schimbul reglementat prin dispozițiile prezentului aranjament. Acestor organisme le revine sarcina de a se înțelege cu administrația poștală a țării lor pentru a asigura executarea completă a tuturor clauzelor aranjamentului și, în cadrul acestei înțelegeri, să-și exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile, ca organisme poștale definite prin prezentul aranjament. Administrația poștală le servește ca intermediar în relațiile lor cu administrațiile poștale ale celorlalte țări contractante și cu Biroul internațional.

ARTICOLUL 2

Diferite categorii de prestații oferite prin serviciul de cecuri poștale

1. Viramentul

1.1. Titularul unui cont curent poștal solicită, prin debitarea din contul său, înscrierea unei sume în creditul contului curent poștal al beneficiarului sau, conform unui acord încheiat între administrațiile respective, în creditul altor tipuri de conturi.

1.2. Viramentul simplu este transmis pe cale poștală.

1.3. Viramentul telegrafic este transmis prin sistem de telecomunicații.

2. Vărsământul într-un cont curent poștal

2.1. Expeditorul depune fonduri la ghișeul unui birou poștal și solicită înscrierea sumei în creditul contului curent poștal al beneficiarului sau, conform unui acord încheiat între administrațiile respective, în creditul altor tipuri de conturi.

2.2 Vărsământul simplu este transmis pe cale poștală.

2.3. Vărsământul telegrafic este transmis prin sistem de telecomunicații.

3. Plata prin mandat sau prin cec de asignare

3.1. Titularul unui cont curent poștal solicită, prin debitarea contului său, plata unui mandat în numerar către beneficiar.

3.2. Plata simplă utilizează calea poștală.

3.3. Plata telegrafică utilizează sistemul de telecomunicații.

4. Postcecul

4.1. Postcecul este un titlu internațional, care poate fi livrat titularilor de conturi curente poștale și plătitibil la vedere în birourile poștale ale țărilor participante la serviciu.

4.2. Postcecul poate, de asemenea, fi remis cu plata la terți, după o înțelegere între administrațiile contractante.

5. Retragerea din rețeaua de distribuitori automați de bancnote POSTNET.

5.1. Instituțiile financiare poștale, care aderă prin convenție la rețeaua POSTNET, pot oferi deținătorilor lor de cărți posibilitatea de a retrage banii de la distribuitorii automați de bancnote din rețeaua POSTNET.

6. Alte prestații

Administrațiile poștale pot conveni, în relațiile lor bilaterale sau multilaterale, să instituie alte prestații, ale căror modalități urmează să fie stabilite între administrațiile interesate.

*) Traducere.

CAPITOLUL II

Viramentul

ARTICOLUL 3

Condiții de admitere și executare a ordinelor de virament

1. În afara unei înțelegeri speciale, suma viramentelor este exprimată în moneda țării de destinație.

2. Administrația de origine fixează taxa de convertire din moneda sa în aceea a țării de destinație.

3. Administrația de emisie determină taxa pe care ea o cere de la solicitantul unui virament poștal și pe care ea o păstrează în întregime.

4. Administrația de destinație are posibilitatea de a determina taxa pe care o percepe pentru înscrierea unui virament poștal în creditul unui cont curent poștal.

5. Sunt scutite de orice taxe viramentele referitoare la serviciul poștal, schimbate în condițiile prevăzute la art. 7 (paragraful 2 și pct. 3.1—3.3) din convenție.

6. Avizele de virament simplu sunt trimise fără cheltuieli beneficiarilor, după înscrierea sumelor virate, în creditul conturilor lor. Când ele nu comportă nici o comunicare specială, ele pot fi înlocuite printr-o mențiune pe releveul de cont, care să permită beneficiarului să-l identifice pe ordonator.

7. Viramentele telegrafice sunt supuse dispozițiilor regulamentului telecomunicațiilor. În plus față de taxa prevăzută la paragraful 3 de mai sus, ordonatorul unui virament telegrafic plătește taxa prevăzută pentru transmitere prin sistem de telecomunicații, inclusiv, eventual, taxa unei comunicări speciale destinate beneficiarului. Pentru fiecare virament telegrafic, biroul de cecuri poștale destinat întocmește un aviz de sosire sau un aviz de virament din serviciul intern sau internațional și îl adresează fără cheltuieli beneficiarului. Când viramentul telegrafic nu comportă nici o comunicare specială, avizul de sosire sau avizul de virament poate fi înlocuit cu o mențiune pe releveul de cont, care permite beneficiarului să îl identifice pe ordonator.

ARTICOLUL 4

Responsabilitatea

1. Principiul și întinderea responsabilității

1.1. Administrațiile sunt responsabile de sumele operate în debitul contului ordonatorului, până în momentul în care viramentul a fost reglementar executat.

1.2. Administrațiile sunt responsabile de indicațiile eronate furnizate de către serviciul lor pe listele de viramente simple sau pe viramentele telegrafice. Responsabilitatea se referă la erori de convertire și la erori de transmitere.

1.3. Administrațiile nu își asumă nici o responsabilitate pentru întârzierile care pot să se producă în transmiterea și executarea viramentelor.

1.4. Administrațiile pot, de asemenea, să convină între ele ca să fie aplicate condiții mai extinse de responsabilitate, adaptate necesităților din serviciile lor interne.

1.5. Administrațiile sunt absolvite de orice responsabilitate:

a) când, drept urmare a distrugerii documentelor de serviciu ca rezultat al unui caz de forță majoră, ele nu pot să dea detalii despre executarea unui virament, cel puțin dacă proba responsabilității lor nu a fost administrată;

b) când ordonatorul nu a formulat nici o reclamație în termenul prevăzut la art. 30 paragraful 1 al convenției.

2. Determinarea responsabilității

Sub rezerva prevederilor art. 9 pct. 3.2—3.5 din Aranjamentul privind mandatele poștale, responsabilitatea revine administrației țării în care s-a produs eroarea.

3. Plata sumelor datorate. Recursul

3.1. Obligația de a îl despăgubi pe reclamant revine administrației sesizate prin reclamație.

3.2. Indiferent care ar fi cauza rambursării, suma de rambursat ordonatorului unui virament nu poate depăși suma înscrisă în debitul contului său.

3.3. Administrația care a despăgubit pe reclamant are dreptul la recurs împotriva administrației responsabile.

3.4. Administrația care a suportat, în ultimă instanță, paguba are un drept de recurs, până la concurența sumei plătite, împotriva persoanei care a beneficiat de această eroare.

4. Termenul de plată

4.1. Vărsarea sumelor datorate reclamantului trebuie să aibă loc de îndată ce responsabilitatea serviciului a fost stabilită, într-un termen limită de 6 luni începând cu a doua zi după reclamație.

4.2. Dacă administrația presupusă ca responsabilă, sesizată în mod reglementar, a lăsat să se scurgă 5 luni fără să dea o soluție definitivă unei reclamații, administrația pe lângă care a fost prezentată reclamația este autorizată să despăgubească reclamantul în contul celeilalte administrații.

5. Rambursarea către administrația care intervine

5.1. Administrația responsabilă este obligată să despăgubească administrația care a restituit suma reclamantului, într-un termen de 4 luni începând din ziua notificării rambursării.

5.2. La expirarea acestui termen, suma datorată administrației care a despăgubit reclamantul devine producătoare de dobânzi moratorii, respectiv 6% pe an.

CAPITOLUL III

Vărsământul

ARTICOLUL 5

Vărsământul

1. Administrațiile convin să adopte pentru schimbul de vărsământ pe cale poștală tipul de formular și reglementarea care se adaptează cel mai bine organizării serviciului lor.

2. Vărsământul prin mandate de vărsământ

Sub rezerva dispozițiilor speciale ale art. RE 501 și RE 502, vărsământul prin mandate de vărsământ se efectuează conform dispozițiilor Aranjamentului privind mandatele poștale.

4. Vărsământul prin aviz de vărsământ

3.1. Sub rezerva dispozițiilor speciale de mai jos, tot ceea ce este în mod expres prevăzut pentru viramente se aplică și vărsămintelor.

3.2. Administrația de emisie determină taxa pe care o solicită de la expeditorul unui vărsământ și pe care o păstrează în întregime. Această taxă nu poate fi superioară aceleia care este percepută pentru emiterea unui mandat simplu.

3.3. În mod gratuit, se eliberează o recipisă deponentului, în momentul vărsământului de fonduri.

CAPITOLUL IV

Plata prin mandat

ARTICOLUL 6

Modalități de executare a plăților prin mandat

1. Plățile internaționale, efectuate prin debitarea conturilor curente poștale, pot fi efectuate prin intermediul mandatelor simple.

2. Mandatele simple, emise ca reprezentare a sumelor debitate din conturile curente poștale, sunt supuse dispozițiilor Aranjamentului privind mandatele poștale.

CAPITOLUL V

Plata prin cec de asignare

ARTICOLUL 7

Emiterea cecurilor de asignare

1. Plățile internaționale, efectuate prin debitarea conturilor curente poștale, pot fi efectuate prin intermediul unui cec de asignare.

2. Paragrafele 1 și 2 ale art. 3 se aplică cecurilor de asignare.

3. Administrația de origine determină taxa pe care ea o solicită trăgătorului unui cec de asignare.

4. Cecurile de asignare pot fi transmise pe cale de telecomunicații, fie între biroul de schimb al administrației de origine și biroul de schimb al administrației de plată, fie între biroul de schimb al administrației de origine și biroul poștal însărcinat cu plata, atunci când administrațiile convin să utilizeze acest mod de transmitere.

5. Art. 3 din aranjament și art. RE 402 din Regulamentul privind mandatele poștale se aplică cecurilor de asignare telegrafice.

ARTICOLUL 8

Plata cecurilor de asignare

1. Administrațiile convin să adopte pentru serviciul plătilor reglementarea care se adaptează cel mai bine organizării serviciului lor. Ele pot utiliza formulare din serviciul lor intern ca reprezentare a cecurilor de asignare care le sunt adresate.

2. Administrația de plată nu este obligată să asigure plata la domiciliu a cecurilor de asignare a căror valoare depășește valoarea mandatelor simple plătite în mod obișnuit la domiciliu.

3. În ceea ce privește durata validității, viza pentru dată, regulile generale de plată, predarea prin extras, taxele percepute, eventual, de la beneficiar, dispozițiile speciale ale plății telegrafice, cecurilor de asignare li se aplică art. 4 paragrafele 5 și 6 din aranjament, art. RE 604 paragrafele 2—4 și art. RE 606 din Regulamentul privind mandatele poștale, cu condiția ca regulile serviciului intern să nu se opună acestui lucru.

ARTICOLUL 9

Responsabilitatea

1. Administrațiile sunt răspunzătoare de sumele înscrise în debitul contului trăgătorului, până în momentul în care cecul de asignare a fost în mod reglementar plătit.

2. Administrațiile sunt responsabile de indicațiile eronate, furnizate de către serviciul lor pe listele de cecuri de asignare sau pe cecurile de asignare telegrafice. Responsabilitatea se întinde asupra erorilor de convertire și erorilor de transmitere.

3. Administrațiile nu își asumă nici o responsabilitate pentru întârzierile care se pot produce în transmiterea sau plata cecurilor de asignare.

4. Administrațiile pot conveni între ele să aplice și condiții de responsabilitate mai extinse, adaptate nevoilor în serviciile lor interne.

5. Art. 9 al Aranjamentului privind mandatele poștale se aplică și cecurilor de asignare.

ARTICOLUL 10

Remunerația administrației de plată

1. Administrația de emiterie atribuie administrației de plată pentru fiecare cec de asignare o remunerație a cărei valoare este fixată, în funcție de valoarea medie a cecurilor de asignare cuprinse în scrisorile de înaintare adresate în cursul fiecărei luni, la:

- 0,59 DST — până la 65,34 DST;
- 0,72 DST — peste 65,34 DST până la 130,68 DST;
- 0,88 DST — peste 130,68 DST până la 196,01 DST;
- 1,08 DST — peste 196,01 DST până la 261,35 DST;
- 1,31 DST — peste 261,35 DST până la 326,69 DST;
- 1,57 DST — peste 326,69 DST.

2. În locul taxelor prevăzute în paragraful 1, administrațiile pot totuși să convină atribuirea unei remunerații uniforme, în DST sau în moneda țării de plată, independentă de valoarea cecurilor de asignare.

3. Remunerația datorată administrației de plată este stabilită în fiecare lună în modul următor:

a) taxa de remunerație în DST de aplicat pentru fiecare cec de asignare este determinată după convertirea în DST a valorii medii a cecurilor de asignare, pe baza valorii medii a DST în moneda țării de plată, așa cum este ea definită în regulamentul de aplicare a convenției (*Echivalent*);

b) suma totală în DST, obținută pentru remunerarea referitoare la fiecare cec, este convertită în moneda țării de plată, pe baza valorii reale a DST, în vigoare în ultima zi a lunii la care se raportează contul;

c) când remunerația uniformă, prevăzută la paragraful 2, este fixată în DST, convertirea sa în moneda țării de plată este efectuată așa cum se menționează la alin. b).

CAPITOLUL VI

Alte moduri de schimb al plăților

ARTICOLUL 11

Alte moduri de schimb al plăților

1. Plățile internaționale de asigurat prin debitarea conturilor curente poștale pot fi efectuate și cu ajutorul benzilor magnetice sau prin oricare alt suport convenit între administrații.

2. Administrațiile de destinație pot să utilizeze formulele din regimul lor intern pentru reprezentarea ordinelor de plată care le sunt astfel adresate. Condițiile schimbului sunt, în acest caz, fixate prin convenții speciale, adoptate de către administrațiile respective.

CAPITOLUL VII

Postcecul

ARTICOLUL 12

Eliberarea postcecurilor

1. Fiecare administrație poate elibera postcecul titularilor săi de conturi curente poștale.

2. Titularilor de conturi curente poștale, cărora li se eliberează postcecuri, li se eliberează și o carte de garanție postcec, care trebuie să fie prezentată în momentul plății.

3. Valoarea maximă garantată este imprimată pe versoul fiecărui cec poștal sau pe o anexă, în moneda convenită între părțile contractante.

4. În afara unui acord special cu administrația de plată, administrația de emiterie fixează taxa de convertire a monei sale în moneda țării de plată.

5. Administrația de emiterie poate percepe o taxă de la trăgătorul unui cec poștal.

6. Eventual, durata de validitate a cecurilor poștale este fixată de către administrația de emiterie. Ea este indicată pe postcec prin imprimarea ultimei date de validitate.

În absența unei astfel de indicații, validitatea postcecului este nelimitată.

ARTICOLUL 13

Plata

1. Valoarea postcecului este vărsată beneficiarului în moneda legală a țării de plată, la ghișeele birourilor de poștă.

2. Valoarea maximă care poate fi plătită prin intermediul unui postcec este fixată de comun acord de către țările contractante.

ARTICOLUL 14

Responsabilitatea

1. Administrația de plată este descărcată de orice responsabilitate, atunci când ea poate stabili că plata a fost efectuată în condițiile fixate la art. RE 1301 și RE 1302.

2. Administrația emitentă nu este obligată să onoreze postcecurile falsificate sau contrafăcute, care îi sunt returnate după termenul prevăzut la art. RE 1.303 paragraful 4.

ARTICOLUL 15

Remunerarea administrației de plată

Administrațiile care convin să participe la serviciul de postcecuri fixează de comun acord valoarea remunerației care este atribuită administrației de plată.

CAPITOLUL VIII

Rețeaua POSTNET

ARTICOLUL 16

Condiții de aderare și participare

1. Aderarea necesită semnarea Convenției POSTNET și achitarea dreptului de intrare.

2. Condițiile de aderare și de participare la serviciu sunt definite în Convenția POSTNET.

CAPITOLUL IX

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 17

Dispoziții diverse

1. Cererea de deschidere a unui cont curent poștal în străinătate

1.1 În caz de cerere de deschidere a unui cont curent poștal într-o țară cu care țara de rezidență a solicitantului schimbă viramente poștale, administrația acestei țări este obligată, pentru verificarea solicitării, să dea tot concursul administrației însărcinate cu ținerea contului.

1.2 Administrațiile se angajează să efectueze această verificare cu toată grija și cu toată atenția necesare, fără ca totuși să își asume vreo responsabilitate în acest sens.

1.3 La cererea administrației care ține contul, administrația țării de rezidență intervine, de asemenea, pe cât este posibil, în verificarea informațiilor privind orice modificare a capacității juridice a afiliatului.

2. Francarea poștală

2.1 Plicurile conținând extrase de cont, adresate birourilor de cecuri poștale ale titularilor de conturi, sunt expediate pe calea cea mai rapidă (aeriană sau de suprafață) și sunt predate, cu scutire de taxă, în orice țară a Uniunii.

2.2 Reexpedierea acestor plicuri în orice țară a Uniunii nu le ridică, în nici un caz, beneficiul scutirii de francare.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

ARTICOLUL 18

Dispoziții finale

1. Convenția, Aranjamentul privind mandatele poștale precum și regulamentul său de aplicare sunt aplicabile, eventual, prin analogie, în tot ceea ce nu este în mod expres reglementat prin prezentul aranjament.

2. Art. 4 al Constituției Uniunii Poștale Universale nu este aplicabil prezentului aranjament.

3. Condiții de aprobare a propunerilor privind prezentul aranjament.

3.1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezentul aranjament și la regulamentul său trebuie să fie aprobat de către majoritatea țărilor membre prezente și care votează și care sunt părți la aranjament. Cel puțin jumătate din numărul acestor țări membre reprezentate în congres trebuie să fie prezente în momentul votului.

3.2. Pentru a deveni executori, propunerile referitoare la regulamentul, care au fost trimise de către congres Consiliului de exploatare poștală, pentru decizie, sau care sunt introduse între două congrese, trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de exploatare poștală care sunt părți la aranjament.

3.3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezentul aranjament trebuie să reunească:

3.3.1. două treimi din sufragii, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns consultării, dacă este vorba despre dispoziții noi;

3.3.2. majoritatea sufragiilor, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns consultării, dacă este vorba despre modificări la dispozițiile prezentului aranjament;

3.3.3. majoritatea sufragiilor, dacă este vorba despre interpretarea dispozițiilor prezentului aranjament.

3.4. În pofida dispozițiilor prevăzute la pct. 3.3.1, orice țară membră, a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu adăugarea propusă, are posibilitatea să facă o declarație către directorul general al Biroului internațional, în care se indică că nu este posibil să accepte această adăugare, în termen de 90 de zile începând de la data notificării acesteia.

4. Prezentul aranjament va intra în aplicare la data de 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la punerea în aplicare a actelor viitorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarilor guvernelor țărilor contractante au semnat prezentul aranjament într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe aranjament va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

ARANJAMENTUL

privind trimiterile contra ramburs*)

Subsemnații, plenipotențiarilor ai guvernelor țărilor membre ale Uniunii Poștale Universale, în baza prevederilor art. 22 paragraful 4 din Constituția Uniunii Poștale Universale, adoptată la Viena la 10 iulie 1964, de comun acord și sub rezerva art. 25 paragraful 4 al sus-numitei constituții, au hotărât următorul aranjament:

ARTICOLUL 1

Obiectul aranjamentului

Prezentul aranjament reglementează schimbul de trimiteri contra ramburs, pe care țările contractante convin să îl instituie în relațiile lor reciproce.

ARTICOLUL 2

Definirea serviciului

1. Anumite trimiteri din poșta de scrisori și dintre celele poștale pot fi expediate contra ramburs.

2. Fondurile destinate expeditorului trimiterilor îi pot fi trimise:

*) Traducere.

a) prin mandat de ramburs, a cărui valoare este plătită cash în țara de origine a trimiterii; această valoare poate, totuși, atunci când reglementarea administrației de plată o permite, să fie vărsată în contul curent poștal, ținut în această țară;

b) prin mandat de vărsământ-ramburs, a cărui valoare trebuie să fie înscrisă în creditul unui cont curent poștal ținut în țara de origine a trimiterii, atunci când reglementarea administrației acestei țări o permite;

c) prin virament sau vărsământ într-un cont curent poștal, ținut fie în țara de încasare, fie în țara de origine a trimiterii, în cazurile în care administrațiile interesate admit aceste procedee.

ARTICOLUL 3

Rolul biroului de prezentare a trimiterilor

1. În afara unei înțelegeri speciale, valoarea rambursului este exprimată în moneda țării de origine a trimiterii; totuși, în caz de vărsământ sau de virament al rambursului într-un cont curent poștal, ținut în țara de destinație, această valoare este exprimată în moneda acestei țări.

2. Când lichidarea rambursului este efectuată printr-un mandat de ramburs, valoarea acestuia nu poate depăși maximumul adoptat în țara de destinație pentru emiterea de mandate cu destinația țării de origine a trimiterii. Dimpotrivă, atunci când reglarea către expeditor este efectuată printr-un mandat de vărsământ-ramburs sau prin virament, valoarea maximă poate să se adapteze aceleia care este fixată pentru mandatele de vărsământ sau pentru viramente. În cele două cazuri, poate fi convenită de comun acord o valoare maximă mai ridicată.

3. Administrația de origine a trimiterii determină în mod liber taxa ce trebuie vărsată de către expeditor, peste taxele poștale aplicabile categoriei căreia îi aparține trimiterea, atunci când reglarea este executată prin intermediul unui mandat de ramburs sau al unui mandat de vărsământ-ramburs. Taxa aplicată unei trimiteri contra ramburs, lichidată prin intermediul unui mandat de vărsământ-ramburs, trebuie să fie inferioară aceleia care ar fi aplicată unei trimiteri de aceeași valoare, lichidată prin intermediul unui mandat de ramburs.

4. Expeditorul unei trimiteri contra ramburs poate, în condițiile fixate la art. 29 din convenție, să solicite fie degrevarea totală sau parțială, fie creșterea valorii sumei rambursului. În caz de creștere a valorii rambursului, expeditorul trebuie să plătească, pentru majorare, taxa menționată la paragraful 3 de mai sus; această taxă nu este propusă atunci când suma este înscrisă în creditul unui cont curent poștal printr-un buletin de vărsământ sau printr-un avis de vărsământ.

5. Dacă valoarea rambursului trebuie să fie reglată prin intermediul unui buletin de vărsământ sau de virament, destinat a fi înscris în creditul unui cont curent poștal, fie în țara de destinație, fie în țara de origine a trimiterii, se percepe de la expeditor o taxă fixă de maximum 0,16 DST.

ARTICOLUL 4

Rolul biroului de destinație a trimiterilor

1. Sub rezervele prevăzute în regulament, mandatele de ramburs și mandatele de vărsământ-ramburs sunt supuse dispozițiilor fixate prin Aranjamentul privind mandatele poștale.

2. Mandatele de ramburs și mandatele de vărsământ-ramburs sunt expediate din oficiu, pe calea cea mai rapidă (aeriană sau de suprafață), biroului de plată sau biroului de securi poștale însărcinat cu înscrisura în cont.

3. În plus, pentru viramentele sau vărsămintele menționate la art. 3 paragraful 5, administrația țării de destinație percepe din suma rambursului următoarele taxe:

a) o taxă de maximum 0,65 DST;

b) dacă este cazul, în taxa internă, aplicabilă viramentelor, atunci când acestea sunt efectuate în profitul unui cont curent poștal, ținut în țara de destinație;

c) taxa aplicabilă viramentelor sau vărsămintelor internaționale, atunci când acestea sunt efectuate în profitul unui cont curent poștal ținut în țara de origine a trimiterii.

ARTICOLUL 5

Transmiterea mandatelor de ramburs

Transmiterea mandatelor de ramburs poate, la alegerea administrațiilor, să fie operată fie direct între biroul de emiteri și biroul de plată, fie prin intermediul listelor.

ARTICOLUL 6

Reglarea cu expeditorii trimiterilor

1. Mandatele de ramburs aferente trimiterilor contra ramburs sunt plătite expeditorilor în condițiile determinate de către administrația de origine a trimiterii.

2. Valoarea unui mandat de ramburs, care, pentru un motiv oarecare, nu a fost plătită beneficiarului, este ținută la dispoziția acestuia de către administrația țării de origine a trimiterii; el este definitiv achiziționat de această administrație la expirarea termenului legal de prescripție în vigoare în respectiva țară. Atunci când, dintr-o cauză oarecare, vărsământul sau viramentul într-un cont curent poștal, solicitat în conformitate cu art. 2 lit. b), nu poate fi efectuat, administrația care a încasat fondurile întocmește un mandat de ramburs, de o valoare corespunzătoare, în beneficiul expeditorului trimiterii.

ARTICOLUL 7

Remunerarea. Întocmirea și reglarea conturilor

1. Administrația de origine a trimiterii atribuie administrației de destinație, din valoarea taxelor pe care ea le-a încasat prin aplicarea art. 3 paragrafele 3, 4 și 5, o remunerație a cărei valoare este fixată la 0,98 DST.

2. Trimiterile contra ramburs lichidate prin intermediul unui mandat de vărsământ-ramburs conduc la atribuirea aceleiași remunerații ca aceea care este atribuită atunci când lichidarea a fost efectuată prin intermediul unui mandat de ramburs.

ARTICOLUL 8

Responsabilitatea

1. Administrațiile sunt responsabile de fondurile încasate, până când mandatul de ramburs este în mod reglementar plătit sau până la înscrisura reglementară în creditul contului curent poștal al beneficiarului. În plus, administrațiile sunt responsabile, până la concurența valorii rambursului, de predarea trimiterilor, fără încasare de fonduri sau contra percepției unei sume inferioare valorii rambursului. Administrațiile nu își asumă nici o responsabilitate față de întârzierile care se pot produce în încasarea și trimiterea fondurilor.

2. Nici o despăgubire nu este datorată pentru valoarea rambursului:

a) dacă greșeala de încasare rezultă dintr-o greșeală sau o neglijență a expeditorului;

b) dacă trimiterea nu a fost predată pentru că ea cade sub incidența interdicțiilor menționate fie de către convenție (art. 26 paragrafele 1, 2 și pct. 4.2), fie de către Aranjamentul privind coletele poștale (art. 18 pct. 1.2, 1.4, 1.5, 1.6, 1.7 și art. 18 paragraful 2), precum și de către dispozițiile regulamentului său de aplicare, referitoare la declararea valorii;

c) dacă nici o reclamație nu a fost prezentată în termenul prevăzut în art. 30 paragraful 1 din convenție.

3. Obligația de a plăti despăgubirea revine administrației de origine a trimiterii; aceasta poate să-și exercite dreptul de recurs împotriva administrației responsabile, care este obligată să îi ramburseze, în condițiile fixate în regulamentul de aplicare a convenției (rambursarea despăgubirii administrației

plătitoare; lichidarea despăgubirilor între administrațiile poștale), sumele care au fost avansate în contul său. Administrația care a suportat, în ultimă instanță, plata despăgubirii are drept de recurs, până la concurența valorii acestei despăgubiri, împotriva destinatarului, împotriva expeditorului sau împotriva unor terți. Art. 37 din Constituția Uniunii Poștale Universale și articolele corespunzătoare din regulamentul său de aplicare, referitoare la termenele de plată a despăgubirii pentru pierderea unei trimiteri recomandate, se aplică, pentru toate categoriile de trimiteri contra ramburs, la plata sumelor încasate sau a despăgubirii.

4. Administrația de destinație nu este responsabilă de neregulile comise, atunci când ea poate:

a) să probeze că greșeala este datorată nerespectării unei dispoziții reglementare de către administrația țării de origine;

b) să stabilească, atunci când s-a făcut transmiterea în serviciul său, că trimiterea și, dacă este vorba de un colet poștal, buletinul de expediție aferent nu purtau desemnările reglementare. Când responsabilitatea nu poate fi în mod clar imputată uneia dintre cele două administrații, acestea suportă paguba în părți egale.

5. Când destinatarul a restituit o trimitere care i-a fost predată fără perceperea sumei rambursului, expeditorul este avizat că o poate lua în posesie, într-un termen de 3 luni, cu condiția să renunțe la plata sumei rambursului sau să restituie suma primită, în virtutea paragrafului 1 de mai sus. Dacă expeditorul preia trimiterea, valoarea rambursului este restituită administrației sau administrațiilor care au suportat paguba. Dacă expeditorul renunță să preia trimiterea, aceasta devine proprietatea administrației sau a administrațiilor care au suportat paguba.

ARTICOLUL 9 Dispoziții finale

1. Convenția, Aranjamentul privind mandatele poștale și Aranjamentul privind securile poștale, precum și Aranjamentul privind coletele poștale sunt aplicabile, eventual, în tot ceea ce nu este contrar prezentului aranjament.

2. Condiții de aprobare a propunerilor privind prezentul aranjament și regulamentul său de aplicare:

2.1. Pentru a deveni executorii, propunerile supuse congresului și referitoare la prezentul aranjament și la regulamentul său trebuie să fie aprobate de majoritatea țărilor membre prezente și care votează și sunt părți la aranjament. Jumătate cel puțin dintre aceste țări membre, reprezentate în congres, trebuie să fie prezente în momentul votului.

2.2. Pentru a deveni executorii, propunerile referitoare la regulamentul, care au fost trimise de către congres Consiliului de exploatare poștală, pentru decizie, sau care sunt introduse între două congrese, trebuie să fie aprobate de către majoritatea membrilor Consiliului de exploatare poștală, care sunt părți la aranjament.

2.3. Pentru a deveni executorii, propunerile introduse între două congrese și referitoare la prezentul aranjament trebuie să reunească:

2.3.1. două treimi din sufragii, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns consultării, dacă este vorba de adăugarea unor noi dispoziții;

2.3.2. majoritatea sufragiilor, cel puțin jumătate dintre țările membre părți la aranjament, care au răspuns consultării, dacă este vorba de modificări ale dispozițiilor prezentului aranjament;

2.3.3. majoritatea sufragiilor, dacă este vorba de interpretarea dispozițiilor prezentului aranjament.

2.4. Contrar dispozițiilor prevăzute la pct. 2.3.1, orice țară membră, a cărei legislație națională este încă incompatibilă cu adăugarea propusă, are posibilitatea să facă o declarație scrisă pe lângă directorul general al Biroului internațional, în care să indice că nu îi este posibil să accepte această adăugare, în termen de 90 de zile de la data notificării acesteia.

3. Prezentul aranjament va fi pus în aplicare la data de 1 ianuarie 1996 și va rămâne în vigoare până la aplicarea actelor viitorului congres.

Drept pentru care, plenipotențiarilor guvernelor țărilor contractante au semnat prezentul aranjament într-un exemplar care este depus pe lângă directorul general al Biroului internațional. O copie de pe acesta va fi predată fiecărei părți de către guvernul țării gazdă a congresului.

Întocmit la Seul la 14 septembrie 1994.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994)

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea actelor adoptate de Congresul Uniunii Poștale Universale de la Seul (1994) și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 11 noiembrie 1997.
Nr. 582.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.